

Załącznik nr 1 do Uchwały nr 174/2019
Senatu APS
z dnia 26 czerwca 2019 r.

**OPIS PROGRAMU STUDIÓW
NA KIERUNKU
PEDAGOGIKA PRZEDSZKOLNA I WCZESNOSZKOLNA
jednolite studia magisterskie
2019/2020**

Warszawa 2019

CHARAKTERYSTYKA PROGRAMU STUDIÓW

Nazwa kierunku studiów	Pedagogika przedszkolna i wczesnoszkolna
Poziom Polskiej Ramy Kwalifikacji	poziom 7
Poziom kształcenia	jednolite studia magisterskie
Profil kształcenia	ogólnoakademicki
Forma/formy studiów	stacjonarne niestacjonarne
Liczba semestrów	10
Liczba punktów ECTS konieczna do ukończenia studiów	358
Tytuł zawodowy nadawany absolwentom	magister
Łączna liczba godzin zajęć	3180
Sposoby weryfikacji efektów uczenia się osiągniętych przez studenta w trakcie całego cyklu kształcenia	Wykorzystywane w procesie kształcenia sposoby weryfikacji efektów to: egzaminy pisemne, ustne, kolokwia, eseje, dyskusja, praca w zespołach, indywidualna praca na zajęciach, prezentacje multimedialne, realizacja projektów, wykonywanie i prezentacja prac domowych, ocena dokumentacji zrealizowanych praktyk pedagogicznych.
Sposoby oceny efektów uczenia się osiągniętych przez studenta w trakcie całego cyklu kształcenia	Ocena efektów uczenia się – są to kryteria oceny pracy ustalone przez prowadzącego zajęcia i/lub skale punktowe z przedziałami odpowiadającymi skali ocen przyjętej w APS (2,0; 3,0; 3,5; 4,0; 4,5; 5,0).
Łączna liczba punktów ECTS, którą student musi uzyskać w ramach zajęć prowadzonych z bezpośrednim udziałem nauczycieli akademickich lub innych osób prowadzących zajęcia	317 ECTS
Dziedziny nauki/sztuki i dyscypliny naukowe/artystyczne, do których odnoszą się efekty kształcenia	dziedzina nauk społecznych dyscyplina pedagogika
Procentowy udział liczby punktów ECTS (w łącznej liczbie punktów ECTS koniecznych do ukończenia studiów) dla każdej z dyscyplin, do której przyporządkowany został kierunek studiów, ze wskazaniem dyscypliny wiodącej	pedagogika 100%
Liczba punktów ECTS, którą student musi uzyskać w ramach zajęć z	nie dotyczy

dziedziny nauk humanistycznych lub nauk społecznych*	
Wymiar praktyk zawodowych	240 godzin
Zasady i forma odbywania praktyk zawodowych	<p>Moduł praktyk obowiązkowych kierunkowy:</p> <p>praktyka asystencka w przedszkolu II rok 30 godz.</p> <p>praktyka asystencka w klasach I-III II rok 30 godz.</p> <p>praktyka asystencko-pedagogiczna w przedszkolu III rok 60 godz.</p> <p>praktyka asystencko-pedagogiczna w klasach I-III IV rok 60 godz.</p> <p>Moduł praktyk fakultatywnych w zakresie pedagogiki korekcyjnej:</p> <p>praktyka asystencka w poradniach psychologiczno-pedagogicznych lub szkołach podstawowych (zajęcia korekcyjno-kompensacyjne) V rok 20 godz.</p> <p>praktyka asystencko-pedagogiczna w poradniach psychologiczno-pedagogicznych lub szkołach podstawowych (zajęcia korekcyjno-kompensacyjne) V rok 40 godz.</p> <p>Moduł praktyk fakultatywnych w zakresie pedagogiki żłobkowej:</p> <p>praktyka asystencka w żłobku lub klubie dziecięcym V rok 20 godz.</p> <p>praktyka asystencko-pedagogiczna w żłobku lub klubie dziecięcym V rok 40 godz.</p>
Liczba punktów ECTS, jaką student musi uzyskać w ramach praktyk zawodowych	15 ECTS
Procentowy udział punktów ECTS (w łącznej liczbie punktów ECTS koniecznych do ukończenia studiów), które student uzyskuje w ramach zajęć do wyboru	31%
Procentowy udział punktów ECTS (w łącznej liczbie punktów ECTS koniecznych do ukończenia studiów), którą student musi uzyskać w ramach zajęć: związanych z prowadzoną na uczelni działalnością naukową** w dyscyplinie/dyscyplinach, do których przyporządkowany został kierunek studiów (w przypadku profilu ogólnoakademickiego) lub kształtujących umiejętności praktyczne (w przypadku profilu praktycznego)	nie dotyczy
Wskazanie związków z misją uczelni i	Magisterskie studia na kierunku <i>Pedagogika przedszkolna i</i>

strategią jej rozwoju	<p><i>wczesnoszkolna</i> w pełni wpisują się w misję Uczelni, opierając się na fundamencie ideowym patronki Uczelni oraz jej współpracowników i kontynuatorów. Program kształcenia eksponuje wyrażany w misji głęboki humanizm, zaprawiający do wcielanych w życie idei pomocniczości i pracy dla Drugiego, a związek z misją Uczelni wyraża się przede wszystkim w kształceniu kadry pedagogicznej – profesjonalistów troszczących się o wszechstronny rozwój osób i środowisk, na rzecz których będą pracować.</p> <p>Studia zapewniają zdobycie wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych niezbędnych do rozumienia i wyjaśniania procesów wychowania, kształcenia i opieki nad dzieckiem oraz budowania własnego profesjonalizmu zawodowego i rozwoju tożsamości zawodowej. Program kształcenia wprowadza studenta w teoretyczne, metodologiczne i wdrożeniowe perspektywy badawcze w zakresie diagnozy potrzeb dziecka, procesu wychowawczego, jego transformacji i szerokich uwarunkowań środowiskowych procesów wychowawczych. Ogólnoakademicki profil kierunku jest powiązany z prowadzonymi w Uczelni badaniami naukowymi nad różnymi wymiarami dzieciństwa, edukacji i rozwoju dziecka oraz profesjonalnym rozwojem nauczyciela.</p> <p>Program studiów – zgodnie z misją Uczelni jest posadowiony na humanistycznym i personalistycznym myśleniu o edukacji, demokratyzacji środowiska kształcenia przyszłych nauczycieli, a przez nich również w przyszłości tworzeniu takiego środowiska wychowania przedszkolnego i edukacji wczesnoszkolnej. Przygotowuje nauczycieli, którzy są gotowi do promowania intelektualnej wolności, tolerancji i współpracy w klimacie kooperacji z gronem nauczycielskim, rodzicami i dziećmi oraz środowiskiem lokalnym. Potrafiących realizować swoje zadania zawodowe w modelu edukacji otwartej, elastycznej, transformatywnej, umożliwiającej dzieciom bycie kreatywnym, refleksyjnym, umiejącym zadawać pytania i postrzegać świat z różnych punktów widzenia, otwartym na nowości, innowacyjnym, zaangażowanym i odpowiedzialnym. Przyjęty model kreatywno-emancypacyjny kształcenia przyszłych nauczycieli nastawiony jest na wolność nauczyciela, jego autonomię i podmiotowość, co jest podstawowym warunkiem rozpoznawania własnych ograniczeń i źródeł reprodukcji doświadczenia szkolnego oraz podejmowania działań wspierających tworzenie własnego profesjonalizmu i rozwoju tożsamości nauczycielskiej.</p> <p>Wzorcem dla rozwijania nauczycielskiego profesjonalizmu</p>
-----------------------	--

	<p>jest „refleksyjny praktyk” – twórca innowacyjnej praktyki edukacyjnej w przedszkolu i szkole, nastawiony na innowacyjne organizowanie środowiska uczenia się i procesu wspierania indywidualnego oraz społecznego rozwoju dziecka w harmonii ze środowiskiem lokalnym, postrzegającego w dialogowych relacjach wychowawczych dziecko jako partnera, aktywnego uczestnika interakcji, rekonstruującego swoją wiedzę, swój obraz świata i siebie w świecie, partycypującego w swoim rozwoju. Tak przygotowany nauczyciel będzie potrafił realizować zadania przedszkola i szkoły, polegające na organizowaniu wartościowych rozwojowo dla dzieci kontekstów doświadczenia, motywujących do wyboru (zaakceptowania) wartościowych sposobów włączania się w życie społeczne i wyrażania swojej indywidualności na sposób twórczy. W perspektywie rozwoju Uczelni podkreśla się jej dążenie do roli wiodącego krajowego i europejskiego „centrum wymiany myśli i idei w zakresie nowoczesnej pedagogiki, pedagogiki specjalnej oraz nauk społecznych, zorientowanych na profesjonalne wspieranie ludzi z różnego rodzaju trudnościami, wynikającymi ze stanu zdrowia i sytuacji społecznej”. Mają w tym swój udział również studenci kierunku <i>Pedagogika przedszkolna i wczesnoszkolna</i> uczestniczący w programach międzynarodowej mobilności i wymiany studentów, a także pracownicy naukowcy, naukowo-dydaktyczni i dydaktyczni prowadzący zajęcia na tym kierunku studiów, którzy kierują i uczestniczą w realizacji projektów międzynarodowych oraz licznych konferencji z priorytetowego dla Akademii obszaru zainteresowania.</p>
<p>Koncepcja kształcenia na kierunku</p>	<p>Przyjęty wzorzec nauczycielskiego profesjonalizmu zakłada kształcenie przyszłego nauczyciela na kierunku <i>Pedagogika przedszkolna i wczesnoszkolna</i> jako refleksyjnego, podmiotowego i odpowiedzialnego twórcę praktyki wychowawczej, kierującego się swoją wizją tej praktyki i jej badacza. W związku z tym rozwój profesjonalny jest oparty na paradygmacie konstruktywistycznego uczenia się w środowisku społecznym i prowadzi do zbudowania społecznego kontekstu rozwoju profesjonalnej wiedzy studenta dla konstruowania praktyki, wiedzy prowadzącej do refleksji w czasie działania edukacyjnego i uczenia się w wyniku praktyki. Nie ma na tej drodze jednoznacznych rozwiązań, ale przyjmujemy jako jedną z podstaw kształcenia studenta triadę – uczenie się dla praktyki – w praktyce - i z praktyki. Dobrze organizowana zawodowa praktyka będzie źródłem pedagogicznych doświadczeń</p>

studenta w zakresie adekwatnego odpowiadania na potrzeby wprowadzenia dziecka w świat wiedzy i wartości, w świat sensu i rozumienia świata symboli, budzenia ciekawości poznawczej i inspirowania do poszukiwań indywidualnego wymiaru własnego człowieczeństwa i własnej drogi życia. Kształcenie akademickie ma za zadanie wprowadzić studenta w złożony proces budowania swojej wizji profesjonalnego działania i stawania się nauczycielem nastawionym na rozwój swoich podmiotowych dyspozycji i narzędzi profesjonalnego działania. Tworzenie „uniwersum” nauczycielskich kompetencji i osobowych cech powinno być procesem ustawicznym, stąd zadaniem kształcenia jest uruchomienie możliwości i zasobów autokreacji oraz korzystania ze społecznych profesjonalnych sieci rozwoju zawodowego. W procesie akademickiego kształcenia wspieramy studenta, aby rozwinął swoje rozumienie złożonych i dynamicznych społecznych procesów uczenia się, rozwinął profesjonalną wizję działania pedagogicznego, zawodowe kompetencje i narzędzia konstruowania praktyki pedagogicznej. Stąd za podstawę przygotowania do zawodu nauczyciela przyjmujemy uczenie się we wspólnocie, uczenie się uspołecznione, w kooperacji w zmiennych grupach i dążenie do uzewnętrznienia efektów uczenia się (np. tworzenie projektów, portfolio) oraz uczenie się w toku praktyki zawodowej.

Przyszły nauczyciel przedszkola i szkoły będzie potrafił pracować w zmiennym i dynamicznym kontekście, zawsze rozumiejąc nauczycielskie zadanie jako tworzenie dziecku środowiska rozwoju, dzięki któremu będzie ono wrażliwe na wartości moralne i edukacyjne, takie jak: zaufanie, wzajemność, solidarność, szacunek i sprawiedliwość czy całościowe uczenie się, wspieranie rozwoju autonomicznej i refleksyjnej jednostki, wartości społecznego, kreatywnego i innowacyjnego uczenia się. Dla takiego rodzaju profesjonalnej pracy najważniejszym „narzędziem”, jakie będzie posiadał przyszły nauczyciel, będzie on sam i jego zasoby, które w toku kształcenia powinien pogłębiać i doskonalić. Dyspozycje, stanowiące wartość w jego przyszłym działaniu edukacyjnym, to także kompetencje badawcze, diagnostyczne, krytyczne myślenie, refleksyjność wobec własnej pracy, umiejętność przekształcania projektów, dostosowywania i tworzenia programów edukacyjnych i zajęć odpowiednich do możliwości dzieci/uczniów oraz potrzeb grupy/klasy, umiejętność pracy zespołowej, współpracy z rodzicami i środowiskiem lokalnym. Przyszły nauczyciel dzieci rozwinie w czasie studiów umiejętności niezbędne do bycia inicjatorem,

	<p>przewodnikiem, partnerem i kierownikiem działań dziecięcych i uczniowskich. Pociąga to za sobą konieczność pojawienia się w przygotowaniu do zawodu i dalszego rozwoju zawodowego postawy otwartości na dynamiczne zmiany i przyjęcia paradygmatu stałego poszukiwania rozwiązań, interpretacji pojawiających się problemów i poszukiwania adekwatności. Wychodzimy z założenia, że jeśli (przyszły) nauczyciel nie potrafi sam wykorzystywać myślenia krytyczno-twórczego do rozwiązywania problemów zawodowych, nie będzie umiał przygotować dzieci do życia w dynamicznie zmieniającym się świecie, w którym wymóg myślenia krytyczno-twórczego jest bezdyskusyjny.</p>
<p>Sylwetka absolwenta</p>	<p>Po ukończeniu 5-letnich studiów na kierunku <i>Pedagogika przedszkolna i wczesnoszkolna</i> absolwent jest przygotowany do skutecznego i efektywnego realizowania zadań wychowawczych, dydaktycznych i opiekuńczych wynikających z roli nauczyciela. W szczególności:</p> <ul style="list-style-type: none"> • ma wiedzę pedagogiczną, psychologiczną, filozoficzną, aksjologiczną i społeczną o procesach rozwoju, socjalizacji, wychowania i nauczania-uczenia się, dającą podstawę do działań dydaktyczno-wychowawczych i opiekuńczych na rzecz dobra każdego dziecka (ucznia), w tym udzielania pomocy rodzicom (opiekunom) w wychowaniu dziecka, w poczuciu odpowiedzialności za jego postępy edukacyjne oraz integralny rozwój; • ma szeroką wiedzę ogólną zapewniającą konstruktywne wchodzenie w dialog z dziećmi (uczniami) oraz budzenie zainteresowań różnymi obszarami wiedzy i rozwój partycypacji dzieci we własne uczenie się; • ma wiedzę zapewniającą wykorzystanie założeń konstruktywizmu poznawczego i społecznego, pozwalającą na stosowanie jej w projektowaniu edukacji przedszkolnej i szkolnej jako zespołowego przedsięwzięcia, inspirującego do komunikowania się, działania, konstruowania znaczeń, narzędzi wyrażania siebie i poszukiwania strategii uczenia się; • ma wiedzę z zakresu dydaktyki nauczania zintegrowanego zapewniającą kompetencje w zakresie tworzenia środowiska społecznego uczenia się oraz organizacji zajęć zintegrowanych, wspierających rozwój dziecka. Potrafi samodzielnie przygotować, realizować, poddać refleksji i ewaluacji program nauczania z uwzględnieniem zróżnicowanych potrzeb i możliwości dzieci (uczniów); • ma kompetencje profesjonalne zapewniające inicjowanie współpracy i kooperacyjnego uczenia się, zaangażowania dzieci (uczniów), rozwoju ich kreatywności,

otwartości i troski o innych. Wobec tego będzie potrafił być inicjatorem, przewodnikiem, partnerem i organizatorem działań dziecięcych z uwzględnieniem ich potrzeb i zainteresowań.

- potrafi personalizować proces kształcenia i wychowania w zależności od zdiagnozowanych zróżnicowanych potrzeb i możliwości dzieci (uczniów), uwarunkowań środowiskowych oraz wykorzystywać w kreowanych sytuacjach edukacyjnych potoczną wiedzę dziecka (ucznia);

- ma kompetencje niezbędne do systematycznego doskonalenia jakości własnej wiedzy pedagogicznej i działań edukacyjnych oraz skutecznego korzystania z technologii informacyjno-komunikacyjnych;

- ma kompetencje komunikacyjne i umiejętność współpracy umożliwiające skuteczne współdziałanie ze wszystkimi osobami zaangażowanymi w prowadzoną działalność edukacyjną, w tym z innymi nauczycielami i specjalistami; jest aktywny społecznie, angażuje się w działania kulturotwórcze jako lider lub uczestnik;

- charakteryzuje się wrażliwością etyczną, empatią, otwartością, refleksyjnością oraz postawą prospołeczną i poczuciem odpowiedzialności za własny rozwój zawodowy, integralny rozwój uczniów i podejmowane działania pedagogiczne.

Absolwent studiów na kierunku *Pedagogika przedszkolna i wczesnoszkolna* uzyskuje przygotowanie do wykonywania zawodu nauczyciela przedszkola i edukacji wczesnoszkolnej (klasy I-III szkoły podstawowej) i może być zatrudniony na stanowiskach:

- nauczyciela przedszkola i edukacji wczesnoszkolnej (klasy I-III)
- wychowawcy w szkolnych schroniskach młodzieżowych
- nauczyciela wychowawcy w świetlicach szkolnych (po ukończeniu studiów wyższych na poziomie wymaganym do zajmowania stanowiska nauczyciela w danym typie szkoły lub rodzaju placówki)
- nauczyciela wychowawcy w internacie (po ukończeniu studiów wyższych na poziomie wymaganym do zajmowania stanowiska nauczyciela w danym typie szkoły lub rodzaju placówki).

Po ukończeniu fakultatywnej ścieżki pedagogiki żłobkowej

	<p>pogłębi swoje specjalistyczne przygotowanie do pracy w żłobku i klubie dziecięcym.</p> <p>Po ukończeniu fakultatywnej ścieżki pedagogiki korekcyjnej pogłębi swoje specjalistyczne przygotowanie do pracy z dziećmi w wieku przedszkolnym i młodszym wieku szkolnym pod względem różnic rozwojowych i edukacyjnych, w szczególności w odniesieniu do dzieci ze specjalnymi potrzebami rozwojowymi i edukacyjnymi.</p>
--	--

* Dotyczy kierunku studiów przyporządkowanego do dyscyplin w ramach dziedzin innych niż odpowiednio nauki humanistyczne i nauki społeczne.

** Uwzględnia się zajęcia przygotowujące do prowadzenia działalności naukowej lub udział w tej działalności.

PEDAGOGIKA PRZEDSZKOLNA I WCZESNOSZKOLNA

MODUŁ KSZTAŁCENIA OGÓLNEGO

BEZPIECZENSTWO I HIGIENA PRACY 15 W.

EMISJA GŁOSU (JAKO ELEMENT BHP W ZAWODZIE) 15 ĆW.

PIERWSZA POMOC PRZEDMEDYCZNA 15 ĆW.

FILOZOFIA Z ELEMENTAMI LOGIKI 30 W. 15 ĆW.

ETYKA 30 W.

ETYKA ZAWODU NAUCZYCIELA 15 ĆW.

PSYCHOSPOŁECZNE PODSTAWY NIEPEŁNOSPRAWNOŚCI 30 W.

WSPÓŁCZESNE NURTY FILOZOFII 15 W.

WARSZTATY UMIEJĘTNOŚCI INTERPERSONALNYCH 15 ĆW.

PODSTAWY PRZEDSIĘBIORCZOŚCI 15 WYK.

WYBRANE ZAGADNIENIA PRAWA I PRAW CZŁOWIEKA 30 W.

BEZPIECZEŃSTWO I HIGIENA PRACY		
EFEKTY UCZENIA SIĘ		
Lp.	Odniesienie do efektów kierunkowych (symbol efektu)	Wiedza

	(PE1_W11 L.1. W.1.	Student/studentka posiada elementarną wiedzę o bezpieczeństwie i higienie pracy w instytucjach edukacyjnych, wychowawczych, opiekuńczych, instytucjach kultury i pomocowych; zna przepisy prawa pracy; ma wiedzę na temat zagrożeń w środowisku pracy, oceny ryzyka zawodowego w zakresie nabycia chorób zawodowych oraz wypadków w pracy; ma wiedzę z zakresu profilaktycznej opieki zdrowotnej; zna zasady postępowania w razie wypadku, w sytuacjach zagrożeń (pożaru, awarii), w tym udzielania pierwszej pomocy w razie wypadku; ma podstawową wiedzę dotyczącą pomocy przedmedycznej oraz bezpieczeństwa i higieny pracy w instytucjach edukacyjnych, wychowawczych, opiekuńczych, instytucjach kultury i pomocowych.
		Umiejętności
	(PE1_U04) L.1. U.1.	Student/studentka potrafi analizować okoliczności i przyczyny wypadków przy pracy i chorób zawodowych oraz stosować związaną z nimi profilaktykę.
		Kompetencje społeczne
	(PE1_K07) L.1. K.1.	Student/studentka wykazuje gotowość do zachowywania się w sposób profesjonalny; odpowiedzialnie przygotowuje się do swojej pracy; jest świadomy/świadoma konieczności przestrzegania zasad bezpieczeństwa społecznego i ponoszenia konsekwencji ekonomicznych w przypadku niezachowania właściwych warunków pracy.
TREŚCI PROGRAMOWE		
Wybrane zagadnienia prawne dotyczące BHP. Informacje o potencjalnych zagrożeniach dla życia i zdrowia. Informacje o ochronie przed występującymi zagrożeniami. Zasady postępowania w przypadku wystąpienia zagrożeń (w tym sposoby udzielania pierwszej pomocy), zasady ewakuacji, postępowanie przy zaistniałych wypadkach. Zasady ewakuacji i postępowanie w zagrożeniu pożarowym. Ocena ryzyka zawodowego.		

EMISJA GŁOSU (JAKO ELEMENT BHP W ZAWODZIE)

EFEKTY UCZENIA SIĘ

Lp.	Odniesienie do efektów kierunkowych (symbol efektu)	Wiedza
	I. W.5.	Student/studentka zna i rozumie zasady emisji głosu jako elementu bezpieczeństwa i higieny pracy w zawodzie nauczyciela wychowania przedszkolnego i edukacji wczesnoszkolnej.
		Umiejętności
	I. U.3.	Student/studentka potrafi skutecznie stosować zasady emisji głosu w czasie wypowiedzania się podczas zajęć z dziećmi i uczniami.
		Kompetencje społeczne
	I. K.1.	Student/studentka jest gotów/gotowa do dbania o higienę głosu i kulturę wypowiedzi.

TREŚCI PROGRAMOWE

Podstawowe zagadnienia dotyczące prawidłowej emisji, higieny głosu i dykcji. Ćwiczenia oddechowo-emisyjne, usprawniające aparat mowy, analiza predyspozycji studentów i wskazanie im kierunków indywidualnej pracy w obszarze emisji i higieny głosu oraz dykcji.

PIERWSZA POMOC PRZEDMEDYCZNA

EFEKTY UCZENIA SIĘ

Lp.	Odniesienie do efektów kierunkowych (symbol efektu)	Wiedza
	G. W.6.	Student/studentka zna i rozumie zasady bezpieczeństwa uczniów w przedszkolu lub szkole i poza nimi, zasady udzielania pierwszej pomocy przedmedycznej dzieciom w wieku przedszkolnym i młodszym wieku szkolnym; zasady bezpieczeństwa i higieny pracy w instytucjach edukacyjnych, wychowawczych i opiekuńczych, ze szczególnym uwzględnieniem przedszkola i szkoły podstawowej.
		Umiejętności
	G. U.2.	Student/studentka potrafi udzielić pierwszej pomocy przedmedycznej, przede wszystkim dzieciom w wieku przedszkolnym i młodszym wieku szkolnym.
		Kompetencje społeczne
	G. K.1.	Student/studentka jest gotowy/gotowa do okazywania empatii dzieciom i uczniom potrzebującym wsparcia i pomocy.
TREŚCI PROGRAMOWE		
Sytuacje zagrażające zdrowiu i życiu dziecka. Wytyczne Polskiej Rady Resuscytacji w zakresie postępowania z osobą poszkodowaną. Ocena sytuacji i zabezpieczenie miejsca zdarzenia. Ocena stanu poszkodowanego. Ćwiczenie oceny stanu poszkodowanego. Ocena stanu poszkodowanego leżącego na brzuchu. Zmiana pozycji z brzucha na plecy. Pozycja boczna bezpieczna – teoria i praktyka. Resuscytacja dorosłych, dzieci i niemowląt. Metody użycia AED. Wzywanie pomocy. Postępowanie przy padaczce, omdleniu, cukrzycy, udarze, ataku serca. Urazy i krwotoki, złamania.		

FILOZOFIA Z ELEMENTAMI LOGIKI

EFEKTY UCZENIA SIĘ		
Lp.	Odniesienie do efektów kierunkowych (symbol efektu)	Wiedza
	L.1. W.2. (PE1_W02)	Student/studentka zna i rozumie istotę współczesnych problemów filozoficznych i logicznych oraz sposoby ich uzasadniania; zna i rozumie znaczenie poszczególnych idei filozoficznych i aksjomatów logicznych i zna ich uzasadnienie w odniesieniu do współczesnych przemian społecznych; zna i rozumie współczesne osiągnięcia w zakresie filozofii i logiki; złożone zależności między poszczególnymi zagadnieniami filozoficznymi i logicznymi a współczesnymi problemami społecznymi.
		Umiejętności
	L.1. U.2. (PE1_U02)	Student/studentka potrafi wykorzystywać posiadaną wiedzę filozoficzną i logiczną, aby formułować i rozwiązywać złożone i nietypowe problemy społeczne; komunikować się za pomocą filozoficznej i logicznej terminologii oraz wykorzystywać je w debacie; prezentować i oceniać różne stanowiska filozoficzne oraz krytycznie je uzasadniać; samodzielnie kształtować i planować własny rozwój poprzez wskazanie istotnych idei i wartości.
		Kompetencje społeczne
	L.1. K.2. (PE1_K01)	Student/studentka jest gotowy/gotowa do krytycznej refleksji nad własnym światopoglądem, poglądami filozoficznymi i koncepcjami logicznymi oraz do krytycznej refleksji nad poznawanymi treściami filozoficznymi i logicznymi oraz do ich oceny w odniesieniu do aktualnych problemów społecznych.
	L.1. K.3. (PE_K03)	Student/studentka jest gotowy/gotowa do merytorycznej oceny i odpowiedzialnego realizowania zadań wynikających z aktualnie wykonywanego zawodu i pełnionej funkcji społecznej.
TREŚCI PROGRAMOWE		

Przeglądowa prezentacja zachodniej myśli filozoficznej (wybór): presokratycy, grecka sofistyka, filozofia Sokratesa, Platona i Arystotelesa, szkoły hellenistyczne (stoicyzm, epikureizm, sceptycyzm), średniowieczna myśl chrześcijańska (m.in.: św. Augustyn, św. Tomasz), filozofia nowożytna (m.in.: F. Bacon, Kartezjusz, B. Spinoza, B. Pascal, I. Kant, W.G. Hegel), filozofia współczesna (m.in: S. Kierkegaard, A. Schopenhauer, F. Nietzsche, E. Husserl, K. Marks, J. P. Sartre).

Wybrane zagadnienia logiki m.in: prawda logiczna, podział zdań oraz związki między nimi, logiczne problemy języka naturalnego, tautologiczność zdań, ustalenie wniosku wynikającego z przesłanek.

ETYKA		
EFEKTY UCZENIA SIĘ		
Lp.	Odniesienie do efektów kierunkowych (symbol efektu)	Wiedza
	L.1. W.3. (PE1_W01)	Student/studentka zna i rozumie podstawowe pojęcia z zakresu etyki.
	L.1. W.4. (PE1_W02)	Student/studentka zna i rozumie wybrane nurty współczesnej etyki, w tym etyki stosowanej.
	L.1. W.5. (PE1_W13)	Student/studentka zna i rozumie kluczowe dylematy etyczne związane z życiem współczesnych społeczeństw.
Umiejętności		
	L.1. U.3.	Student/studentka potrafi wskazać konsekwencje rozwoju

	(PE1_U01)	współczesnej nauki i techniki dla perspektywy życia ludzkiego na Ziemi.
	L.1. U.4. (PE1_U03)	Student/studentka potrafi dokonać analizy krytycznej przeczytanej przez siebie książki naukowej nt. wybranego/wybranych problemów etycznych i rozpoznawać etyczny wymiar problemów globalnych.
		Kompetencje społeczne
	L.1. K.4. (PE1_K01)	Student/studentka jest gotowy/gotowa do prezentowania postawy otwartej na krytyczny namysł nad sobą wśród innych oraz na stosunek do drugiego człowieka.
	L.1. K.5. (PE1_K06)	Student/studentka jest gotowy/gotowa do wyrażania ocen moralnych wskazanych zjawisk współczesności i rozumie znaczenie tych ocen dla życia społecznego.
	L.1. K.6. (PE1_K07)	Student/studentka jest gotowy/gotowa do podejmowania krytycznego namysłu nad działalnością swoją i innych ludzi oraz ich etycznymi konsekwencjami.
TREŚCI PROGRAMOWE		
<p>Etyka i moralność – pojęcia i rozróżnienia, istota etyki, jej geneza i miejsce w życiu społecznym – znaczenie debaty etycznej w dzisiejszym świecie. Deontologizm i utilitaryzm. Kontrowersje bioetyczne związane z rozwojem nauki, techniki, medycyny. Problem zdefiniowania miejsca człowieka w świecie. Odpowiedzialność człowieka za przyrodę jako konsekwencja wzrostu skali aktywności człowieka. Odpowiedzialność jako pojęcie etyczne – warunki uznania odpowiedzialności, kontrowersje. Etyka postępu technologicznego. Przemiany w postrzeganiu świata spowodowane przez nauki przyrodnicze. Etyczne wymiary globalizacji i współczesnych przemian kulturowych i cywilizacyjnych.</p>		

ETYKA ZAWODU NAUCZYCIELA

EFEKTY UCZENIA SIĘ		
Lp.	Odniesienie do efektów kierunkowych (symbol efektu)	Wiedza
	L.1. W.6. (PE1_W01)	Student/studentka zna i rozumie istotę etyki zawodowej oraz jej miejsce w naukach społecznych oraz podstawową terminologię etyczną.
	L.1. W.7. (PE1_W04)	Student/studentka zna i rozumie przykłady problemów i dylematów etycznych oraz konfliktów wartości pojawiających się w pracy zawodowej.
	L.1. W.8. (PE1_W13)	Student/studentka zna i rozumie etyczne aspekty współczesnej działalności zawodowej.
		Umiejętności
	L.1. U.5. (PE1_U02)	Student/studentka potrafi wskazać zakres etycznej strony zawodu oraz zilustrować przykładami dylematy etyczne pojawiające się w pracy zawodowej.
	L.1. U.6. (PE1_U06)	Student/studentka potrafi zilustrować przykładami dylematy etyczne pojawiające się w pracy zawodowej oraz uzasadnić własny wybór w sytuacji konfliktu wartości.
		Kompetencje społeczne
	L.1. K.7. (PE1_K01)	Student/studentka jest gotowy/gotowa do stałego doskonalenia zawodowego, także w wymiarze kompetencji moralnych.
	L.1. K.8. (PE1_K04)	Student/studentka jest gotowy/gotowa do refleksji etycznej i przestrzegania zasad etyki zawodowej.
TREŚCI PROGRAMOWE		

Wprowadzenie metodologiczne – specyfika etyki zawodowej. Kwalifikacje zawodowe a kompetencje praktyczno-moralne. Etyka zawodowa a deontologia zawodu – zawody zaufania publicznego oraz zobowiązania etyczne w zawodzie. Teoretyczne ramy etyki zawodowej – etyka cnót, deontologizm, utylitaryzm, pryncypializm, sytuacjonizm. Wychowanie do wartości. Zawód wykonywany w kontekście aksjologicznym. Etyka wzoru osobowego. Wzory i cnoty budujące ethos zawodu. Wady zagrażające zawodowemu ethosowi. Normatywne ujęcie roli zawodowej. Kodeksy etyczne. Analiza prób sformalizowania normatywnych wymagań zawodowych. Dylematy etyczne występujące we współczesnych rolach zawodowych.

PSYCHOSPOŁECZNE PODSTAWY NIEPEŁNOSPRAWNOŚCI

EFEKTY UCZENIA SIĘ

Lp.	Odniesienie do efektów kierunkowych (symbol efektu)	Wiedza
	L.1. W.9. (PE1_W02)	Student/studentka zna i rozumie pojęcie niepełnosprawności w perspektywie fizycznej, psychicznej i społecznej.
	L.1. W.10. (PE1_W03)	Student/studentka zna i rozumie psychologiczne skutki niepełnosprawności; uwarunkowania stylu życia w okresie od dzieciństwa po późną dorosłość.
	L.1. W.11. (PE1_W05)	Student/studentka zna i rozumie społeczny aspekt niepełnosprawności. Ma wiedzę o instytucjach życia społecznego, istotnych z punktu widzenia wspierania osób z niepełnosprawnościami.
	L.1. W.12. (PE1_W13)	Student/studentka zna i rozumie psychospołeczne bariery funkcjonowania osób z niepełnosprawnością w kontekście wyzwań i zadań dla edukacji.
		Umiejętności
	L.1. U.7.	Student/studentka potrafi analizować źródła przekonań

	(PE1_U01)	adaptacyjnych i dezadaptacyjnych.
	L.1. U.8. (PE1_U04)	Student/studentka potrafi zinterpretować związek między wartościami i poziomem organizacji społecznego środowiska rozwoju a orientacją temporalną.
		Kompetencje społeczne
	L.1. K.9. (PE1_K01)	Student/studentka jest gotowy/gotowa do ciągłego dokształcania się w zawodzie nauczyciela.
	L.1. K.10. (PE1_K04)	Student/studentka jest gotowy/gotowa do wspierania osób z różnymi rodzajami i stopniami niepełnosprawności.

TREŚCI PROGRAMOWE

Niepełnosprawność, rehabilitacja, rewalidacja – konceptualizacja pojęć w odniesieniu do współczesnych koncepcji psychologicznych. Modele niepełnosprawności – zastosowanie i konsekwencje dla sytuacji społecznej osób z niepełnosprawnością. Modele niepełnosprawności a proces rehabilitacji osób z niepełnosprawnością.

Proces stawania się osobą z niepełnosprawnością – specyfika sytuacji psychologicznej osoby nagle vs. stopniowo tracącej zdrowie i sprawność w biegu życia. Nabycie niepełnosprawności w ujęciu patogenetycznym (konceptcja cierpienia totalnego) i prorozwojowym (konceptcja potraumatycznego wzrostu). Konceptcja „strefy utraconego rozwoju” S. Kowalika w analizie sytuacji psychologicznej osoby z nabytą niepełnosprawnością. Determinanty procesu radzenia sobie z utratą sprawności. Psychologiczna sytuacja osób z niepełnosprawnością – analiza wybranych obszarów funkcjonowania osób z różnymi typami dysfunkcji (m.in. uwarunkowania akceptacji niepełnosprawności, dobrostan psychiczny, jakość życia, relacje społeczne itp.). Wpływ niepełnosprawności na realizację zadań rozwojowych w poszczególnych fazach życia (konceptcja Havighursta). Rozwój pozytywnej psychologii rehabilitacji. Pozytywne interwencje psychologiczne w pracy rehabilitacyjnej z osobami z niepełnosprawnością. Społeczny odbiór osób z niepełnosprawnością. Stereotyp osoby z niepełnosprawnością, substereotypy osób z poszczególnymi rodzajami niepełnosprawności, autostereotypy i schemat siebie u osób z niepełnosprawnością. Psychologiczne konceptcje powstawania stereotypów. Znaczenie postaw społecznych w kształtowaniu miejsca osób z niepełnosprawnością w przestrzeni publicznej. Mass media a społeczny wizerunek osób z niepełnosprawnością. Znaczenie wsparcia społecznego dla osoby z nabytą niepełnosprawnością i jej rodziny.

WSPÓŁCZESNE NURTY FILOZOFII

EFEKTY UCZENIA SIĘ

Lp.	Odniesienie do efektów kierunkowych (symbol efektu)	Wiedza
	L.1. W.13. (K_W02)	Student/studentka zna i rozumie w zaawansowanym stopniu znaczenie poszczególnych idei filozoficznych dla współczesnych przemian społecznych.
	L.1. W.14. (K_W02)	Student/studentka zna i rozumie istotę współczesnych dylematów filozoficznych oraz zna sposoby ich argumentowania za i przeciw.
	L.1.W.15. (K_W03)	Student/studentka zna i rozumie współczesne trendy rozwojowe i najistotniejsze nowe osiągnięcia w zakresie filozofii.
	L.1.W.16. (K_W03)	Student/studentka zna i rozumie złożone zależności między poszczególnymi zagadnieniami filozoficznymi a współczesnymi problemami społecznymi.
		Umiejętności
	L.1. U.9. (K_U01)	Student/studentka potrafi wykorzystywać posiadaną wiedzę filozoficzną, aby formułować i rozwiązywać złożone i nietypowe problemy społeczne.
	L.1. U.10. (K_U02)	Student/studentka potrafi komunikować się z użyciem filozoficznej terminologii oraz wykorzystywać ją w debacie.
	L.1. U.11. K_U03	Student/studentka potrafi prezentować i oceniać różne stanowiska filozoficzne oraz krytycznie się do nich odnosić.
	L.1.U.12. (K_U09)	Student/studentka potrafi samodzielnie kształtować i planować własny rozwój poprzez wskazanie istotnych idei i wartości.
		Kompetencje społeczne
	L.1. K.11.	Student/studentka jest gotowy/gotowa do krytycznej

	(K_K01)	refleksji nad własnym światopoglądem i posiadanymi ideami filozoficznymi.
	L.1. K.12. (K_K02)	Student/studentka jest gotowy/gotowa do realizowania fundamentalnych idei filozoficznych w życiu społecznym i publicznym oraz ich merytorycznego uzasadniania.
	L.1. K.13. (K_K04)	Student/studentka jest gotowy/gotowa do krytycznej refleksji poznawanych treści filozoficznych oraz ich oceny względem aktualnych problemów społecznych.
	L.1. K.14. (K_K05)	Student/studentka jest gotowy/gotowa do merytorycznej oceny i odpowiedzialnego realizowania zadań wynikających z aktualnie wykonywanego zawodu i pełnionej funkcji społecznej.

TREŚCI PROGRAMOWE

Wybrane zagadnienia współczesnej filozofii.

Źródła i oddziaływanie filozofii współczesnej.

Podstawowe nurty w filozofii współczesnej – wybór: filozofia pozytywistyczna, analityczna, pragmatyczna, egzystencjalizm, filozofia życia, personalizm, fenomenologia, filozofia umysłu i ekofilozofia.

WARSZTATY UMIEJĘTNOŚCI INTERPERSONALNYCH

EFEKTY UCZENIA SIĘ

Lp.	Odniesienie do efektów kierunkowych (symbol efektu)	Wiedza
------------	--	---------------

	L.1. W.17. (PE1_W10)	Student/studentka zna i rozumie zagadnienie komunikacji społecznej w grupie, sposobów formowania grupy oraz dynamiki zachodzących w niej procesów; ma wiedzę dotyczącą technik i metod zwiększających efektywność pełnienia ról grupowych i społecznego funkcjonowania w grupie. Posiada wiedzę na temat efektywnego kierowania zespołem.
		Umiejętności
	L.1. U.13. (PE1_U07)	Student/studentka potrafi precyzyjnie przekazać komunikat, werbalny i pozawerbalny, bezpośredni i pośredni a także dopasować go do odbiorcy.
	L.1. U.14. (PE1_U10)	Student/studentka potrafi pełnić różne funkcje w zespole i dostosować komunikat do odbiorcy i sytuacji zadaniowej, umie kierować pracą zespołu, potrafi wskazać swoje mocne i słabe strony w tym obszarze.
		Kompetencje społeczne
	L.1. K.15 (PE1_K01)	Student/studentka jest gotowy/gotowa do oceny poziomu swoich umiejętności interpersonalnych oraz sprawności porozumiewania się z członkami grupy.
TREŚCI PROGRAMOWE		
<p>Wstęp do treningu interpersonalnego, samopoznanie i samoświadomość. Dynamika pracy zespołowej, etapy formowania grupy, role grupowe. Realizacja celów indywidualnych i grupowych, "Ja w grupie" – rozwój kompetencji interpersonalnych. Prawidłowości dotyczące funkcjonowania małych grup społecznych, dynamika procesu grupowego: wymiar zadaniowy i społeczny, role grupowe, interakcje, cele, normy, status, zaufanie i spójność. Efektywna komunikacja, uwarunkowania i dynamika, charakterystyka poszczególnych kanałów przekazu. Budowanie zespołu: produktywność, synergia, facylitacja społeczna, myślenie grupowe, polaryzacja grupowa, próżniactwo społeczne, rodzaje zadań. Komunikacja: werbalna i niewerbalna, aktywne słuchanie, asertywność, poprawna komunikacja interpersonalna.</p>		

PODSTAWY PRZEDSIĘBIORCZOŚCI

EFEKTY UCZENIA SIĘ

Lp.	Odniesienie do efektów kierunkowych (symbol efektu)	Wiedza
	B.4. W.3. PE1_W15	Student/studentka zna i rozumie podstawy przedsiębiorczości i ekonomii, uwarunkowania ekonomiczne, prawne, etyczne i społeczne działalności gospodarczej na współczesnym rynku pracy; pojęcie oraz elementy rynku pracy, współzależności pomiędzy nimi i typy rynków pracy.
		Umiejętności
	E.4. W.3.	Student/studentka potrafi kształtować przedsiębiorczość u dzieci w wieku przedszkolnym lub uczniów w młodszym wieku szkolnym.
	L.1. U.15. (PE1_U01)	Student/studentka potrafi rozróżnić pojęcia: „przedsiębiorczość” i „przedsiębiorca” oraz „przedsiębiorcze przedsiębiorstwo” i „przedsiębiorcze zarządzanie”, potrafi określić cechy osoby przedsiębiorczej.
		Kompetencje społeczne
	L.1. K.16. (PE_K05)	Student/studentka jest gotowy/gotowa do działania w sposób przedsiębiorczy dla rozwoju jednostki i organizacji.

TREŚCI PROGRAMOWE

Pojęcie, elementy i typy rynku pracy. Edukacja zawodowa a rynek pracy. Przedsiębiorczość jako złożona kompetencja (zespół cech osobowych) i jako proces organizowania i prowadzenia działalności gospodarczej oraz podejmowania związanego z nią ryzyka. Przedsiębiorstwo jako podmiot rynku pracy. Rodzaje przedsiębiorstw. Bycie przedsiębiorczym a bycie przedsiębiorcą na rynku pracy. Zatrudnialność – czynniki skutecznego wejścia, uczestnictwa i osiągnięcia powodzenia na rynku pracy.

WYBRANE ZAGADNIENIA PRAWA I PRAW CZŁOWIEKA

EFEKTY UCZENIA SIĘ

Lp.	Odniesienie do efektów kierunkowych (symbol efektu)	Wiedza
	G. W.5.	Student/studentka zna i rozumie prawa dziecka w wieku przedszkolnym i młodszym szkolnym.
	L.1. W.18. (PE1_W06)	Student/studentka zna i rozumie źródła prawa, zasady ich tworzenia i podstawowe pojęcia prawoznawcze, w szczególności hierarchię źródeł prawa, prawa cywilne i publiczne dotyczące osoby fizycznej oraz środków ich ochrony; międzynarodowe i konstytucyjne wolności i prawa człowieka oraz środki ich ochrony; system rządów w Polsce, organy władzy wykonawczej, ustawodawczej i sądowniczej, ich kompetencje i wzajemne relacje, zdolność do czynności prawnych, zasady korzystania z niej, jej ograniczenia, w szczególności ubezwłasnowolnienie całkowite i częściowe; postępowanie w sprawach o ubezwłasnowolnienie, jego skutki.
		Umiejętności
	G. U.3.	Student/studentka potrafi rozwijać u dzieci postawy poszanowania własnych praw, wzajemnej troski, tolerancji, umiejętności negocjacyjnego rozwiązywania konfliktów i

		otwartości poznawczej.
	L.1. U.16. (PE1_U01)	Student/studentka potrafi odnaleźć interesujące ich przepisy prawa, usystematyzować je w hierarchicznym katalogu, zdiagnozować przypadki naruszeń praw człowieka, w tym dyskryminacji, wskazać ich podstawę prawną oraz zaproponować zastosowanie odpowiednich środków prawnych ich ochrony, potrafi obserwować życie polityczne, analizuje i ocenia decyzje podejmowane przez przedstawicieli władzy publicznej, w szczególności ich legalność.
		Kompetencje społeczne
	G. K.2.	Student/studentka jest gotowy/gotowa do rozwijania w dzieciach w wieku przedszkolnym lub uczniach w młodszym wieku szkolnym tolerancji, szacunku do praw człowieka i podstawowych swobód.
	L.1. K.17. (PE1_K02)	Student/studentka jest gotowy/gotowa prezentować postawę legalistyczną, szacunek do prawa i wartości, jakie prawo chroni, utożsamiania się z zasadą równości i niedyskryminacji różnorodnych grup społecznych narażonych na dyskryminację, wie gdzie szukać wsparcia prawnego dla osób tego wymagających.
TREŚCI PROGRAMOWE		
<p>Prawo – definicja. Dziedziny prawa. Źródła prawa (pojęcie źródeł prawa, Konstytucja RP, ratyfikowane umowy międzynarodowe, ustawy, rozporządzenia, akty prawa miejscowego, akty prawa wewnętrznego, cechy systemu źródeł prawa). Akty prawa międzynarodowego. Wolności, prawa i obowiązki człowieka i obywatela (źródła wolności i praw człowieka, katalog wolności i praw człowieka i obywatela). Zakaz dyskryminacji w praktyce (definicja, rodzaje dyskryminacji na podstawie kodeksu pracy). Władza ustawodawcza, wykonawcza i sądownicza w Polsce. Organy władzy sądowniczej. Ubezwłasnowolnienie w świetle praw człowieka. Prawa dziecka ze szczególnym zwróceniem uwagi na prawa dziecka w wieku przedszkolnym i młodszym szkolnym. Sposoby rozwijania u dzieci postawy poszanowania własnych praw, wzajemnej troski, tolerancji, umiejętności negocjacyjnego rozwiązywania konfliktów i otwartości poznawczej, tolerancji, szacunku do praw człowieka i podstawowych swobód.</p>		

MODUŁ 1. PRZYGOTOWANIE PSYCHOLOGICZNO-PEDAGOGICZNE

1.1. PODSTAWY DZIAŁAŃ PEDAGOGICZNYCH

PODSTAWY PEDAGOGIKI 15 W. 15 ĆW.

PODSTAWY SOCJOLOGII 15 W. 15 ĆW.

HISTORIA WYCHOWANIA 15 W. 15 ĆW.

WSPÓŁCZESNE PROBLEMY SOCJOLOGII EDUKACJI – KONWERSATORIUM 30 KON.

ŚRODOWISKOWE KONTEKSTY WYCHOWANIA 15 W. 30 ĆW.

PEDAGOGIKA ZRÓNOWAŻONEGO ROZWOJU 15 W. 15 ĆW.

PEDAGOGIKA SPOŁECZNA 15 W. 30 ĆW.

MAŁE DZIECKO W CYBERPRZESTRZENI 15 W. 15 ĆW.

WIELOKULTUROWOŚĆ WE WSPÓŁCZESNEJ EDUKACJI 15 W. 15 ĆW.

PODSTAWY PDAGOGIKI		
EFEKTY UCZENIA SIĘ		
Lp.	Odniesienie do efektów kierunkowych (symbol efektu)	Wiedza
	A.1. W.1.	Student/studentka zna i rozumie genezę pedagogiki jako nauki i jej powiązania z innymi dyscyplinami; podstawowe subdyscypliny pedagogiki; antropologiczne, kulturowe, aksjologiczne i socjologiczne podstawy wychowania; sposoby opisywania współczesności w świetle teorii kulturowych, antropologicznych, aksjologicznych i socjologicznych; fundamentalne dylematy współczesnej

		<p>edukacji; funkcje edukacji w życiu społeczeństw i egzystencji jednostek; typy i rolę ideologii w życiu społecznym, a w szczególności rolę i znaczenie ideologii edukacyjnych; opis, charakterystykę, specyfikę, ułożenie społeczne, blokady i możliwości rozwojowe różnych grup społecznych; elementy socjologii edukacji.</p>
	A.1. W.2.	<p>Student /studentka zna i rozumie wybrane ujęcia teoretyczne procesów wychowania i kształcenia; ontologiczne, aksjologiczne i antropologiczne podstawy wychowania; istotę wychowania; zagadnienie wychowania jako spotkania w dialogu; zagadnienie wychowania do odpowiedzialnej wolności; typy relacji międzyludzkich oraz procesy rządzące tymi relacjami; główne środowiska wychowawcze i specyfikę wychowania w tych środowiskach; zagadnienie społeczeństwa wielokulturowego, podstawy dialogu międzykulturowego.</p>
		Umiejętności
	A.1. U.1.	<p>Student /studentka potrafi wykorzystać posiadaną wiedzę teoretyczną z zakresu pedagogiki w sposób refleksyjny i krytyczny w celu analizowania i interpretowania problemów edukacyjnych, wychowawczych, opiekuńczych, kulturalnych i pomocowych, poprawnie konstruować rozbudowane ustne i pisemne wypowiedzi dotyczące wybranych zagadnień pedagogicznych.</p>
		Kompetencje społeczne
	A.1. K.1.	<p>Student /studentka jest gotowy/gotowa doceniać znaczenie pedagogiki dla rozwoju osoby i prawidłowych więzi w środowiskach społecznych.</p>
TREŚCI PROGRAMOWE		

Pedagogika jako wiedza i nauka o wychowaniu. Podstawowe teorie i pojęcia pedagogiki. Powstanie i ewolucja pedagogiki jako nauki. Globalne problemy współczesnej cywilizacji i ich związki z pedagogiką. Sytuacja pedagogiki w ponowoczesności. Próba opisu, istota, dziedziny, treści i uwarunkowania wychowania. Funkcje, nurty i cele wychowania. Współczesne środowiska i praktyki wychowawcze. Wychowawca i wychowanek – podmiotowość, cechy, kompetencje, relacje.

PODSTAWY SOCJOLOGII

EFEKTY UCZENIA SIĘ

Lp.	Odniesienie do efektów kierunkowych (symbol efektu)	Wiedza
	A.3. W.4.	Student /studentka zna i rozumie teorię spostrzegania społecznego i komunikacji: zachowania społeczne uczestników procesu wychowania i kształcenia, ich uwarunkowania; sytuację interpersonalną w relacjach; zagadnienia: empatii, zachowań asertywnych, agresywnych i uległych, postaw, stereotypów, uprzedzeń, negocjacji i rozwiązywania konfliktów; reguły współdziałania; procesy i role grupowe; bariery i trudności w procesie komunikowania się, techniki i metody usprawniania komunikacji z dzieckiem w wieku przedszkolnym i młodszym szkolnym, mechanizmy kształtowania się postaw dzieci lub uczniów.
		Umiejętności
	A.1. U.1.	Student /studentka potrafi w sposób refleksyjny i krytyczny wykorzystać posiadaną wiedzę teoretyczną z zakresu socjologii, poprawnie konstruować pisemne i ustne wypowiedzi na tematy związane z omawianą problematyką.

		Kompetencje społeczne
	A.1. K.3.	Student /studentka jest gotowy/gotowa do podejmowania wyzwań zawodowych i osobistych oraz indywidualnych i zespołowych działań profesjonalnych w zakresie planowania i kierowania procesami społecznymi w środowisku wychowania i kształcenia dziecka i ucznia.
TREŚCI PROGRAMOWE		
<p>Podstawowe pojęcia i teorie socjologiczne dotyczące struktury społecznej i zasady strukturalizacji życia społecznego, zasady funkcjonowania podstawowych instytucji, w tym instytucji oświatowych i ich roli w kształtowaniu i normowaniu rzeczywistości społecznej; wybrane teorie dotyczące interakcji społecznych ze szczególnym uwzględnieniem komunikacji społecznej. Obserwowanie i analizowanie zjawisk społecznych, szczególnie w obszarach działalności pedagogicznej.</p>		

HISTORIA WYCHOWANIA		
EFEKTY UCZENIA SIĘ		
Lp.	Odniesienie do efektów kierunkowych (symbol efektu)	Wiedza
	A.1. W.2.	Student /studentka zna i rozumie podstawowe fakty i wydarzenia z historii wychowania i kształcenia (wybrane ujęcia teoretyczne); historyczne przemiany w zakresie ontologicznych, aksjologicznych i antropologicznych podstaw wychowania, istoty wychowania; kształtowanie się idei wychowania jako spotkania w dialogu czy wychowania do odpowiedzialnej wolności; przemiany w czasie typów relacji międzyludzkich oraz procesów rządzących tymi relacjami; historię i cechy głównych

		środowisk wychowawczych na przestrzeni dziejów, fundamentalne dylematy w historii wychowania.
		Umiejętności
	A.1. U.1.	Student /studentka potrafi w sposób refleksyjny i krytyczny wykorzystać posiadaną wiedzę teoretyczną z zakresu historii wychowania, poprawnie konstruować pisemne i ustne wypowiedzi dotyczące zagadnień pedagogicznych z obszaru historii wychowania.
		Kompetencje społeczne
	A.1. K.1.	Student /studentka jest gotowy/gotowa do doceniania znaczenia wiedzy z zakresu historii wychowania dla rozwoju osoby i prawidłowych więzi w środowiskach społecznych.
TREŚCI PROGRAMOWE		
<p>Geneza i źródła czynności wychowawczych człowieka. Działania pedagogiczne na przestrzeni czasu, od antyku do współczesności. Podstawowe koncepcje filozofów i pedagogów dotyczące kształtowania osobowości wychowanka w skali rozwoju cywilizacji europejskiej do czasów współczesnych. Tradycja pedagogiki polskiej na przestrzeni dziejów i na tle koncepcji europejskich. Wybitni przedstawiciele polskiej i światowej pedagogiki. Historyczne uwarunkowania kształtowania się idei pedagogicznych i relacji międzyludzkich w procesie wychowania.</p>		

WSPÓŁCZESNE PROBLEMY SOCJOLOGII EDUKACJI-KONWERSATORIUM		
EFEKTY UCZENIA SIĘ		
Lp.	Odniesienie do	Wiedza

	efektów kierunkowych (symbol efektu)	
	A.1. W.1.	Student /studentka zna i rozumie wybrane zagadnienia z zakresu socjologii edukacji; kulturowe, antropologiczne, aksjologiczne i socjologiczne opisy współczesności; funkcje edukacji w życiu społeczeństw i egzystencji jednostek, ze szczególnym uwzględnieniem etapu wychowania przedszkolnego i edukacji wczesnoszkolnej; typy i rolę ideologii w życiu społecznym, a w szczególności rolę i znaczenie ideologii edukacyjnych w projektowaniu systemów wczesnej edukacji; opis, charakterystykę, specyfikę, ułożenie społeczne, blokady i możliwości rozwojowe różnych grup społecznych; fundamentalne dylematy współczesnej edukacji:
		Umiejętności
	A.1. U.1.	Student /studentka potrafi w sposób refleksyjny i krytyczny wykorzystać posiadaną wiedzę teoretyczną z zakresu współczesnych problemów socjologii edukacji, poprawnie konstruować pisemne i ustne wypowiedzi na tematy związane z omawianą problematyką.
		Kompetencje społeczne
	A.1. K.3.	Student /studentka jest gotowy/gotowa do podejmowania wyzwań zawodowych i osobistych oraz indywidualnych i zespołowych działań profesjonalnych w zakresie planowania i kierowania procesami społecznymi w środowisku wychowania i kształcenia dziecka i ucznia.
TREŚCI PROGRAMOWE		
<p>Spółeczny wymiar wychowania, kształcenia i opieki nad dziećmi, w tym szczególnie nad dziećmi w wieku przedszkolnym i wczesnoszkolnym; problematyka więzi społecznych w rodzinach, przedszkolach i szkołach, grupach rówieśniczych i ich znaczenie dla inkulturacji i uspołecznienia. Analizowanie osiągnięć edukacyjnych dzieci i uczniów w świetle podstawowych ujęć teoretycznych z obszaru socjologii edukacji. Analizowanie działań praktycznych w odniesieniu do różnych kontekstów działalności pedagogicznej.</p>		

ŚRODOWISKOWE KONTEKSTY WYCHOWANIA

EFEKTY UCZENIA SIĘ

Lp.	Odniesienie do efektów kierunkowych (symbol efektu)	Wiedza
	A.1. W.2.	Student /studentka zna i rozumie środowiskowe (społeczne) uwarunkowania procesów wychowania i kształcenia (wybrane ujęcia teoretyczne); ontologiczne, aksjologiczne i antropologiczne podstawy wychowania dzieci w wieku przedszkolnym i młodszym szkolnym; typy relacji międzyludzkich oraz procesy rządzące tymi relacjami w głównych środowiskach wychowawczych dziecka i ucznia; środowiskowe konteksty wychowania i kształcenia wynikające z wielokulturowości i międzykulturowości, zjawisko ekskluzji i inkluzji społecznej.
		Umiejętności
	A.1. U.1.	Student /studentka potrafi wykorzystać w sposób refleksyjny i krytyczny posiadaną wiedzę teoretyczną z zakresu środowiskowych kontekstów wychowania; konstruować rozbudowane pisemne i ustne wypowiedzi dotyczące zagadnień z tego zakresu wiedzy pedagogicznej.
		Kompetencje społeczne
	A.1. K.1.	Student /studentka jest gotowy/gotowa doceniać znaczenie nauk pedagogicznych dla rozwoju dziecka w wieku przedszkolnym i ucznia w młodszym wieku szkolnym oraz prawidłowych więzi w środowiskach społecznych.

TREŚCI PROGRAMOWE

Bliższe i dalsze środowisko dziecka w wieku przedszkolnym i ucznia w młodszym wieku szkolnym i procesy rządzące funkcjonowaniem tych środowisk. Prowadzenie wywiadu środowiskowego i analizowanie jego wyników. Warunki formy efektywnej współpracy nauczyciela z rodzicami w kształceniu i wychowaniu dzieci. Prezentacja i analiza gotowych wzorów oraz wspólne wypracowanie praktycznych sposobów poznawania problemów środowiska wychowawczego ucznia. Organizacja i udzielanie, na różne sposoby i w różnych zakresach zdeterminowanych potrzebami dziecka (teoria pedagogiczna, prawo oświatowe a praktyka), wsparcia psychologiczno-pedagogicznego rodzin (analiza przypadków rodzin w problemami: dziecko z rodziny niepełnej, dziecko zaniedbywane, dziecko maltretowane; dziecko z rodziny nadopiecznej). Mniejszości narodowe wyznaniowe i religijne, fenomen niepełnosprawności itp. jako czynniki determinujące kontekst procesu wychowania.

PEDAGOGIKA ZRÓWNOWAŻONEGO ROZWOJU

EFEKTY UCZENIA SIĘ

Lp.	Odniesienie do efektów kierunkowych (symbol efektu)	Wiedza
	A.1. W.1.	Student /studentka zna i rozumie kulturowe, antropologiczne, aksjologiczne i socjologiczne opisy współczesności, ze szczególnym uwzględnieniem idei zrównoważonego rozwoju; funkcje edukacji w życiu społeczeństw i egzystencji jednostek w kontekście dążenia do osiągnięcia priorytetów zrównoważonego rozwoju; opis, charakterystykę, specyfikę, ułożenie społeczne, blokady i możliwości rozwojowe różnych grup społecznych mające związek ze stanem i sposobem realizacji założeń zrównoważonego rozwoju.
		Umiejętności
	A.1. U.3.	Student /studentka potrafi analizować swoje doświadczenia praktyczne w roli nauczyciela lub wychowawcy w

		kontekście realizacji założeń idei zrównoważonego rozwoju oraz interpretować w tym kontekście model świadomości refleksyjnego nauczyciela.
		Kompetencje społeczne
	A.1. K.3.	Student /studentka jest gotowy/gotowa do podejmowania wyzwań zawodowych i osobistych oraz indywidualnych i zespołowych działań profesjonalnych w zakresie zrównoważonego rozwoju jako istotnego kontekstu rozwoju dziecka i ucznia.
TREŚCI PROGRAMOWE		
<p>Podstawy zrównoważonego rozwoju – definicje, historia, założenia, koncepcje pedagogiczne. Dekada edukacji dla zrównoważonego rozwoju (DEZR) 2005-2014 i jej efekty. Edukacja globalna. Ekologiczne obszary pedagogiki zrównoważonego rozwoju. Świadomość ekologiczna społeczeństwa i działania człowieka wobec środowiska przyrodniczego. Projektowanie i ewaluacja zajęć w środowisku przyrodniczym; Uczenie się w przyrodzie – o przyrodzie i dla przyrody we współpracy z rodzicami dzieci i uczniów. Pedagogizacja społeczeństwa na rzecz zrównoważonego rozwoju.</p>		

PEDAGOGIKA SPOŁECZNA		
EFEKTY UCZENIA SIĘ		
Lp.	Odniesienie do efektów kierunkowych (symbol efektu)	Wiedza

	A.1. W.2.	Student /studentka zna i rozumie wybrane ujęcia teoretyczne procesów wychowania i kształcenia; ontologiczne, aksjologiczne i antropologiczne podstawy pedagogiki społecznej; wychowanie jako spotkania w dialogu; zagadnienie wychowania do odpowiedzialnej wolności; typy relacji międzyludzkich w procesie wychowania i kształcenia oraz procesy społeczne rządzące tymi relacjami; główne środowiska wychowawcze, zagadnienie społeczeństwa wielokulturowego, podstawy dialogu międzykulturowego; fundamentalne dylematy współczesnej pedagogiki społecznej.
		Umiejętności
	A.1. U.3.	Student /studentka potrafi analizować swoje doświadczenia praktyczne w roli nauczyciela lub wychowawcy oraz interpretować model świadomości refleksyjnego nauczyciela w kontekście problematyki pedagogiki społecznej.
		Kompetencje społeczne
	A.1. K.1.	Student /studentka jest gotowy/gotowa do doceniania znaczenia pedagogiki społecznej dla rozwoju osoby i prawidłowych więzi w środowiskach społecznych wychowania i kształcenia.
TREŚCI PROGRAMOWE		
Pedagogika społeczna – rodowód i kształtowanie się jej tożsamości. Pokolenie niepokornych Helena Radlińska – Florian Znaniecki. Podstawowe pojęcia pedagogiki społecznej, podstawowe środowiska wychowawcze, społeczne wymiary dzieciństwa, środowisko lokalne, odzyskana przestrzeń publiczna – organizacje pozarządowe, społeczna partycypacja – społeczeństwo obywatelskie. Wybrane problemy edukacyjne i socjalne: globalizacja, marginalizacja, nierówności w edukacji, bieda, bezrobocie, uzależnienia, zagrożone dzieciństwo – dzieci wojny, uchodźcy, emigranci.		

EFEKTY UCZENIA SIĘ		
Lp.	Odniesienie do efektów kierunkowych (symbol efektu)	Wiedza
	A.1. W.1.	Student /studentka zna i rozumie kulturowe, antropologiczne, aksjologiczne i socjologiczne opisy cyberprzestrzeni jako jednej z przestrzeni współczesnej egzystencji dziecka; funkcje edukacji z zakresu technologii informacyjnych w życiu społeczeństw i egzystencji jednostek; typy i rolę ideologii w życiu społecznym i kształtowaniu cyberprzestrzeni; opis, charakterystykę, specyfikę, ułożenie społeczne, możliwości i blokady rozwojowe różnych grup społecznych w kontekście korzystania z cyberprzestrzeni lub wykluczenia cyfrowego; elementy socjologii edukacji z uwzględnieniem społecznych zysków i strat z życia w świecie wirtualnym.
		Umiejętności
	A.1. U.2.	Student /studentka potrafi interpretować działalność nauczycieli w kontekście jej prowadzenia z wykorzystaniem technik informacyjnych, prezentować własne pomysły, wątpliwości i sugestie poparte rozbudowaną wiedzą teoretyczną na temat korzystania z cyberprzestrzeni w procesie wychowania i kształcenia w celu budowania świadomości i kompetencji dzieci i uczniów.
		Kompetencje społeczne
	A.1. K.2.	Student /studentka jest gotowy/gotowa do nabywania wiedzy z zakresu pedagogiki, ze szczególnym zwróceniem uwagi na wiedzę pedagogiczną dotyczącą działalności pedagogicznej w świecie wirtualnym.
TREŚCI PROGRAMOWE		

Podstawowe pojęcia i koncepcje dotyczące mediów cyfrowych i cyberprzestrzeni. Szanse i zagrożenia wynikające z korzystania przez dzieci z mediów cyfrowych i przebywania w świecie wirtualnym. Zasady bezpiecznego poruszania się w cyberprzestrzeni i rozpoznawania ewentualnych zagrożeń.

WIELOKULTUROWOŚĆ WE WSPÓŁCZESNEJ EDUKACJI

EFEKTY UCZENIA SIĘ

Lp.	Odniesienie do efektów kierunkowych (symbol efektu)	Wiedza
	A.1. W.2.	Student /studentka zna i rozumie procesy wychowania i kształcenia w środowiskach wielokulturowych i międzykulturowych (wybrane ujęcia teoretyczne); ontologiczne, aksjologiczne i antropologiczne podstawy edukacji w wielokulturowości i do wielokulturowości; zagadnienie wychowania jako spotkania w dialogu z odmienną kulturą lub mniejszością; zagadnienie wychowania do odpowiedzialnej wolności w świecie wielu kultur; typy relacji międzyludzkich oraz procesy rządzące tymi relacjami w kontekście wielokulturowości; zagadnienie społeczeństwa wielokulturowego, podstawy dialogu międzykulturowego.
		Umiejętności
	A.1. U.1.	Student /studentka potrafi w refleksyjny i krytyczny sposób wykorzystać posiadaną wiedzę dotyczącą wielokulturowości; poprawnie konstruować rozbudowane ustne i pisemne wypowiedzi dotyczące zagadnień pedagogicznych związanych z problematyką wielokulturowości.

		Kompetencje społeczne
	A.1. K.4.	Student /studentka jest gotowy/gotowa do stosowania norm etycznych w działalności zawodowej w środowiskach wielokulturowych, kierując się szacunkiem dla godności człowieka.
TREŚCI PROGRAMOWE		
Kultury i społeczeństwa w dobie globalizacji. Zróżnicowanie tożsamości zbiorowych i indywidualnych. Migracje i wielokulturowość wyzwaniem dla procesu wychowania i kształcenia. Większość i mniejszość kulturowa w środowisku edukacyjnym. Podstawowe metody analizy zjawisk kulturowych i ich interpretacja.		

1.2. PEDAGOGIKA PRZEDSZKOLNA I WCZESNOSZKOLNA

PEDAGOGIKA PRZEDSZKOLNA 30W. 30 ĆW.

PEDAGOGIKA WCZESNOSZKOLNA 30W. 30 ĆW.

DZIECKO I DZIECIŃSTWO (CHILDHOOD STUDIES) 30 ĆW.

ROZWIĄZYWANIE PROBLEMÓW WYCHOWAWCZYCH WE WSPÓŁPRACY Z RODZICAMI – PROJEKT 30 ĆW.

PEDAGOGIKA PRZEDSZKOLNA		
EFEKTY UCZENIA SIĘ		
Lp.	Odniesienie do efektów kierunkowych (symbol efektu)	Wiedza

	A.2. W.1.	Student/studentka w pogłębionym stopniu zna i rozumie terminologię używaną w pedagogice przedszkolnej, jej źródła, miejsce oraz zastosowanie w obrębie pokrewnych dyscyplin naukowych; miejsce pedagogiki przedszkolnej w systemie nauki oraz jej przedmiotowe i metodologiczne powiązania z innymi dyscyplinami naukowymi.
	A.2. W.2.	Student/studentka w pogłębionym stopniu zna i rozumie procesy związane z wychowaniem i kształceniem dzieci w wieku przedszkolnym, w perspektywie interdyscyplinarnej: psychologicznej, pedagogicznej, aksjologicznej i socjologicznej.
	A.2. W.3.	Student/studentka w pogłębionym stopniu zna i rozumie rolę nauczyciela wychowania przedszkolnego w rozwijaniu postaw i zachowań dzieci.
	A.2. W.5.	Student/studentka w pogłębionym stopniu zna i rozumie typy, cele i zasady funkcjonowania instytucji edukacyjnych przeznaczonych dla dzieci w wieku przedszkolnym; cele i zasady współpracy przedszkola z podmiotami zewnętrznymi; modele, funkcje, szanse, zagrożenia współpracy; sposoby radzenia sobie z problemami wychowawczymi dzieci i rozwiązywania ich we współpracy z rodziną i otoczeniem dziecka lub ucznia, a także sposoby budowania swojego autorytetu w relacjach zawodowych i we współpracy z zespołem nauczycieli oraz z innymi podmiotami procesu wychowania i kształcenia.
		Umiejętności
	A.2. U.1.	Student/studentka potrafi wykorzystywać i integrować wiedzę teoretyczną z zakresu pedagogiki przedszkolnej, w tym wybrane modele i koncepcje pedagogiczne oraz powiązanych z nią dyscyplin naukowych, w celu dokonania analizy i interpretacji złożonych problemów edukacyjnych, wychowawczych, opiekuńczych i kulturowych, a także motywów i wzorów ludzkiego zachowania.
	A.2. U.3.	Student/studentka potrafi rozpoznawać sytuacje zagrożeń w przedszkolu oraz tworzyć właściwy klimat w grupie przedszkolnej.
		Kompetencje społeczne

	A.2. K.1.	Student/studentka jest gotowy/gotowa do refleksji, w tym krytycznej oceny, odnośnie do poziomu swojej wiedzy i umiejętności z zakresu pedagogiki przedszkolnej oraz wykazywania umiejętności uczenia się i doskonalenia własnego warsztatu pedagogicznego w zakresie wychowania przedszkolnego.
TREŚCI PROGRAMOWE		
<p>Terminologia używana w pedagogice przedszkolnej, jej źródła oraz zastosowania w obrębie dyscyplin pokrewnych. Miejsce pedagogiki przedszkolnej w systemie nauk oraz jej przedmiotowe i metodologiczne powiązania z innymi dyscyplinami nauki. Wykorzystywanie wiedzy teoretycznej z zakresu pedagogiki przedszkolnej (wybrane modele i koncepcje pedagogiczne) oraz powiązanych z nią dyscyplin, w celu analizowania i interpretowania sytuacji edukacyjnych, wychowawczych, opiekuńczych i kulturowych, a także motywów i wzorów ludzkiego zachowania.</p>		

PEDAGOGIKA Wczesnoszkolna		
EFEKTY UCZENIA SIĘ		
Lp.	Odniesienie do efektów kierunkowych (symbol efektu)	Wiedza
	A.2. W.1.	Student/studentka w pogłębionym stopniu zna i rozumie terminologię używaną w pedagogice wczesnoszkolnej, jej źródła, miejsce oraz zastosowanie w obrębie pokrewnych dyscyplin naukowych; miejsce pedagogiki wczesnoszkolnej w systemie nauki oraz jej przedmiotowe i metodologiczne powiązania z innymi dyscyplinami naukowymi.

	A.2. W.2.	Student /studentka w pogłębionym stopniu zna i rozumie procesy związane z wychowaniem kształceniem uczniów, ze szczególnym uwzględnieniem fazy średniego i późnego dzieciństwa, w perspektywie interdyscyplinarnej: psychologicznej, pedagogicznej, aksjologicznej i socjologicznej.
	A.2. W.3.	Student /studentka w pogłębionym stopniu zna i rozumie rolę nauczyciela w rozwijaniu postaw i zachowań uczniów.
	A.2. W.5.	Student /studentka zna i rozumie typy, cele i zasady funkcjonowania instytucji edukacyjnych przeznaczonych dla dzieci w młodszym wieku szkolnym.
		Umiejętności
	A.2. U.1.	Student /studentka potrafi wykorzystywać i integrować wiedzę teoretyczną z zakresu pedagogiki wczesnoszkolnej, w tym wybrane modele i koncepcje pedagogiczne oraz powiązanych z nią dyscyplin naukowych.
	A.2. U.3.	Student /studentka potrafi rozpoznawać sytuacje zagrożeń w szkole oraz tworzyć właściwy klimat w grupie klasowej.
		Kompetencje społeczne
	A.2. K.1.	Student /studentka jest gotowy/gotowa do refleksji, w tym krytycznej oceny, odnośnie do poziomu swojej wiedzy i umiejętności z zakresu pedagogiki wczesnoszkolnej oraz wykazywania umiejętności uczenia się i doskonalenia własnego warsztatu pedagogicznego w zakresie edukacji wczesnoszkolnej.
TREŚCI PROGRAMOWE		
<p>Terminologia używana w pedagogice wczesnoszkolnej, jej źródła oraz zastosowania w obrębie dyscyplin pokrewnych. Miejsce pedagogiki wczesnoszkolnej w systemie nauk oraz jej przedmiotowe i metodologiczne powiązania z innymi dyscyplinami nauki. Wykorzystywanie wiedzy teoretycznej z zakresu pedagogiki wczesnoszkolnej (wybrane modele i koncepcje pedagogiczne) oraz powiązanych z nią dyscyplin, w celu analizowania i interpretowania sytuacji edukacyjnych, wychowawczych, opiekuńczych i kulturowych, a także motywów i wzorów ludzkiego zachowania.</p>		

DZIECKO I DZIECIŃSTWO (CHILDHOOD STUDIES)

EFEKTY UCZENIA SIĘ

Lp.	Odniesienie do efektów kierunkowych (symbol efektu)	Wiedza
	A.2. W.2.	Student /studentka zna i rozumie procesy związane z wychowaniem i kształceniem dzieci i uczniów, ze szczególnym uwzględnieniem fazy wczesnego, średniego i późnego dzieciństwa, w perspektywie interdyscyplinarnej: psychologicznej, pedagogicznej, aksjologicznej i socjologicznej.
	A.2. W.4.	Student /studentka zna i rozumie koncepcje dziecka i dzieciństwa (Childhood Studies) i ich uwarunkowania kulturowe i społeczne; interdyscyplinarne zagadnienia dobrostanu dziecka; perspektywy metodologiczne badań nad dzieckiem i dzieciństwem, a także wymagania etyczne badań z udziałem dzieci.
		Umiejętności
	A.2. U.1.	Student /studentka potrafi wykorzystywać i integrować wiedzę teoretyczną z zakresu Childhood Studies, w tym wybrane modele i koncepcje pedagogiczne oraz powiązanych z nimi dyscyplin naukowych, w celu dokonania analizy i interpretacji złożonych problemów edukacyjnych, wychowawczych, opiekuńczych i kulturowych, a także motywów i wzorów ludzkiego zachowania.
		Kompetencje społeczne

	A.2. K.1.	Student /studentka są gotowi do refleksji, w tym krytycznej oceny, odnośnie do poziomu swojej wiedzy i umiejętności z zakresu Childhood Studies oraz wykazywania umiejętności uczenia się i doskonalenia własnego warsztatu pedagogicznego w zakresie wychowania przedszkolnego.
--	-----------	--

TREŚCI PROGRAMOWE

Zmiany modelu dziecka i dzieciństwa, idei i stylów wychowania, praktyk wychowawczych. Różne narracje dzieciństwa. Perspektywa dzieci jako grupy społecznej o problemowym nierównościowym osadzeniu w strukturze społecznej. Odejście od perspektywy „wspólnego mianownika” oraz badania dzieci w ujęciu *en block* w kierunku rozpatrywania dzieci jako grupy rozproszonej i zróżnicowanej. Dobrostan dziecka.

ROZWIĄZYWANIE PROBLEMÓW WYCHOWAWCZYCH WE WSPÓŁPRACY Z RODZICAMI – PROJEKT

EFEKTY UCZENIA SIĘ

Lp.	Odniesienie do efektów kierunkowych (symbol efektu)	Wiedza
	A.2. W.2.	Student /studentka zna i rozumie procesy związane z wychowaniem i kształceniem dzieci i uczniów, ze szczególnym uwzględnieniem organizacji współpracy z ich rodzicami.
	A.2. W.3	Student /studentka zna i rozumie rolę nauczyciela we współpracy z rodzicami, rozwijaniu postaw i zachowań dzieci lub uczniów.
	A.2. W.5.	Student /studentka zna i rozumie typy, cele i zasady funkcjonowania instytucji edukacyjnych przeznaczonych

		dla dzieci w wieku przedszkolnym i młodszym wieku szkolnym; modele, funkcje, szanse, zagrożenia współpracy z rodzicami; sposoby radzenia sobie z problemami wychowawczymi dzieci lub uczniów i rozwiązywania ich we współpracy z rodziną i otoczeniem dziecka lub ucznia.
		Umiejętności
	A.2. U.1.	Student /studentka potrafi wykorzystywać i integrować wiedzę teoretyczną z zakresu pedagogiki przedszkolnej i wczesnoszkolnej, w tym wybrane modele i koncepcje pedagogiczne oraz powiązanych z nią dyscyplin naukowych, w celu budowania współpracy z rodzicami dziecka i ucznia.
	A.2. U.6.	Student /studentka potrafi skutecznie porozumiewać się z rodzicami dzieci i uczniów z wykorzystaniem nowoczesnych rozwiązań technologicznych.
		Kompetencje społeczne
	A.2. K.2.	Student /studentka jest gotowy/gotowa do podejmowania działań związanych z organizacją współpracy z rodzicami dzieci i uczniów.
TREŚCI PROGRAMOWE		
<p>Procesy związane z wychowaniem i kształceniem dzieci i uczniów w perspektywie interdyscyplinarnej: psychologicznej, pedagogicznej, aksjologicznej i socjologicznej. Rola i autorytet nauczyciela w procesach wychowania i nauczania. Organizacja i funkcjonowanie instytucji oświatowych. Przebieg i uwarunkowania procesu komunikacji z rodzicami dzieci i uczniów w sytuacjach trudnych. Możliwości i formy udzielania wsparcia rodzicom dzieci i uczniów. Analizowanie i interpretowanie sytuacji wychowawczych w świetle wybranych ujęć teoretycznych.</p>		

1.3 PODSTAWY PSYCHOLOGII DLA NAUCZYCIELI

PODSTAWY PSYCHOLOGII ROZWOJOWEJ CZŁOWIEKA W CYKLU ŻYCIA 15 W.

PODSTAWY PSYCHOLOGII 15 W.

PODSTAWY ROZWOJU DZIECKA W WIEKU PRZEDSZKOLNYM I MŁODSZYM SZKOLNYM 15W 30 ĆW.

PRACA Z DZIECKIEM ZDOLNYM W PRZEDSZKOLU 30 ĆW.

PRACA Z UCZNIEM ZDOLNYM 30 ĆW.

METODY I TECHNIKI UCZENIA SIĘ 30 ĆW.

AUTOREFLEKSJA I SAMOROZWÓJ NAUCZYCIELA WCZESNEJ EDUKACJI 15 ĆW.

PODSTAWY PSYCHOLOGII ROZWOJOWEJ CZŁOWIEKA W CYKLU ŻYCIA		
EFEKTY UCZENIA SIĘ		
Lp.	Odniesienie do efektów kierunkowych (symbol efektu)	Wiedza
	A.3. W.2.	Student /studentka zna i rozumie rozwój człowieka w cyklu życia, proces rozwoju dziecka w kolejnych okresach dzieciństwa: rozwój fizyczny, motoryczny i psychospołeczny, rozwój procesów poznawczych, rozwój społeczno-emocjonalny i moralny; normy rozwojowe (różnorodność ujęć) oraz zjawisko dysharmonii (asynchronii) rozwojowej; rozwój i kształtowanie osobowości; zaburzenia w rozwoju podstawowych procesów psychicznych oraz teorie integralnego rozwoju dziecka lub ucznia.
		Umiejętności
	A.3. U.2.	Student /studentka potrafi obserwować zachowania społeczne i ich uwarunkowania mając na uwadze ustalenie psychologii rozwojowej.
	A.3. U.4	Student /studentka potrafi rozpoznawać bariery i trudności udziału dzieci lub uczniów w różnych formach aktywności mając na uwadze ustalenie psychologii rozwojowej.

		Kompetencje społeczne
	A.3. K.2.	Student /studentka jest gotowy/gotowa do wykorzystania zdobytej wiedzy z zakresu psychologii rozwojowej do analizy zdarzeń pedagogicznych.
TREŚCI PROGRAMOWE		
Przedmiot psychologii rozwoju człowieka. Pojęcie rozwoju i zmiany rozwojowej, modele przebiegu zmiany rozwojowej. Metody badawcze stosowane w psychologii rozwoju człowieka. Uwarunkowania rozwoju człowieka. Rozwój poznawczy. Rozwój językowy. Rozwój emocjonalny, osobowości, rozwój społeczny i elementy rozwoju moralnego. Podstawowe teorie i pojęcia z zakresu psychologii rozwojowej człowieka w cyklu życia. Sfery i etapy i uwarunkowania rozwoju człowieka.		

PODSTAWY PSYCHOLOGII		
EFEKTY UCZENIA SIĘ		
Lp.	Odniesienie do efektów kierunkowych (symbol efektu)	Wiedza
	A.3. W.1.	Student /studentka zna i rozumie podstawowe pojęcia psychologii: procesy poznawcze, spostrzeganie, odbiór i przetwarzanie informacji, proces mowy, myślenie i rozumowanie, uczenie się i pamięć, rolę uwagi, emocje i motywacje w procesach regulacji zachowania, zdolności i uzdolnienia, psychologię różnic indywidualnych – różnice w zakresie inteligencji, temperamentu i stylu poznawczego.
	A.3. W.4.	Student /studentka zna i rozumie teorię spostrzegania społecznego i komunikacji: zachowania społeczne i ich uwarunkowania; sytuację interpersonalną; zagadnienia: empatii, zachowań asertywnych, agresywnych i uległych, postaw, stereotypów, uprzedzeń, negocjacji

		i rozwiązywania konfliktów; reguły współdziałania; procesy i role grupowe; bariery i trudności w procesie komunikowania się, techniki i metody usprawniania komunikacji z dzieckiem, mechanizmy kształtowania się postaw dzieci lub uczniów.
		Umiejętności
	A.3. U.1.	Student /studentka potrafi obserwować procesy uczenia się dzieci lub uczniów i ich konteksty mając na uwadze ustalenia psychologiczne.
	A.3. U.3.	Student /studentka potrafi skutecznie i świadomie komunikować się z użyciem właściwej terminologii psychologicznej.
		Kompetencje społeczne
	A.3. K.2.	Student /studentka jest gotowy/gotowa do wykorzystania zdobytej wiedzy psychologicznej do analizy zdarzeń pedagogicznych.
TREŚCI PROGRAMOWE		
Podstawowe teorie i pojęcia z zakresu psychologii poznawczej. Podstawowe teorie i pojęcia z zakresu psychologii. Zachowania społeczne i komunikowanie się. Znaczenie procesów uwagowych, emocji i motywacji w procesie poznawczym i regulacji zachowania. Przebieg i uwarunkowania procesów społecznych, mechanizmy kształtowania postaw.		

PODSTAWY ROZWOJU DZIECKA W WIEKU PRZEDSZKOLNYM I MŁODSZYM SZKOLNYM		
EFEKTY UCZENIA SIĘ		
Lp.	Odniesienie do efektów	Wiedza

	kierunkowych (symbol efektu)	
	A.3. W.2.	Student /studentka zna i rozumie proces rozwoju dziecka w kolejnych okresach dzieciństwa: rozwój fizyczny, motoryczny i psychospołeczny, rozwój procesów poznawczych, rozwój społeczno-emocjonalny i moralny; normy rozwojowe (różnorodność ujęć) oraz zjawisko dysharmonii (asynchronii) rozwojowej; rozwój i kształtowanie osobowości; zaburzenia w rozwoju podstawowych procesów psychicznych oraz teorie integralnego rozwoju dziecka lub ucznia.
	A.3. W.3.	Student /studentka zna i rozumie psychologiczne podstawy procesu rozwoju i uczenia się dzieci lub uczniów; modele rozwojowe uczenia się (konceptcje klasyczne, współczesne ujęcia w oparciu o wyniki badań neuropsychologicznych), metody i techniki uczenia się z uwzględnieniem rozwijania metapoznania; trudności w uczeniu się i strategie ich przewyżczania, metody i techniki identyfikacji oraz wspomaganie rozwoju uzdolnień i zainteresowań.
		Umiejętności
	A.3. U.1.	Student /studentka potrafi obserwować procesy związane z rozwojem i uczeniem się dzieci lub uczniów i ich konteksty.
	A.3. U.4	Student /studentka potrafi rozpoznawać bariery i trudności udziału dzieci lub uczniów w różnych formach aktywności związane z poziomem rozwoju.
	A.3. U.5.	Student /studentka potrafi rozpoznawać potrzeby psychospołecznego wsparcia ucznia.
		Kompetencje społeczne
	A.3. K.2.	Student /studentka jest gotowy/gotowa do wykorzystania zdobytej wiedzy w celu wspierania rozwoju dziecka i ucznia.
TREŚCI PROGRAMOWE		

Sfery, etapy i uwarunkowania rozwoju dziecka. Pojęcie i cechy dysharmonii rozwojowej. Metody badawcze stosowane w psychologii rozwoju dziecka. Uwarunkowania rozwoju dziecka. Rozwój poznawczy, językowy, emocjonalny, osobowości, rozwój społeczny i elementy rozwoju moralnego dzieci w wieku przedszkolnym i młodszym szkolnym. Wybrane zaburzenia podstawowych procesów psychicznych u dzieci w wieku przedszkolnym i młodszym szkolnym. Trudności w uczeniu się i wybrane sposoby ich przezwyciężania.

PRACA Z DZIECKIEM ZDOLNYM W PRZEDSZKOLU

EFEKTY UCZENIA SIĘ

Lp.	Odniesienie do efektów kierunkowych (symbol efektu)	Wiedza
	A.3. W.2.	Student /studentka zna i rozumie proces rozwoju zdolności dziecka w wieku przedszkolnym w różnych obszarach rozwoju (fizycznego, motorycznego i psychospołecznego, poznawczego, społeczno-emocjonalnego i moralnego); normy rozwojowe (różnorodność ujęć) oraz zjawisko dysharmonii (asynchronii) rozwojowej.
	A.3. W.3.	Student /studentka zna i rozumie psychologiczne podstawy procesu uczenia się dzieci zdolnych; modele zdolności; metody i techniki identyfikacji oraz wspomagania rozwoju uzdolnień i zainteresowań.
		Umiejętności
	A.3. U.1.	Student /studentka potrafi obserwować procesy uczenia się dzieci i ich konteksty ze szczególnym uwzględnieniem kształtowania się zdolności.
	A.3. U.2.	Student /studentka potrafi obserwować zachowania społeczne dzieci zdolnych w wieku przedszkolnym i

		analizować ich uwarunkowania.
	A.3. U.3.	Student /studentka potrafi skutecznie i świadomie komunikować się z użyciem właściwej terminologii w zakresie problematyki zdolności.
	A.3. U.5.	Student /studentka potrafi rozpoznawać potrzeby psychospołecznego wsparcia zdolnego dziecka w wieku przedszkolnym.
		Kompetencje społeczne
	A.3. K.2.	Student /studentka jest gotowy/gotowa do wykorzystania zdobytej wiedzy psychologicznej do analizy zdarzeń pedagogicznych związanych z kształceniem i wychowaniem zdolnych dzieci w wieku przedszkolnym.
	A.3. K.3.	Student /studentka jest gotowy/gotowa do ciągłego doskonalenia swojej wiedzy merytorycznej z zakresu problematyki zdolności dzieci w wieku przedszkolnym.

TREŚCI PROGRAMOWE

Pojęcie zdolności i dziecka zdolnego. Sposoby identyfikacji, diagnozy zdolności dzieci w wieku przedszkolnym w procesie dydaktycznym przez nauczycieli. Sposoby diagnozowania silnych stron zdolnego dziecka w wieku przedszkolnym. Przygotowanie autorskiego arkusza obserwacji zdolności dziecka. Przykłady programów edukacyjnych dla zdolnych dzieci w wieku przedszkolnym. Zdolności a silne i słabe strony dziecka w wieku przedszkolnym.

PRACA Z UCZNIEM ZDOLNYM

EFEKTY UCZENIA SIĘ

Lp.	Odniesienie do efektów	Wiedza
-----	------------------------	--------

	kierunkowych (symbol efektu)	
	A.3. W.1.	Student /studentka zna i rozumie proces rozwoju zdolności dziecka w wieku wczesnoszkolnym w różnych obszarach rozwoju (fizycznego, motorycznego i psychospołecznego, poznawczego, społeczno-emocjonalnego i moralnego); normy rozwojowe (różnorodność ujęć) oraz zjawisko dysharmonii (asynchronii) rozwojowej.
	A.3. W.3	Student /studentka zna i rozumie psychologiczne podstawy procesu uczenia się dzieci zdolnych; modele zdolności; metody i techniki identyfikacji oraz wspomagania rozwoju uzdolnień i zainteresowań.
		Umiejętności
	A.3. U.1.	Student /studentka potrafi obserwować procesy uczenia się dzieci i ich konteksty ze szczególnym uwzględnieniem kształtowania się zdolności.
	A.3. U.2.	Student /studentka potrafi obserwować zachowania społeczne dzieci zdolnych w wieku przedszkolnym i analizować ich uwarunkowania.
	A.3. U.3.	Student /studentka potrafi skutecznie i świadomie komunikować się z użyciem właściwej terminologii w zakresie problematyki zdolności.
	A.3. U.5.	Student /studentka potrafi rozpoznawać potrzeby psychospołecznego wsparcia zdolnego dziecka w młodszym wieku szkolnym.
		Kompetencje społeczne
	A.3. K.2.	Student /studentka jest gotowy/gotowa do wykorzystania zdobytej wiedzy psychologicznej do analizy zdarzeń pedagogicznych związanych z kształceniem i wychowaniem zdolnych uczniów w młodszym wieku szkolnym.
	A.3. K.3.	Student /studentka jest gotowy/gotowa do ciągłego doskonalenia swojej wiedzy merytorycznej z zakresu problematyki zdolności dzieci w młodszym wieku szkolnym.

TREŚCI PROGRAMOWE

Pojęcie ucznia zdolnego. Sposoby identyfikacji, diagnozy zdolności uczniów w młodszym wieku szkolnym w procesie dydaktycznym przez nauczycieli. Sposoby diagnozowania silnych stron zdolnych dzieci w wieku wczesnoszkolnym. Przegląd narzędzi służących diagnozie zdolności dzieci w młodszym wieku szkolnym. Przykłady zadań i zajęć dla uczniów zdolnych. Zdolności a silne i słabe strony ucznia w młodszym wieku szkolnym. Syndrom nieadekwatnych osiągnięć szkolnych uczniów zdolnych.

PSYCHOLOGIA UCZENIA SIĘ

EFEKTY UCZENIA SIĘ

Lp.	Odniesienie do efektów kierunkowych (symbol efektu)	Wiedza
	A.3. W.3.	Student /studentka zna i rozumie podstawy procesu uczenia się dzieci lub uczniów; metody i techniki uczenia się.
		Umiejętności
	A.3. U.1.	Student /studentka potrafi obserwować procesy uczenia się dzieci lub uczniów i ich konteksty.
	A.3. U.4.	Student /studentka potrafi rozpoznawać bariery i trudności udziału dzieci lub uczniów w procesie uczenia się.
	A.3. U.5.	Student /studentka potrafi rozpoznawać potrzeby psychospołecznego wsparcia ucznia.
		Kompetencje społeczne
	A.3. K.2.	Student /studentka jest gotowy/gotowa do wykorzystania zdobytej wiedzy w zakresie właściwego zastosowania metod i technik uczenia się dzieci i uczniów.

TREŚCI PROGRAMOWE

Modele uczenia się (konceptje klasyczne, współczesne ujęcia w oparciu o wyniki badań neuropsychologicznych). Metody i techniki uczenia się z uwzględnieniem rozwijania metapoznania. Procesy uczenia się dzieci w wieku przedszkolnym i wczesnoszkolnym.

AUTOREFLEKSJA I SAMOROZWÓJ NAUCZYCIELA WCZESNEJ EDUKACJI

EFEKTY UCZENIA SIĘ

Lp.	Odniesienie do efektów kierunkowych (symbol efektu)	Wiedza
	A.3. W.5.	Student /studentka zna i rozumie znaczenie autorefleksji i samorozwoju; zasoby własne w pracy nauczyciela – identyfikacja i rozwój, indywidualne strategie radzenia sobie z trudnościami, zagadnienia stresu i nauczycielskiego wypalenia zawodowego; podstawy psychologii twórczości i treningu myślenia kreatywnego; trening komunikacyjny, style komunikowania się nauczyciela z podmiotami edukacyjnymi; metody przezwyciężania barier komunikacyjnych.
		Umiejętności
	A.3. U.3.	Student /studentka potrafi skutecznie i świadomie komunikować się z użyciem właściwej terminologii.
	A.3. U.6.	Student /studentka potrafi zaplanować działania na rzecz rozwoju zawodowego, a także samorozwoju.
		Kompetencje społeczne

	A.3. K.1.	Student /studentka są gotowi do autorefleksji nad dyspozycjami, zasobami i rozwojem zawodowym.
	A.3. K.2.	Student /studentka jest gotowy/gotowa do wykorzystania zdobytej wiedzy psychologicznej do autorefleksji.
TREŚCI PROGRAMOWE		
Sposoby budowania swojego autorytetu w relacjach zawodowych i współpracy z zespołem nauczycieli oraz z innymi podmiotami edukacyjnymi. Zasoby własne w pracy nauczyciela – identyfikacja i rozwój. Indywidualne strategie radzenia sobie z trudnościami. Stres i zarządzanie stresem. Nauczycielskie wypalenie zawodowe. Podstawy psychologii twórczości i trening myślenia kreatywnego. Trening komunikacyjny. Umiejętności dokonywania autoanalizy sytuacji życiowej i zawodowej. Znajomość własnych sposobów usensowniania świata.		

1.4. PSYCHOLOGICZNE I PEDAGOGICZNE PODSTAWY NAUCZANIA JĘZYKA OBCEGO DZIECI

PSYCHOLOGICZNE I PEDAGOGICZNE PODSTAWY NAUCZANIA JĘZYKA OBCEGO NA ETAPIE WCZESNEJ EDUKACJI 30 W 30 ĆW

PSYCHOLOGICZNE I PEDAGOGICZNE PODSTAWY NAUCZANIA JĘZYKA OBCEGO NA ETAPIE WCZESNEJ EDUKACJI		
EFEKTY UCZENIA SIĘ		
Lp.	Odniesienie do efektów kierunkowych (symbol efektu)	Wiedza
	A.4. W.1.	Student /studentka zna i rozumie predyspozycje rozwojowe dzieci i uczniów do uczenia się języka obcego.
	A.4. W.2.	Student /studentka zna i rozumie sposoby uczenia się dzieci lub uczniów języka obcego w wybranych koncepcjach

		psychologicznych, kompetencje językowe dziecka lub ucznia, teorię wieku krytycznego, społeczne i kulturowe aspekty nauczania języków obcych, a także rolę nauczyciela w uczeniu się spontanicznym i spontaniczno-reaktywnym dzieci lub uczniów.
	A.4. W.3	Student /studentka zna i rozumie strategie zabawowe i zadaniowe w uczeniu się języka obcego przez dzieci lub uczniów, warunki do nabywania kompetencji językowych dzieci w przedszkolu i w szkole oraz sposoby motywowania dzieci lub uczniów do uczenia się języka obcego.
		Umiejętności
	A.4. U.1.	Student /studentka potrafi zaplanować działania na rzecz rozwoju własnych kompetencji językowych w zakresie języka obcego i pedagogicznych.
	A.4. U.2.	Student /studentka potrafi tworzyć środowisko uczenia się do nabywania kompetencji w zakresie języka obcego przez dzieci lub uczniów i rozwijać ich motywację do uczenia się.
		Kompetencje społeczne
	A.4. K.1.	Student /studentka jest gotowy/gotowa do autorefleksji nad dyspozycjami i posiadanymi kompetencjami pedagogicznymi i językowymi w obszarze języka obcego.
	A.4. K.2.	Student /studentka jest gotowy/gotowa do wspierania właściwych postaw dzieci lub uczniów wobec innej kultury i języka.
TREŚCI PROGRAMOWE		
<p>Predyspozycje rozwojowe we wczesnym dzieciństwie do uczenia się języka obcego. Sposoby uczenia się dzieci języka obcego w wybranych koncepcjach psychologicznych. Kompetencje językowe dziecka. Nauczyciel jako model kompetencyjny w uczeniu się spontanicznym i spontaniczno-reaktywnym dzieci. Strategie zabawowe i zadaniowe w uczeniu się języka przez dzieci. Warunki do nabywania kompetencji językowych dzieci w przedszkolu. Sposoby motywowania dzieci do uczenia się języka obcego. Teoria wieku krytycznego. Społeczne i kulturowe aspekty nauczania języków obcych.</p>		

**MODUŁ 2. PRZYGOTOWANIE MERYTORYCZNE NAUCZYCIELI
PRZEDSZKOLI I KLAS I-III, JAKO PRZYGOTOWANIE DO INTEGRACJI
TREŚCI NAUCZANIA**

2.1. JĘZYK POLSKI

PODSTAWY JĘZYKA POLSKIEGO DLA NAUCZYCIELI WYCHOWANIA
PRZEDSZKOLNEGO 30 ĆW.

PODSTAWY JĘZYKA POLSKIEGO DLA NAUCZYCIELI EDUKACJI
WCZESNOSZKOLNEJ 30 ĆW.

PODSTAWY JĘZYKA POLSKIEGO DLA NAUCZYCIELI WYCHOWANIA PRZEDSZKOLNEGO		
EFEKTY UCZENIA SIĘ		
Lp.	Odniesienie do efektów kierunkowych (symbol efektu)	Wiedza
	B.1. W.1.	Student /studentka funkcjonalnie posługuje się pojęciami z zakresu teorii literatury, kultury oraz wiedzy o języku polskim.
	B.1. W.2.	Student /studentka zna i rozumie podstawy i zakres doboru treści nauczania dzieci w zakresie języka polskiego; pojęcia z zakresu teorii literatury, kultury oraz wiedzy o języku; orientację w klasycznej i współczesnej literaturze dla dzieci w wieku przedszkolnym oraz w kulturze dla dziecięcego odbiorcy.
Umiejętności		
	B.1. U.1.	Student /studentka potrafi funkcjonalnie posługiwać się pojęciami z zakresu teorii literatury, kultury oraz wiedzy o języku mając na uwadze pracę z dzieckiem w wieku przedszkolnym.

	B.1. U.2.	Student /studentka potrafi dokonać analizy i interpretacji zróżnicowanych formalnie dzieł literackich oraz kulturowych.
	B.1. U.3.	Student /studentka potrafi wyróżniać wśród różnych zjawisk językowych kategorii prymarnych i sekundarnych odpowiednich dla dziecka w wieku przedszkolnym.
	B.1. U.4.	Student /studentka potrafi wypowiadać się w mowie i w piśmie w sposób klarowny, spójny i precyzyjny, konstruując rozbudowane ustne i pisemne uzasadnienia na zadane tematy.
	B.1. U.5.	Student /studentka potrafi zaplanować działania na rzecz rozwoju swojej wiedzy i umiejętności w zakresie prawidłowej realizacji edukacji polonistycznej w przedszkolu.
		Kompetencje społeczne
	B.1. K.1.	Student /studentka jest gotowy/gotowa do autorefleksji nad dyspozycjami i posiadanymi kompetencjami merytorycznymi do wspierania dzieci w zakresie rozwoju języka polskiego.
TREŚCI PROGRAMOWE		
<p>Znajomość i funkcjonalne posługiwanie się pojęciami z zakresu wiedzy o języku. Orientacja w klasycznej i współczesnej literaturze dla dzieci oraz w kulturze dla dziecięcego odbiorcy. Umiejętność analizy i interpretacji zróżnicowanych formalnie dzieł literackich oraz kulturowych. Umiejętność wyróżniania wśród różnych zjawisk językowych kategorii prymarnych i sekundarnych odpowiednich dla dziecka w wieku przedszkolnym.</p>		

**PODSTAWY JĘZYKA POLSKIEGO DLA NAUCZYCIELI EDUKACJI
WCZESNOSZKOLNEJ**

EFEKTY UCZENIA SIĘ		
Lp.	Odniesienie do efektów kierunkowych (symbol efektu)	Wiedza
	B.1. W.1.	Student /studentka funkcjonalnie posługuje się pojęciami z zakresu teorii literatury, kultury oraz wiedzy o języku ze szczególnym uwzględnieniem treści edukacji wczesnoszkolnej.
	B.1. W.2.	Student /studentka zna i rozumie podstawy i zakres doboru treści nauczania uczniów w zakresie języka polskiego; pojęcia z zakresu teorii literatury, kultury oraz wiedzy o języku polskim; orientację w klasycznej i współczesnej literaturze dla uczniów oraz w kulturze dla odbiorcy w młodszym wieku szkolnym.
		Umiejętności
	B.1. U.1.	Student /studentka potrafi funkcjonalnie posługiwać się pojęciami z zakresu teorii literatury, kultury oraz wiedzy o języku mając na uwadze potrzeby ucznia w wieku wczesnoszkolnym.
	B.1. U.2.	Student /studentka potrafi dokonać analizy i interpretacji zróżnicowanych formalnie dzieł literackich oraz kulturowych.
	B1.U3.	Student /studentka potrafi wyróżniać wśród różnych zjawisk językowych kategorii prymarnych i sekundarnych odpowiednich dla dziecka w młodszym wieku szkolnym.
	B.1. U.4.	Student /studentka potrafi wypowiadać się w mowie i w piśmie w sposób klarowny, spójny i precyzyjny, konstruując rozbudowane ustne i pisemne uzasadnienia na zadane tematy.
	B.1. U.5.	Student /studentka potrafi zaplanować działania na rzecz rozwoju swojej wiedzy i umiejętności w zakresie prawidłowej realizacji edukacji polonistycznej w klasach I–III.
		Kompetencje społeczne
	B.1. K.1.	Student /studentka jest gotowy/gotowa do autorefleksji nad

	dyspozycjami i posiadanymi kompetencjami merytorycznymi do wspierania uczniów w zakresie rozwoju języka polskiego.
TREŚCI PROGRAMOWE	
Znajomość i funkcjonalne posługiwanie się pojęciami z zakresu teorii literatury i kultury. Umiejętność wyróżniania wśród różnych zjawisk językowych kategorii prymarnych i sekundarnych odpowiednich dla dziecka w młodszym wieku szkolnym. Umiejętność stworzenia wypowiedzi ustnej oraz pisemnej na zadany temat poprawnej pod względem gramatycznym i stylistycznym.	

2.2. JĘZYK OBCY

JĘZYK OBCY -1,2 60 ĆW.

JĘZYK OBCY – 3,4 60 ĆW.

JĘZYK OBCY DLA NAUCZYCIELI WCZESNEJ EDUKACJI – TRANSLATORIUM 60 ĆW.

JĘZYK OBCY 1		
EFEKTY UCZENIA SIĘ		
Lp.	Odniesienie do efektów kierunkowych (symbol efektu)	Wiedza
	B.2. W.1.	Student/studentka zna i rozumie podstawowe struktury gramatyczne oraz formy językowe.
		Umiejętności
	B.2. U.2. (PE1_U12)	Student/studentka potrafi posługiwać się sprawnościami w zakresie rozumienia ze słuchu, mówienia, czytania i pisania, tj. zrozumieć główne myśli w złożonych

		wypowiedziach np. prezentację, wykłady, program TV lub radiowy, o ile prezynter posługuje się językiem standardowym, mówi składnie i wyraźnie; dokonuje syntezy wypowiedzi usłyszanej, porządkuje fakty oraz wykazuje wrażliwość na kontekst wypowiedzi pod względem stosowanego słownictwa i wyrażeń; czyta ze zrozumieniem fragmenty współczesnych utworów literackich, opracowań naukowych ze swojej dziedziny pisanych prostym językiem, artykułów prasowych; Wyszukuje odpowiednie informacje z danej dziedziny w zasobach internetowych; posługuje się i korzysta ze słownika monolingwalnego; tworzy spójny i logiczny tekst, prosty esej, CV, list motywacyjny, list formalny i nieformalny.
		Kompetencje społeczne
	L.1. K.19. (PE1_K07)	Student /studentka jest gotowy/gotowa do posługiwania się językiem obcym; odpowiedniego przygotowania się do zajęć i czynnego w nich udziału.
TREŚCI PROGRAMOWE		
Nauka gramatyki i słownictwa zawartego w podręczniku dla poziomu B2. Rozwijanie poszczególnych sprawności tj. czytania, mówienia, słuchania i pisanie na poziomie B2. Praca z materiałami dodatkowymi – artykuły związane z kierunkiem studiów. Poszerzanie słownictwa i terminologii fachowej z zakresu pedagogiki i nauk społecznych.		

JĘZYK OBCY 2		
EFEKTY UCZENIA SIĘ		
Lp.	Odniesienie do	Wiedza

	efektów kierunkowych (symbol efektu)	
	L.1. W.20. (PE1_W01)	Student/studentka zna i rozumie podstawową terminologię obcojęzyczną z zakresu nauk pedagogicznych.
	L.1. W.21. (PW1_W10)	Student/studentka zna i rozumie elementy wpływające na skuteczną komunikację w języku obcym; struktury gramatyczne wybranego języka obcego.
		Umiejętności
	L.1. U.18. (PE1_U07)	Student/studentka potrafi wykorzystywać umiejętności interpersonalne i informacje zdobyte na zajęciach podczas pracy w grupie.
	B.2. U.3. (PE1_U11)	Student/studentka potrafi samodzielnie zdobywać wiedzę i rozwijać swoje profesjonalne umiejętności, korzystając z różnych źródeł w języku obcym. Potrafi przygotować prezentacje w języku obcym zgodnie z konwencją, na tematy zawodowe i akademickie.
	B.2. U.1. (PE1_U12)	Student/studentka potrafi wykorzystywać pogłębione kompetencje leksykalne, gramatyczne, fonetyczne i socjokulturowe w komunikowaniu się w języku obcym, tj. prawidłowo stosuje zwroty i wyrażenia kolokwialne, podtrzymuje rozmowę, wyraża zgodność stanowisk lub sygnalizuje odmienne zdanie, stosuje wyrażenia sygnalizujące aprobatę, zdziwienie lub niedowierzanie.; przygotowuje i wygłasza dłuższe wypowiedzi dotyczące tematów akademickich i zawodowych; prezentuje krótkie referaty związane z kierunkiem studiów i zainteresowaniami.
		Kompetencje społeczne
	L.1. K.20. (PE1_K01)	Student/studentka jest gotowy/gotowa do uzupełniania posiadanych braków oraz ciągłego podnoszenia poziomu swojej wiedzy i umiejętności w zakresie języka obcego.
	L.1. K.19. (PE1_K02)	Student/studentka jest gotowy/gotowa do posługiwania się językiem obcym w życiu zawodowym i pozazawodowym z wykazywaniem wrażliwości na rejestr języka i kontekst w stosowaniu słów i zwrotów, odpowiedniego

		przygotowania się do zajęć i czynnego w nich udziału.
TREŚCI PROGRAMOWE		
<p>Nauka gramatyki i słownictwa. Doskonalenie umiejętności nabytych w trakcie przedmiotu Język obcy-1. Słuchanie – dokonywanie syntezy wypowiedzi usłyszonej, porządkowanie faktów oraz wykazywanie wrażliwości na kontekst wypowiedzi pod względem stosowanego słownictwa i wyrażań. Czytanie – czytanie ze zrozumieniem artykułów prasowych. Wyszukiwanie odpowiednich informacji z danej dziedziny w zasobach internetowych. Posługiwanie się słownikiem monolingwalnym. Pisanie – posługiwanie się szerokim słownictwem oraz strukturami gramatycznymi i znajomością formy językowej, aby stworzyć zaawansowany tekst, prosty esej, list formalny. Wykazanie wrażliwości na rejestr języka i kontekst w stosowaniu słów i zwrotów. Przygotowanie prezentacji zgodnie z konwencją na tematy zawodowe i akademickie. Mówienie – student uczestniczy w dyskusji, w której przedstawia własną argumentację. Podtrzymuje rozmowę, wyraża zgodność stanowisk lub sygnalizuje odmienne zdanie. Stosuje wyrażenia sygnalizujące aprobatę, zdziwienie lub niedowierzanie. Przygotowuje i wygłasza dłuższe wypowiedzi dotyczące tematów akademickich i zawodowych. Prezentuje krótkie referaty związane z kierunkiem studiów i zainteresowaniami. Praca z materiałami dodatkowymi – artykuły związane z kierunkiem studiów, poszerzanie słownictwa i terminologii fachowej z zakresu pedagogiki i nauk społecznych.</p>		

JĘZYK OBCY 3		
EFEKTY UCZENIA SIĘ		
Lp.	Odniesienie do efektów kierunkowych (symbol efektu)	Wiedza
	L.1. W.20. (PE1_W01)	Student/studentka zna i rozumie podstawową terminologię obcojęzyczną z zakresu nauk pedagogicznych.
	L.1. W.21.	Student/studentka zna i rozumie elementy wpływające na skuteczną komunikację w języku obcym; struktury

	(PW1_W10)	gramatyczne wybranego języka obcego.
		Umiejętności
	L.1. U.18. (PE1_U07)	Student/studentka potrafi wykorzystywać umiejętności interpersonalne i informacje zdobyte na zajęciach podczas pracy w grupie.
	B.2. U.3. (PE1_U11)	Student/studentka potrafi samodzielnie zdobywać wiedzę i rozwijać swoje profesjonalne umiejętności, korzystając z różnych źródeł w języku obcym. Potrafi przygotować prezentacje w języku obcym zgodne z konwencją, na tematy zawodowe i akademickie.
	B.2. U.1. (PE1_U12)	Student/studentka potrafi wykorzystywać pogłębione kompetencje leksykalne, gramatyczne, fonetyczne i socjokulturowe w komunikowaniu się w języku obcym, tj. prawidłowo stosuje zwroty i wyrażenia kolokwialne, podtrzymuje rozmowę, wyraża zgodność stanowisk lub sygnalizuje odmienne zdanie, stosuje wyrażenia sygnalizujące aprobatę, zdziwienie lub niedowierzanie.; przygotowuje i wygłasza dłuższe wypowiedzi dotyczące tematów akademickich i zawodowych; prezentuje krótkie referaty związane z kierunkiem studiów i zainteresowaniami.
		Kompetencje społeczne
	L.1. K.20. (PE1_K01)	Student/studentka jest gotowy/gotowa do uzupełniania posiadanych braków oraz ciągłego podnoszenia poziomu swojej wiedzy i umiejętności w zakresie języka obcego.
	L.1. K.19. (PE1_K02)	Student/studentka jest gotowy/gotowa do posługiwania się językiem obcym w życiu zawodowym i pozazawodowym; odpowiedniego przygotowania się do zajęć i czynnego w nich udziału.
TREŚCI PROGRAMOWE		
<p>Nauka gramatyki i słownictwa. Doskonalenie umiejętności nabytych w trakcie przedmiotu Język obcy-1. Słuchanie – dokonywanie syntezy wypowiedzi usłyszonej, porządkowanie faktów oraz wykazywanie wrażliwości na kontekst wypowiedzi pod względem stosowanego słownictwa i wyrażenia. Czytanie – czytanie ze zrozumieniem artykułów prasowych. Wyszukiwanie odpowiednich informacji z danej dziedziny w zasobach internetowych. Posługiwanie się słownikiem monolingwalnym. Pisanie – posługiwanie się</p>		

szerokim słownictwem oraz strukturami gramatycznymi i znajomością formy językowej, aby stworzyć zaawansowany tekst, prosty esej, list formalny. Wykazywanie wrażliwości na rejestr języka i kontekst w stosowaniu słów i zwrotów. Przygotowywanie prezentacji zgodne z konwencją na tematy zawodowe i akademickie. Mówienie – student uczestniczy w dyskusji, w której przedstawia własną argumentację. Podtrzymuje rozmowę, wyraża zgodność stanowisk lub sygnalizuje odmienne zdanie. Stosuje wyrażenia sygnalizujące aprobatę, zdziwienie lub niedowierzanie. Przygotowuje i wygłasza dłuższe wypowiedzi dotyczące tematów akademickich i zawodowych. Prezentuje krótkie referaty związane z kierunkiem studiów i zainteresowaniami. Praca z materiałami dodatkowymi – artykuły związane z kierunkiem studiów poszerzanie słownictwa i terminologii fachowej z zakresu pedagogiki i nauk społecznych.

JĘZYK OBCY 4		
EFEKTY UCZENIA SIĘ		
Lp.	Odniesienie do efektów kierunkowych (symbol efektu)	Wiedza
	L.1. W.20. (PE1_W01)	Student/studentka zna i rozumie podstawową terminologię obcojęzyczną z zakresu nauk pedagogicznych i związane ze studiowanym kierunkiem; źródła obcojęzyczne związane z pedagogiką i wie gdzie je znaleźć.
	L.1. W.22. (PW1_W10)	Student/studentka zna i rozumie sposoby kształtowania kompetencji językowych i ich znaczenie w komunikacji międzyludzkiej.
Umiejętności		
	L.1. U.18. (PE1_U07)	Student/studentka potrafi wykorzystywać informacje zdobyte na zajęciach podczas pracy w grupie.

	L.1. U.19. PE1_U11	Student/studentka potrafi korzystać z różnych źródeł obcojęzycznych ogólnych i specjalistycznych.
	L.1. U.21. (PE1_U12)	Student/studentka potrafi określić znaczenie nieznanemu/jej słów z kontekstu; potrafi korzystać różnego rodzaju słowników; przygotowuje pisemne streszczenie różnorodnych informacji zawartych w tekstach lub artykułach fachowych; przygotowuje proste opracowanie akademickie związane z kierunkiem studiów; przygotowuje prezentację oraz jej streszczenie, referat związany z pedagogiką; zabiera głos w dyskusji lub debacie naukowej; zadaje pytania w dyskusji oraz przedstawia własne argumenty; posługuje się terminologią specjalistyczną związaną z kierunkiem studiów;
		Kompetencje społeczne
	B.2. K.1. (PE1_K01)	Student/studentka jest gotowy/gotowa do autorefleksji nad posiadanymi kompetencjami, podejmowania kształcenia i pracy w celu rozwoju umiejętności językowych, oceny poziomu swoich umiejętności z zakresu języka obcego, uzupełniania posiadanych braków oraz ciągłego podnoszenia poziomu swojej wiedzy i umiejętności w zakresie języka obcego.
	L.1. K.19. (PE1_K02)	Student/studentka jest gotowy/gotowa do posługiwania się językiem obcym w życiu zawodowym i pozazawodowym;
TREŚCI PROGRAMOWE		
<p>Struktury leksykalno-gramatyczne i umiejętności komunikacyjne z zakresu języka ogólnego i specjalistycznego (zgodnego ze studiowanym kierunkiem studiów). Poszerzanie znajomości pojęć ogólnych i specjalistycznych. Doskonalenie znajomości zagadnień gramatycznych. Analiza pisemna i słowna dłuższych artykułów z prasy fachowej. Ćwiczenie umiejętności rozumienia ze słuchu oraz formułowania wypowiedzi ustnych i pisemnych. Doskonalenie struktur gramatycznych związanych z biegłym posługiwaniem się językiem na poziomie ogólnym i specjalistycznym.</p>		

EFEKTY UCZENIA SIĘ

Lp.	Odniesienie do efektów kierunkowych (symbol efektu)	Wiedza
	B.2. W.1.	Student /studentka zna i rozumie podstawowe struktury gramatyczne oraz formy językowe w zakresie języka obcego.
	B.2. W.2.	Student /studentka zna kulturę krajów z danego obszaru językowego oraz wybraną literaturę, rymowanki i piosenki oraz zabawy dla dzieci w języku obcym.
		Umiejętności
	B.2. U.1.	Student /studentka potrafi wykorzystywać pogłębione kompetencje leksykalne, gramatyczne, fonetyczne i socjokulturowe w komunikowaniu się w języku obcym.
	B.2. U.2.	Student /studentka potrafi posługiwać się sprawnościami w zakresie rozumienia ze słuchu, mówienia, czytania i pisania w języku obcym.
	B.2. U.3.	Student /studentka potrafi samodzielnie zdobywać wiedzę i rozwijać swoje profesjonalne umiejętności, korzystając z różnych źródeł w języku obcym.
	B.2. U.4.	Student/studentka potrafi dobierać w pracy z dziećmi w wieku przedszkolnym i uczniami w wieku wczesnoszkolnym odpowiednią literaturę, rymowanki i piosenki oraz zabawy w języku obcym.
		Kompetencje społeczne
	B.2. K.1.	Student /studentka jest gotowy/gotowa do autorefleksji nad posiadanymi kompetencjami, podejmowania kształcenia i pracy w celu rozwoju umiejętności językowych w zakresie

		języka obcego.
TREŚCI PROGRAMOWE		
<p>Pogłębianie kompetencji leksykalnych, gramatycznych, fonetycznych i socjokulturowych w celu komunikowania się w języku obcym. Kultura krajów z danego obszaru językowego. Wykorzystywanie literatury dziecięcej w języku obcym oraz piśmiennictwa naukowego w języku obcym w celu doskonalenia własnych umiejętności językowych. Czytanie, pisanie i konwersacja w języku obcym na tematy związane z kierunkiem studiów.</p>		

2.3. MATEMATYKA

PODSTAWY MATEMATYKI DLA NAUCZYCIELI WYCHOWANIA PRZEDSZKOLNEGO 15W.

PODSTAWY MATEMATYKI DLA NAUCZYCIELI EDUKACJI WCZESNOSZKOLNEJ 15W. 30ĆW.

PODSTAWY MATEMATYKI DLA NAUCZYCIELI WYCHOWANIA PRZEDSZKOLNEGO		
EFEKTY UCZENIA SIĘ		
Lp.	Odniesienie do efektów kierunkowych (symbol efektu)	Wiedza
	B.3. W.1.	Student /studentka zna i rozumie podstawowe struktury matematyki przedszkolnej: orientacja w przestrzeni, liczenia, klasyfikacja, liczby i ich własności, zbiory liczbowe, działania na liczbach, figury, relacje i zależności funkcyjne, reprezentacje graficzne.

	B.3. W.2.	Student /studentka zna i rozumie treści nauczania w zakresie edukacji matematycznej w przedszkolu: liczby i liczenie, aspekty liczby, systemy pozycyjne i niepozycyjne, własności działań na liczbach, zagadnienia miarowe w geometrii, klasyfikowanie figur geometrycznych, symetrię, manipulacje w trzech wymiarach i tworzenie modeli brył, wczesną algebraizację, zagadnienia zegarowe i kalendarzowe.
	B.3. W.5.	Student /studentka zna i rozumie zastosowania matematyki w życiu codziennym oraz w innych obszarach, w tym w technice, sztuce, ekonomii, przyrodzie.
		Umiejętności
	B.3. U.1.	Student /studentka potrafi sprawnie posługiwać się podstawowymi obiektami matematycznymi.
	B.3. U2.	Student /studentka potrafi prowadzić proste rozumowania matematyczne i oceniać ich poprawność.
	B.3. U.3.	Student /studentka potrafi dostrzegać i wskazywać związki matematyki z codziennym życiem.
	B.3. U.4.	Student /studentka potrafi rozwiązywać zagadki i łamigłówki logiczne.
	B.3. U.5.	Student /studentka potrafi posługiwać się pakietami wspierającymi nauczanie matematyki w przedszkolu.
		Kompetencje społeczne
	B.3. K.1.	Student /studentka jest gotowy/gotowa do pogłębiania swojego rozumienia znaczenia i piękna matematyki.
TREŚCI PROGRAMOWE		
Treści nauczania w zakresie edukacji matematycznej w przedszkolu: liczby i liczenie, aspekty liczby, systemy pozycyjne i niepozycyjne, własności działań na liczbach, zagadnienia miarowe w geometrii, klasyfikowanie figur geometrycznych, symetria, manipulacje w trzech wymiarach i tworzenie modeli brył, wczesna algebraizacja, zagadnienia zegarowe i kalendarzowe. Analiza pakietów wspierających naukę matematyki w przedszkolu.		

**PODSTAWY MATEMATYKI DLA NAUCZYCIELI EDUKACJI
WCZESNOSZKOLNEJ**

EFEKTY UCZENIA SIĘ

Lp.	Odniesienie do efektów kierunkowych (symbol efektu)	Wiedza
	B.3. W.1.	Student /studentka zna i rozumie podstawowe struktury matematyki szkolnej: liczby i ich własności, zbiory liczbowe, działania na liczbach, figury, relacje i zależności funkcyjne, reprezentacje graficzne.
	B.3. W.2.	Student /studentka zna i rozumie treści nauczania w zakresie edukacji matematycznej w klasach I–III: liczby i liczenie, aspekty liczby, systemy pozycyjne i niepozycyjne, własności działań na liczbach, zagadnienia miarowe w geometrii, klasyfikowanie figur geometrycznych, symetrię, manipulacje w trzech wymiarach i tworzenie modeli brył, wczesną algebraizację, zagadnienia zegarowe i kalendarzowe.
	B.3. W.3.	Student /studentka zna i rozumie treści nauczania matematyki w zakresie starszych klas szkoły podstawowej: własności liczb całkowitych i wymiernych, działania na ułamkach, wyrażenia algebraiczne, rozumowanie geometryczne i jego zapis, przeliczanie jednostek miary, zliczanie za pomocą reguł mnożenia i dodawania, zasadę szufladkową, definiowanie figur, badanie ich własności (kąty, wielokąty, koło), proste konstrukcje geometryczne – prostopadłość i równoległość na płaszczyźnie i w przestrzeni, figury przestrzenne, kodowanie położenia na płaszczyźnie i w przestrzeni, elementy statystyki opisowej, graficzne reprezentowanie danych, podstawowe konstrukcje geometryczne, algorytmy i konstrukcje rekurencyjne.

	B.3. W.4.	Student /studentka zna i rozumie rozumowania matematyczne w zakresie matematyki szkolnej, w tym wnioskowanie dedukcyjne, argumentowanie i zapisywanie rozumowań, wykonywanie eksperymentów numerycznych i geometrycznych, dostrzeganie regularności prowadzących do uogólnień, uzasadnianie uogólnień, formułowanie i weryfikację hipotez, rozumowania dedukcyjne w geometrii płaskiej i przestrzennej.
	B.3. W.5.	Student /studentka zna i rozumie zastosowania matematyki w życiu codziennym oraz w innych obszarach, w tym w technice, sztuce, ekonomii, przyrodzie.
		Umiejętności
	B.3. U.1.	Student /studentka potrafi sprawnie posługiwać się podstawowymi obiektami matematycznymi.
	B.3. U.2.	Student /studentka potrafi prowadzić proste rozumowania matematyczne i oceniać ich poprawność.
	B.3. U.3.	Student /studentka potrafi dostrzegać i wskazywać związki matematyki z codziennym życiem.
	B.3. U.4.	Student /studentka potrafi rozwiązywać zagadki i łamigłówki logiczne.
	B.3. U.5.	Student /studentka potrafi posługiwać się pakietami wspierającymi nauczanie matematyki w szkole.
	B.3. U.6.	Student /studentka potrafi przygotować ucznia do udziału w konkursach matematycznych dla szkół podstawowych.
		Kompetencje społeczne
	B.3. K.1.	Student /studentka jest gotowy/gotowa do pogłębiania swojego rozumienia znaczenia i piękna matematyki.
TREŚCI PROGRAMOWE		
Podstawowe struktury matematyki szkolnej: liczby i ich własności, zbiory liczbowe, działania na liczbach, figury, relacje i zależności funkcyjne, reprezentacje graficzne. Treści nauczania w zakresie edukacji matematycznej w klasach I-III: liczby i liczenie, aspekty liczby, systemy pozycyjne i niepozycyjne, własności działań na liczbach, zagadnienia miarowe w geometrii, klasyfikowanie figur geometrycznych, symetria, manipulacje w		

trzech wymiarach i tworzenie modeli brył, wczesna algebraizacja, zagadnienia zegarowe i kalendarzowe. Treści nauczania matematyki ze starszych klasach szkoły podstawowej: własności liczb całkowitych i wymiernych, działania na ułamkach, wyrażenia algebraiczne, rozumowanie geometryczne i jego zapis, przeliczanie jednostek miary, zliczanie za pomocą reguł mnożenia i dodawania, zasada szufladkowa, definiowanie figur, badanie ich własności (kąty, wielokąty, koło), proste konstrukcje geometryczne prostopadłość i równoległość na płaszczyźnie i w przestrzeni, figury przestrzenne, kodowanie położenia na płaszczyźnie i w przestrzeni, elementy statystyki opisowej, graficzne reprezentowanie danych, podstawowe konstrukcje geometryczne (także z pakietami Geogebra lub Logomocja), algorytmy i konstrukcje rekurencyjne. Rozumowania matematyczne w obrębie matematyki szkolnej, w tym wnioskowanie dedukcyjne, argumentowanie i zapisywanie rozumowań, wykonywanie eksperymentów numerycznych i geometrycznych, dostrzeganie regularności prowadzących do uogólnień, uzasadnianie uogólnień, formułowanie i weryfikacja hipotez, rozumowania dedukcyjne w geometrii (płaskiej i przestrzennej). Zastosowania matematyki w życiu codziennym oraz w innych dyscyplinach nauki, w tym w technice, sztuce, ekonomii, przyrodzie. Studenci powinni opanować umiejętność rozwiązywania zadań konkursowych na poziomie klas I-III oraz IV-VI.

2.4. EDUKACJA SPOŁECZNO-PRZYRODNICZA

PODSTAWY EDUKACJI SPOŁECZNO-PRZYRODNICZEJ DLA NAUCZYCIELI
WYCHOWANIA PRZEDSZKOLNEGO I EDUKACJI Wczesnoszkolnej 30 ĆW.

PODSTAWY EDUKACJI SPOŁECZNO-PRZYRODNICZEJ DLA NAUCZYCIELI WYCHOWANIA PRZEDSZKOLNEGO I EDUKACJI Wczesnoszkolnej		
EFEKTY UCZENIA SIĘ		
Lp.	Odniesienie do efektów kierunkowych (symbol efektu)	Wiedza
	B.4. W.1.	Student /studentka zna i rozumie kluczowe pojęcia oraz zjawiska z zakresu przyrody ożywionej i nieożywionej, występujące w otoczeniu dziecka lub ucznia.

	B.4. W.2.	Student /studentka zna i rozumie podstawowe pojęcia w zakresie wiedzy o społeczeństwie.
	B.4. W.3.	Student /studentka zna i rozumie podstawy przedsiębiorczości i ekonomii.
		Umiejętności
	B.4. U.1.	Student /studentka potrafi analizować oraz interpretować powszechnie występujące zjawiska przyrody.
	B.4. U.2.	Student /studentka potrafi dostrzegać wzajemne związki w funkcjonowaniu środowiska przyrodniczego i społecznego.
	B.4. U.3.	Student /studentka potrafi rozpoznawać gatunki roślin i zwierząt najczęściej występujących w otoczeniu dziecka lub ucznia.
	B.4. U.4.	Student /studentka potrafi ilustrować najczęściej spotykane zjawiska przyrodnicze za pomocą prostych doświadczeń z użyciem przedmiotów z życia codziennego.
		Kompetencje społeczne
	B.4. K.1.	Student /studentka jest gotowy/gotowa do pogłębiania swojego rozumienia funkcjonowania świata przyrody.
	B.4. K.2.	Student /studentka jest gotowy/gotowa do krzewienia idei dbałości o otoczenie przyrodnicze.
TREŚCI PROGRAMOWE		
<p>Mechanizmy kształtowania postaw dzieci i uczniów. Związek funkcjonowania środowiska społecznego i przyrodniczego. Kluczowe pojęcia z zakresu przyrody żywej i nieożywionej. Podstawowe pojęcia wiedzy o społeczeństwie. Umiejętność dokonywania analizy oraz interpretacji struktury i funkcjonowania środowiska przyrodniczego i społecznego. Wiedza na temat przedsiębiorczości i podstaw ekonomii. Umiejętność ilustrowania najczęściej spotykanych zjawisk przyrodniczych za pomocą prostych doświadczeń z użyciem przedmiotów z życia codziennego. Rozpoznawanie gatunków roślin i zwierząt najczęściej występujących w otoczeniu dziecka. Dbalność o otoczenie przyrodnicze.</p>		

2.5. INFORMATYKA

PODSTAWY INFORMATYKI I TECHNOLOGIE INFORMACYJNE DLA
NAUCZYCIELI WYCHOWANIA PRZEDSZKOLNEGO I EDUKACJI
WCZESNOSZKOLNEJ 30 WAR.

PODSTAWY INFORMATYKI I TECHNOLOGIE INFORMACYJNE DLA NAUCZYCIELI WYCHOWANIA PRZEDSZKOLNEGO I EDUKACJI WCZESNOSZKOLNEJ		
EFEKTY UCZENIA SIĘ		
Lp.	Odniesienie do efektów kierunkowych (symbol efektu)	Wiedza
	B.5. W.1.	Student /studentka zna i rozumie podstawowe pojęcia i zasady informatyki w zakresie, w jakim ma ona zastosowanie w pracy z dziećmi w wieku przedszkolnym lub uczniami w młodszym wieku szkolnym.
	B.5. W.2.	Student /studentka zna i rozumie zasady modelowania rzeczywistych sytuacji i reprezentowania danych, gromadzenia danych i ich przetwarzania.
	B.5. W.3.	Student /studentka zna i rozumie zasady projektowania algorytmów oraz ich realizacji w postaci komputerowej.
	B.5. W.4.	Student /studentka zna i rozumie zasady organizacji i funkcjonowania urządzeń elektronicznych, komputerów i sieci komputerowej oraz ich wykorzystania.
	B.5. W.5.	Student /studentka zna i rozumie społeczne aspekty informatyki i jej zastosowań oraz wpływu informatyki na rozwój społeczeństwa oraz zagrożenia w świecie wirtualnym, potrafi je wyjaśnić dzieciom w wieku przedszkolnym i uczniom w wieku wczesnoszkolnym.

	B.5. W.6.	Student /studentka zna i rozumie uwarunkowania profesjonalnego rozwoju z wykorzystaniem technologii informacyjno-komunikacyjnych i informatyki; komputerowe programy edukacyjne przeznaczone dla dzieci w wieku przedszkolnym i młodszych uczniów.
		Umiejętności
	B.5. U.1.	Student /studentka potrafi zaprojektować i uruchomić na komputerze prosty algorytm.
	B.5. U.2.	Student /studentka potrafi zaprojektować prostą, funkcjonalną bazę danych.
	B.5. U.3.	Student /studentka potrafi ocenić walory użytkowe komputerowego programu edukacyjnego.
	B.5. U.4.	Student /studentka potrafi zorganizować bezpieczne środowisko pracy z komputerem dla siebie, dziecka w wieku przedszkolnym i ucznia w wieku wczesnoszkolnym.
		Kompetencje społeczne
	B.5. K.1.	Student /studentka jest gotowy/gotowa do ciągłej aktualizacji swojej wiedzy z zakresu zastosowań komputerów w edukacji przedszkolnej i wczesnoszkolnej.
	B.5. K.2.	Student /studentka jest gotowy/gotowa do zapewniania poczucia bezpieczeństwa dzieci i uczniów znajdujących się pod jego opieką.
TREŚCI PROGRAMOWE		
<p>Znajomość informatyki w zakresie, w jakim naucza się i stosuje tę dziedzinę w pracy z dziećmi (uczniami): umiejętność abstrakcyjnego myślenia w modelowaniu rzeczywistych sytuacji i reprezentowaniu danych, gromadzeniu i ich przetwarzaniu, umiejętność projektowania algorytmów oraz ich realizacji w postaci komputerowej, rozumienie organizacji i funkcjonowania urządzeń elektronicznych, komputerów i sieci komputerowej oraz ich wykorzystania, rozumienie społecznych aspektów informatyki i jej zastosowań oraz wpływu informatyki na rozwój społeczeństw. Rozwijanie środowiska kształcenia informatycznego. Profilaktyka zagrożeń w świecie wirtualnym. Rozwój kompetencji studentów z wykorzystaniem TIK i informatyki. Znajomość komputerowych programów edukacyjnych przeznaczonych dla najmłodszych uczniów.</p>		

2.6. PLASTYKA

PODSTAWY PLASTYKI DLA NAUCZYCIELI WYCHOWANIA PRZEDSZKOLNEGO I EDUKACJI WZESNOSZKOLNEJ 30 ĆW.

PODSTAWY PLASTYKI DLA NAUCZYCIELI WYCHOWANIA PRZEDSZKOLNEGO I EDUKACJI WZESNOSZKOLNEJ		
EFEKTY UCZENIA SIĘ		
Lp.	Odniesienie do efektów kierunkowych (symbol efektu)	Wiedza
	B.6. W.1.	Student /studentka zna i rozumie podstawy teorii estetyki i kultury, jej zastosowanie w edukacji plastycznej dziecka lub ucznia.
	B.6. W.2.	Student /studentka zna i rozumie zasoby i zasady upowszechniania różnorodnych przekazów wizualnych w edukacji przedszkolnej i wczesnoszkolnej.
	B.6. W.3.	Student /studentka zna i rozumie cechy charakterystyczne twórczości dziecięcej i uczniowskiej w zakresie plastyki, jej osobowe i środowiskowe uwarunkowania.
	B.6. W.4.	Student zna i rozumie współczesne koncepcje i modele edukacji plastycznej w Polsce i na świecie.
	B.6. W.5.	Student /studentka zna i rozumie podstawy rysunku.
Umiejętności		
	B.6. U.1.	Student /studentka potrafi zaprojektować przekaz wizualny dostosowany do okoliczności.

	B.6. U.2.	Student /studentka potrafi wykonać odręczny szkic określonego przedmiotu.
		Kompetencje społeczne
	B.6. K.1.	Student /studentka jest gotowy/gotowa do przekonującego działania na rzecz upowszechniania sztuk pięknych w przedszkolu i szkole.
TREŚCI PROGRAMOWE		
<p>Wiedza z zakresu teorii estetyki i kultury, jej zastosowanie w edukacji plastycznej dziecka. Realizacja i upowszechnianie różnorodnych przekazów wizualnych w edukacji przedszkolnej i wczesnoszkolnej. Cechy charakterystyczne twórczości dziecięcej w zakresie plastyki, jej osobowe i środowiskowe uwarunkowania. Współczesne koncepcje i modele edukacji plastycznej w Polsce i na świecie. Praktyczna znajomość podstaw rysunku.</p>		

2.7. MUZYKA

PODSTAWY MUZYKI DLA NAUCZYCIELI WYCHOWANIA PRZEDSZKOLNEGO I EDUKACJI WCZESNOSZKOLNEJ 30 ĆW.

PODSTAWY MUZYKI DLA NAUCZYCIELI WYCHOWANIA PRZEDSZKOLNEGO I EDUKACJI WCZESNOSZKOLNEJ		
EFEKTY UCZENIA SIĘ		
Lp.	Odniesienie do efektów kierunkowych (symbol efektu)	Wiedza
	B.7. W.1.	Student /studentka zna i rozumie terminologię z zakresu muzyki i jej zastosowanie w edukacji muzycznej w

		przedszkolu i klasach I-III.
	B.7. W.2.	Student /studentka zna i rozumie źródła kultury muzycznej, ich kulturowe i społeczne uwarunkowania oraz znaczenie dla rozwoju dziecka lub ucznia klas I-III.
	B.7. W.3.	Student /studentka zna cechy charakterystyczne twórczości dziecięcej dzieci w przedszkolu i klasach I-III, jej osobowe i środowiskowe uwarunkowania; formy wykonywania muzyki, budowę utworów muzycznych, podstawowe terminy notacji muzycznej.
	B.7. W.4	Student /studentka zna podstawowy repertuar muzyczny dla dzieci lub uczniów w edukacji przedszkolnej i wczesnoszkolnej.
	B.7. W.5.	Student /studentka zna wybrane współczesne koncepcje i modele edukacji muzycznej w Polsce i na świecie.
		Umiejętności
	B.7. U.1.	Student /studentka potrafi zaprojektować przekaz muzyczny dostosowany do okoliczności w przedszkolu i klasach I-III.
	B.7. U.2.	Student /studentka potrafi grać proste melodie na wybranym instrumencie.
		Kompetencje społeczne
	B.7. K.1.	Student /studentka jest gotowy/gotowa do przekonującego działania na rzecz upowszechniania sztuk pięknych.
TREŚCI PROGRAMOWE		
Terminologia z zakresu muzyki i jej zastosowanie w edukacji muzycznej. Źródła kultury muzycznej, ich kulturowe i społeczne uwarunkowania oraz znaczenie dla rozwoju dziecka. Cechy charakterystyczne twórczości dziecięcej, jej osobowe i środowiskowe uwarunkowania. Formy wykonywania muzyki, budowa utworów muzycznych, podstawowe terminy notacji muzycznej. Podstawowy repertuar muzyczny dla dzieci w edukacji przedszkolnej i wczesnoszkolnej. Wybrane współczesne koncepcje i modele edukacji muzycznej w Polsce i na świecie. Podstawowa umiejętność gry na instrumencie.		

2.8. TECHNIKA

PODSTAWY TECHNIKI DLA NAUCZYCIELI WYCHOWANIA PRZEDSZKOLNEGO I EDUKACJI WCZESNOSZKOLNEJ 30 ĆW.

PODSTAWY TECHNIKI DLA NAUCZYCIELI WYCHOWANIA PRZEDSZKOLNEGO I EDUKACJI WCZESNOSZKOLNEJ		
EFEKTY UCZENIA SIĘ		
Lp.	Odniesienie do efektów kierunkowych (symbol efektu)	Wiedza
	B.8. W.1.	Student /studentka zna i rozumie założenia, cele i treści kształcenia ogólnotechnicznego dzieci lub uczniów klas I-III.
	B.8. W.2.	Student /studentka zna i rozumie sytuację dziecka i ucznia klas I-III w świecie współczesnej techniki.
	B.8. W.3.	Student /studentka zna cechy charakterystyczne twórczości dziecięcej w zakresie techniki, jej osobowe i środowiskowe uwarunkowania.
	B.8. W.4.	Student /studentka zna współczesne koncepcje i modele edukacji technicznej w Polsce i na świecie.
Umiejętności		
	B.8. U.1.	Student /studentka potrafi popularyzować podstawy wiedzy technicznej wśród dzieci w przedszkolu i uczniów klas I-III.
	B.8. U.2.	Student /studentka potrafi zapewnić warunki bezpieczeństwa dzieci i uczniów edukacji wczesnoszkolnej w otoczeniu techniki.
	B.8. U.3.	Student /studentka potrafi zademonstrować umiejętność rozwiązywania praktycznych problemów związanych z

		techniką.
		Kompetencje społeczne
	B.8. K.1.	Student /studentka jest gotowy/gotowa do promocji zasad bezpiecznego posługiwania się urządzeniami technicznymi w przedszkolu i klasach I-III.
	B.8. K.2.	Student /studentka jest gotowy/gotowa do fachowego wspierania zainteresowania dzieci lub uczniów techniką.
TREŚCI PROGRAMOWE		
Założenia, cele i treści kształcenia ogólnotechnicznego dzieci (uczniów). Dziecko w świecie współczesnej techniki, popularyzacja podstaw wiedzy technicznej wśród dzieci. Cechy charakterystyczne twórczości dziecięcej w zakresie techniki, jej osobowe i środowiskowe uwarunkowania. Współczesne koncepcje i modele edukacji technicznej w Polsce i na świecie.		

2.9. WYCHOWANIE FIZYCZNE

WYCHOWANIE FIZYCZNE DLA NAUCZYCIELI WCZESNEJ EDUKACJI 60 ĆW.

WYCHOWANIE FIZYCZNE DLA NAUCZYCIELI WCZESNEJ EDUKACJI		
EFEKTY UCZENIA SIĘ		
Lp.	Odniesienie do efektów kierunkowych (symbol efektu)	Wiedza
	B.9. W.1.	Student /studentka zna i rozumie terminologię z zakresu aktywności i sprawności fizycznej dzieci w przedszkolu i klasach I-III.
	B.9. W.2.	Student /studentka zna i rozumie związki aktywności i

		sprawności fizycznej ze zdrowiem dzieci w przedszkolu i klasach I-III.
	B.9. W.3.	Student /studentka zna formy aktywności fizycznej dostosowane do potrzeb i możliwości dzieci lub uczniów klas I-III, zachęcające ich do aktywności fizycznej.
	B.9. W.4.	Student /studentka zna i rozumie proces uczenia się i nauczania czynności ruchowych dzieci w przedszkolu i klasach I-III – metodykę wychowania fizycznego i zdrowotnego
	B.9. W.5.	Student /studentka zna zaburzenia postawy ciała i prawidłowe wzorce ruchu dzieci w przedszkolu i klasach I-III.
	B.9. W.6.	Student /studentka zna i rozumie wybrane współczesne koncepcje i modele wychowania fizycznego w Polsce i na świecie.
	L.1. W.19.	Student/studentka zna i rozumie prawidłowości a) rozwoju fizycznego, b) rozwoju psychoruchowego c) rozwoju zdrowotnego dzieci i ma świadomość, w jakim zakresie muszą być one rozwijane.
		Umiejętności
	B.9. U.1.	Student /studentka potrafi zaplanować i organizować w różnych formach zajęcia wychowania fizycznego i zdrowotnego w określonych warunkach dla dzieci w przedszkolu i klasach I-III.
	B.9. U.2.	Student /studentka potrafi zachęcić dzieci lub uczniów do podejmowania aktywności fizycznej.
	B.9. U.3.	Student /studentka potrafi wspierać działania przeciwdziałające nabywaniu wad postawy ciała u dzieci w przedszkolu i klasach I-III.
	L.1. U.17.	Student/studentka potrafi porozumiewać się z rodzicami w zakresie wspólnej troski o rozwój fizyczny i zdrowie dzieci.

		Kompetencje społeczne
	B.9. K.1.	Student /studentka jest gotowy/gotowa do krzewienia postawy dbałości o aktywność fizyczną u dzieci w przedszkolu i klasach I-III.
	L.1. K.18.	Student/studentka jest gotowy/gotowa do zachowania się w sposób profesjonalny; odpowiedzialnie przygotowuje się do swojej pracy i wykazuje dbałość o zdrowie i kulturę fizyczną.

TREŚCI PROGRAMOWE

Kultura fizyczna i jej filary. Aktywność sportowa. Olimpijska idea Pierra de Coubertin. Zdrowotne aspekty aktywności fizycznej. Nowe dyscypliny sportu – nowoczesne formy ruchu. Sprawność fizyczna, kształtowanie cech motorycznych. Układ mięśniowy człowieka i jego znaczenie dla ruchu. Fizjologiczne aspekty aktywności fizycznej. Wdrożenie do systematycznej aktywności fizycznej oraz kształtowanie stałej potrzeby ruchu w dorosłym życiu. Zapoznanie z różnymi formami aktywności fizycznej tj. sport, rekreacja, turystyka, rehabilitacja. Nauczanie i doskonalenie podstawowych elementów technicznych i taktycznych z poszczególnych dyscyplin sportowych. Wspomaganie harmonijnego rozwoju psychofizycznego studentów. Promowanie zdrowego stylu życia. Zdrowotne aspekty odżywiania. Kontrola i ocena poziomu sprawności fizycznej studentów na podstawie przeprowadzonych testów i sprawdzianów. Terminologia z zakresu aktywności i sprawności fizycznej. Związki aktywności i sprawności fizycznej ze zdrowiem. Dbłość o zdrowie i ochronę środowiska. Formy aktywności fizycznej dostosowane do potrzeb i możliwości dzieci (uczniów), zachęcające je do aktywności fizycznej. Proces uczenia się i nauczania czynności ruchowych. Wiedza i umiejętności z zakresu zaburzeń postawy ciała i ich profilaktyki. Prawidłowe wzorce ruchu. Wybrane współczesne koncepcje i modele wychowania fizycznego w Polsce i na świecie. Znaczenie gimnastyki śródlekcyjnej.

2.10. EDUKACJA ZDROWOTNA

PODSTAWY EDUKACJI ZDROWOTNEJ DLA NAUCZYCIELI WCZESNEJ EDUKACJI
15 W. 15 ĆW.

PODSTAWY EDUKACJI ZDROWOTNEJ DLA NAUCZYCIELI WCZESNEJ

EDUKACJI		
EFEKTY UCZENIA SIĘ		
Lp.	Odniesienie do efektów kierunkowych (symbol efektu)	Wiedza
	B.10. W.1.	Student /studentka zna i rozumie modele, uwarunkowania i zagrożenia zdrowia u dzieci w przedszkolu i klasach I-III.
	B.10. W.2.	Student /studentka zna istotę umiejętności życiowych (life skills) i zachowań prozdrowotnych u dzieci w przedszkolu i klasach I-III.
	B.10. W.3.	Student /studentka zna podstawowe zagadnienia rozwoju biologicznego człowieka.
	B.10. W.4.	Student /studentka zna sposoby wspomagania dziecka i ucznia w działaniach na rzecz zdrowia i niwelowania stanów zagrażających zdrowiu; możliwości zmian w otoczeniu dziecka lub ucznia; procesy uczenia się mózgu.
		Umiejętności
	B.10. U.1.	Student /studentka potrafi rozpoznać sytuację zagrożenia dla zdrowia dzieci w przedszkolu i klasach I-III i odpowiednio zareagować.
	B.10. U.2.	Student /studentka potrafi skutecznie promować zachowania prozdrowotne u dzieci w przedszkolu i klasach I-III.
		Kompetencje społeczne
	B.10. K.1.	Student/studentka jest gotowy/gotowa do krzewienia postawy dbałości o zdrowie i ochronę środowiska u dzieci w przedszkolu i klasach I-III.

TREŚCI PROGRAMOWE

Zdrowie – modele, uwarunkowania i zagrożenia. Umiejętności życiowe (life skills) i zachowania prozdrowotne. Podstawy wiedzy o rozwoju biologicznym człowieka. Możliwości wspomagania dziecka w działaniach na rzecz zdrowia i niwelowanie stanów zagrażających zdrowiu. Możliwości zmian w otoczeniu dziecka. Wiedza o procesach uczenia się mózgu.

MODUŁ 3. WSPIERANIE ROZWOJU DZIECI W WIEKU PRZEDSZKOLNYM I MŁODSZYM WIEKU SZKOLNYM

MODELE WSPIERANIA ROZWOJU DZIECKA 30 ĆW.

ORGANIZACJA ŚRODOWISKA UCZENIA SIĘ W WYCHOWANIU PRZEDSZKOLNYM 15 ĆW.

ORGANIZACJA ŚRODOWISKA UCZENIA SIĘ W EDUKACJI WCZESNOSZKOLNEJ 15 ĆW.

PRZYGOTOWANIE DZIECKA DO NAUKI W SZKOLE I ADAPTACJA W KLASIE I 30 ĆW.

METODY ZABAWOWE W WYCHOWANIU PRZEDSZKOLNYM 30 ĆW.

METODY ZABAWOWE W EDUKACJI WCZESNOSZKOLNEJ 30 ĆW.

PODSTAWY INTEGROWANIA TREŚCI, METOD I ORGANIZACJI KSZTAŁCENIA WE WCZESNEJ EDUKACJI. PROGRAMY I PODRĘCZNIKI 30 ĆW.

METODY WSPOMAGANIA ROZWOJU DZIECKA 15 W. 15 ĆW.

KONSTRUOWANIE PROGRAMÓW WSPIERANIA ROZWOJU DZIECI W PRZEDSZKOLU 15 ĆW.

KONSTRUOWANIE PROGRAMÓW WSPIERANIA ROZWOJU DZIECI W KLASACH I-III 15 ĆW.

MAŁE FORMY TEATRALNE WE WCZESNEJ EDUKACJI 15 ĆW.

LITERATURA DLA DZIECI Z ELEMENTAMI BIBLIOTERAPII 15 ĆW.

WSPOMAGANIE ROZWOJU MOWY DZIECKA W WIEKU PRZEDSZKOLNYM I WCZESNOSZKOLNYM 15 W. 15 ĆW.

WSPIERANIE ROZWOJU SPOŁECZNO-EMOCJONALNEGO DZIECKA W WIEKU PRZEDSZKOLNYM I MŁODSZYM SZKOLNYM 15 ĆW.

ROZPOZNAWANIE POTRZEB DZIECKA W WIEKU PRZEDSZKOLNYM 30 ĆW.

MONITOROWANIE ROZWOJU DZIECKA W WIEKU WCZESNOSZKOLNYM 30 ĆW.

EWALUACJA I OCENA W WYCHOWANIU PRZEDSZKOLNYM 15 ĆW.

EWALUACJA I OCENA W EDUKACJI WCZESNOSZKOLNEJ 15 ĆW.

MODELE WSPIERANIA ROZWOJU DZIECKA		
EFEKTY UCZENIA SIĘ		
Lp.	Odniesienie do efektów kierunkowych (symbol efektu)	Wiedza
	C. W.1.	Student /studentka zna i rozumie zróżnicowanie modeli ujmowania procesu wspierania rozwoju dziecka lub ucznia, w tym behawioralnego, konstruktywistycznego, emancypacyjnego; zadania edukacji przedszkolnej i wczesnoszkolnej w zakresie wspierania rozwoju dziecka lub ucznia.
	C. W.3.	Student /studentka zna i rozumie sposoby integrowania wiedzy i umiejętności dzieci w przedszkolu i uczniów w klasach I–III; zasady projektowania i prowadzenia działań pedagogicznych, rozpoznawania potrzeb, możliwości i uzdolnień dziecka lub ucznia, a także planowania, realizacji i oceny spersonalizowanych programów kształcenia i wychowania.
Umiejętności		
	C. U.1.	Student /studentka potrafi kształtować bezpieczne i przyjazne edukacyjne środowisko wspierające rozwój dzieci, z uwzględnieniem indywidualnych potrzeb, możliwości i uzdolnień dziecka lub ucznia, z nastawieniem na osobowy i podmiotowy rozwój.
	C. U.3.	Student /studentka potrafi wykorzystywać w codziennej

		praktyce edukacyjnej różnorodne sposoby organizowania środowiska wspierającego rozwój ucznia – w sali lub klasie, poza placówką oświatową i w środowisku lokalnym, dostarczać dzieciom różnych źródeł, w tym za pomocą technologii informacyjno-komunikacyjnej, gromadzenia doświadczeń i okazji do zaangażowanego uczenia się.
		Kompetencje społeczne
	C. K.1.	Student /studentka jest gotowy/gotowa do kierowania się wrażliwością etyczną, empatią, otwartością, krytycyzmem oraz przyjęcia odpowiedzialności za integralny rozwój dzieci lub uczniów i podejmowane działania pedagogiczne mające na celu wspieranie go.
TREŚCI PROGRAMOWE		
<p>Modele ujmowania procesu wspierania rozwoju dziecka lub ucznia, w tym behawioralnego, konstruktywistycznego, emancypacyjnego i wynikające stąd zadania edukacji przedszkolnej i wczesnoszkolnej. Zadania edukacji przedszkolnej i wczesnoszkolnej w zakresie wspierania rozwoju dziecka (ucznia). Konstruowanie wiedzy w przedszkolu i klasach I–III szkoły podstawowej; sposoby integrowania wiedzy i umiejętności dzieci w przedszkolu i uczniów w klasach I–III; zasady projektowania i prowadzenia działań pedagogicznych, rozpoznawania potrzeb, możliwości i uzdolnień dziecka lub ucznia, a także planowania, realizacji i oceny spersonalizowanych programów kształcenia i wychowania.</p>		

ORGANIZACJA ŚRODOWISKA UCZENIA SIĘ W WYCHOWANIU PRZEDSZKOLNYM		
EFEKTY UCZENIA SIĘ		
Lp.	Odniesienie do efektów kierunkowych (symbol efektu)	Wiedza

	C. W.2.	Student /studentka zna i rozumie organizację optymalnego środowiska edukacyjnego w przedszkolu; możliwości wykorzystania w codziennej praktyce edukacyjnej różnorodnych sposobów organizowania środowiska uczenia się i nauczania w przedszkolu; organizację środowiska wychowawczego przy uwzględnieniu specyficznych potrzeb i możliwości poszczególnych dzieci lub grup; potrzebę wykorzystywania w pracy z dzieckiem w wieku przedszkolnym informacji uzyskanych na jego temat od specjalistów, w tym psychologa, logopedy, pedagoga, lekarza, rodziców lub opiekunów.
		Umiejętności
	C. U.1.	Student /studentka potrafi kształtować bezpieczne i przyjazne edukacyjne środowisko rozwoju i uczenia się dzieci, z uwzględnieniem indywidualnych potrzeb, możliwości i uzdolnień dziecka w wieku przedszkolnym, z nastawieniem na osobowy i podmiotowy rozwój.
	C. U.3.	Student /studentka potrafi wykorzystywać w codziennej praktyce edukacyjnej różnorodne sposoby organizowania środowiska uczenia się i rozwoju – w sali, poza placówką oświatową i w środowisku lokalnym, dostarczać dzieciom różnych źródeł, w tym za pomocą technologii informacyjno-komunikacyjnej, gromadzenia doświadczeń i okazji do zaangażowanego uczenia się.
	C. U.7.	Student /studentka potrafi organizować działania edukacyjne nastawione na konstruowanie wiedzy w przedszkolu, integrowanie różnych sposobów uczenia się, w tym różnych treści oraz wiedzy osobistej dziecka i wiedzy nowej oraz ich rekonstrukcji.
		Kompetencje społeczne
	C. K.1.	Student /studentka jest gotowy/gotowa do kierowania się wrażliwością etyczną, empatią, otwartością, krytycyzmem oraz przyjęcia odpowiedzialności za integralny rozwój i proces uczenia się dzieci i podejmowane działania pedagogiczne.
	C. K.3.	Student /studentka jest gotowy/gotowa do budowania relacji wzajemnego zaufania między wszystkimi podmiotami procesu wychowania i kształcenia, w tym rodzicami lub opiekunami dziecka oraz włączania ich w działania

		sprzyjające efektywności edukacji.
	C. K.4.	Student /studentka jest gotowy/gotowa do efektywnej współpracy z nauczycielami, pedagogami, specjalistami, w tym psychologiem, logopedą, pedagogiem, lekarzem, rodzicami dzieci lub uczniów i innymi członkami społeczności przedszkolnej i lokalnej na rzecz organizacji procesu uczenia się dzieci i zapewnienia jakości pracy przedszkola.
TREŚCI PROGRAMOWE		
Organizowanie optymalnego środowiska edukacyjnego w przedszkolu. Wykorzystywanie w codziennej praktyce edukacyjnej różnorodnych sposobów organizowania środowiska uczenia się i nauczania dzieci w wieku przedszkolnym. Organizowanie środowiska wychowawczego przy uwzględnieniu indywidualnych potrzeb i możliwości poszczególnych dzieci w wieku przedszkolnym jak i grupy. Wykorzystywanie w pracy z dzieckiem w wieku przedszkolnym informacji uzyskanych na jego temat od specjalistów (psychologa, logopedy, pedagoga, lekarza) i rodziców.		

ORGANIZACJA ŚRODOWISKA UCZENIA SIĘ W EDUKACJI WCZESNOSZKOLNEJ		
EFEKTY UCZENIA SIĘ		
Lp.	Odniesienie do efektów kierunkowych (symbol efektu)	Wiedza
	C. W.2.	Student /studentka zna i rozumie organizację optymalnego środowiska edukacyjnego w klasach I–III szkoły podstawowej; możliwości wykorzystania w codziennej praktyce edukacyjnej różnorodnych sposobów organizowania środowiska uczenia się i nauczania; organizację środowiska wychowawczego przy uwzględnieniu specyficznych potrzeb i możliwości

		poszczególnych uczniów lub grup; potrzebę wykorzystywania w pracy z uczniem informacji uzyskanych na jego temat od specjalistów, w tym psychologa, logopedy, pedagoga, lekarza, rodziców lub opiekunów.
		Umiejętności
	C. U.1.	Student /studentka potrafi kształtować bezpieczne i przyjazne edukacyjne środowisko rozwoju uczniów w klasach I-III, z uwzględnieniem indywidualnych potrzeb, możliwości i uzdolnień ucznia, z nastawieniem na osobowy i podmiotowy rozwój.
	C. U.3.	Student /studentka potrafi wykorzystywać w codziennej praktyce edukacyjnej różnorodne sposoby organizowania środowiska uczenia się – w klasie, poza placówką oświatową i w środowisku lokalnym, dostarczać dzieciom różnych źródeł, w tym za pomocą technologii informacyjno-komunikacyjnej, gromadzenia doświadczeń i okazji do zaangażowanego uczenia się.
	C. U.7.	Student /studentka potrafi organizować działania edukacyjne nastawione na konstruowanie wiedzy w klasach I–III, integrowanie różnych sposobów uczenia się, w tym różnych treści oraz wiedzy osobistej dziecka i wiedzy nowej oraz ich rekonstrukcji.
		Kompetencje społeczne
	C. K.1.	Student /studentka jest gotowy/gotowa do kierowania się wrażliwością etyczną, empatią, otwartością, krytycyzmem oraz przyjęcia odpowiedzialności za integralny rozwój uczniów i proces uczenia się oraz podejmowane działania pedagogiczne.
	C. K.3.	Student /studentka jest gotowy/gotowa do budowania relacji wzajemnego zaufania między wszystkimi podmiotami procesu wychowania i kształcenia, w tym rodzicami lub opiekunami dziecka lub ucznia oraz włączania ich w działania sprzyjające efektywności edukacji.
	C. K.4.	Student /studentka jest gotowy/gotowa do efektywnej współpracy z nauczycielami, pedagogami, specjalistami, w tym psychologiem, logopedą, pedagogiem, lekarzem, rodzicami uczniów i innymi członkami społeczności szkolnej i lokalnej na rzecz organizacji procesu uczenia się

	uczniów i zapewnienia jakości pracy szkoły.
TREŚCI PROGRAMOWE	
Organizowanie optymalnego środowiska edukacyjnego w klasach I-III szkoły podstawowej. Wykorzystywanie w codziennej praktyce edukacyjnej różnorodnych sposobów organizowania środowiska uczenia się i nauczania uczniów klas I-III (różnorodne sposoby organizacji przestrzeni klasy – ustawienia stołów i krzeseł, umiejscowienie pomocy edukacyjnych, uczenie się poza klasą, itp.). Organizowanie środowiska wychowawczego przy uwzględnieniu indywidualnych potrzeb i możliwości poszczególnych uczniów (w tym szczególnie uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi), jak i grupy. Uczeń jako współorganizator środowiska uczenia się.	

PRZYGOTOWANIE DZIECKA DO NAUKI W SZKOLE I ADAPTACJA W KLASIE I		
EFEKTY UCZENIA SIĘ		
Lp.	Odniesienie do efektów kierunkowych (symbol efektu)	Wiedza
	C. W.1.	Student/studentka zna i rozumie proces adaptacji dziecka w wieku przedszkolnym do nauki w klasie I szkoły podstawowej.
		Umiejętności
	C. U.1.	Student /studentka potrafi kształtować bezpieczne i przyjazne środowisko rozwoju dzieci, z uwzględnieniem indywidualnych potrzeb dziecka lub ucznia, z nastawieniem na osobowy i podmiotowy rozwój.
	C. U.5.	Student /studentka potrafi organizować zabawy i zajęcia angażujące emocjonalnie, motywacyjnie i poznawczo wszystkie dzieci; wspierać ich adaptację do uczenia się we

		wspólnocie.
	C. U.7.	Student /studentka potrafi organizować działania edukacyjne nastawione na konstruowanie wiedzy w przedszkolu (przygotowanie do nauki w szkole) i klasach I–III (przygotowanie do nauki w klasach starszych), integrowanie różnych sposobów uczenia się, w tym różnych treści oraz wiedzy osobistej dziecka i wiedzy nowej oraz ich rekonstrukcji.
	C. U.8.	Student /studentka potrafi wykorzystywać proces oceniania pracy uczniów do stymulowania ich samooceny, umiejętności samoregulacji i pracy nad własnym rozwojem.
		Kompetencje społeczne
	C. K.1.	Student /studentka jest gotowy/gotowa do kierowania się wrażliwością etyczną, empatią, otwartością, krytycyzmem oraz przyjęcia odpowiedzialności za proces przygotowania dziecka do nauki w szkole i adaptacji uczniów do klasy I.
	C. K.3.	Student /studentka jest gotowy/gotowa do budowania relacji wzajemnego zaufania między wszystkimi podmiotami procesu wychowania i kształcenia, w tym rodzicami lub opiekunami dziecka lub ucznia oraz włączania ich w działania sprzyjające procesowi przygotowania dziecka do nauki w szkole i adaptacji uczniów do klasy I.
TREŚCI PROGRAMOWE		
<p>Przygotowywanie dziecka w przedszkolu do rozpoczęcia nauki w klasie I. Adaptacja ucznia w klasie I. Kształtowanie bezpiecznego i przyjaznego środowiska uczenia się dzieci. Stymulowanie aktywności poznawczej dzieci, organizacja procesu adaptacyjnego dla dzieci i rodziców. Wspieranie dziecka w okresie adaptacyjnym. Wspieranie dziecka w zabawie i poprzez zabawę. Personalizacja oddziaływań wychowawczych i dydaktycznych.</p>		

METODY ZABAWOWE W WYCHOWANIU PRZEDSZKOLNYM

EFEKTY UCZENIA SIĘ

Lp.	Odniesienie do efektów kierunkowych (symbol efektu)	Wiedza
	C. W.1.	Student /studentka zna i rozumie zasady wykorzystywania zabawy do stymulowania rozwoju dziecka.
		Umiejętności
	C. U.5.	Student /studentka potrafi organizować zabawy i zajęcia stymulujące aktywność poznawczą dzieci, wspólnotowe i kooperacyjne uczenie się, angażujące emocjonalnie, motywacyjnie i poznawczo wszystkie dzieci; wspierać ich adaptację do uczenia się we wspólnocie; identyfikować spontaniczne zachowania dzieci jako sytuacje wychowawczo-dydaktyczne i wykorzystywać je w procesie edukacji.
	C. U.6.	Student /studentka potrafi rozwijać u dzieci ciekawość, aktywność i samodzielność poznawczą oraz kreatywne podejście do zadań poprzez zabawę.
	C. U.7.	Student /studentka potrafi organizować działania edukacyjne nastawione na konstruowanie wiedzy w przedszkolu, integrowanie różnych sposobów uczenia się (także w zabawie).
		Kompetencje społeczne
	C. K.1.	Student /studentka jest gotowy/gotowa do kierowania się wrażliwością etyczną, empatią, otwartością, krytycyzmem oraz przyjęcia odpowiedzialności za integralny rozwój dzieci i podejmowane działania pedagogiczne organizowane poprzez zabawę.
TREŚCI PROGRAMOWE		

Zabawa jako podstawowa forma procesu uczenia się dzieci w wieku przedszkolnym. Organizacja zabaw w sali przedszkolnej, sali do aktywności ruchowej i poza budynkiem przedszkola (na przedszkolnym placu zabaw oraz w innych miejscach poza przedszkolem (lesie, parku, miejscach do aktywności ruchowej itp.). Gry i zabawy dla uczniów w wieku przedszkolnym. Dostosowywanie zabaw do indywidualnych cech i potrzeb dzieci, w tym dzieci ze specjalnymi potrzebami rozwojowymi, organizacja zabaw indywidualnych i grupowych.

METODY ZABAWOWE W EDUKACJI WCZESNOSZKOLNEJ

EFEKTY UCZENIA SIĘ

Lp.	Odniesienie do efektów kierunkowych (symbol efektu)	Wiedza
	C. W.1.	Student /studentka zna i rozumie zasady wykorzystywania zabawy do stymulowania rozwoju dziecka w klasach I-III.
	C. W.3.	Student /studentka zna i rozumie zasady projektowania spersonalizowanych strategii edukacyjnych w klasach I–III szkoły podstawowej, konstruowania wiedzy klasach I–III szkoły podstawowej; sposoby integrowania wiedzy i umiejętności uczniów w klasach I–III poprzez zabawę.
		Umiejętności
	C. U.5.	Student /studentka potrafi organizować zabawy i zajęcia stymulujące aktywność poznawczą uczniów, wspólnotowe i kooperacyjne uczenie się, angażujące emocjonalnie, motywacyjnie i poznawczo wszystkie dzieci; wspierać ich adaptację do uczenia się we wspólnocie; identyfikować spontaniczne zachowania uczniów jako sytuacje wychowawczo-dydaktyczne i wykorzystywać je w procesie edukacji.
	C. U.6.	Student /studentka potrafi identyfikować i rozbudzać zainteresowania i zdolności uczniów, dostosowywać sposoby i treści nauczania do ich zasobów; rozwijać u

		uczniów ciekawość, aktywność i samodzielność poznawczą oraz kreatywne podejście do zadań poprzez zabawę.
	C. U.7.	Student /studentka potrafi organizować działania edukacyjne nastawione na konstruowanie wiedzy w klasach I–III, integrowanie różnych sposobów uczenia się, w tym różnych treści oraz wiedzy osobistej dziecka i wiedzy nowej oraz ich rekonstrukcji poprzez zabawę.
		Kompetencje społeczne
	C. K.1.	Student /studentka jest gotowy/gotowa do kierowania się wrażliwością etyczną, empatią, otwartością, krytycyzmem oraz przyjęcia odpowiedzialności za integralny rozwój uczniów i podejmowane działania pedagogiczne organizowane poprzez zabawę.
TREŚCI PROGRAMOWE		
<p>Zabawa jako ważna forma procesu uczenia się dzieci w wieku wczesnoszkolnym. Klasyfikacja gier i zabaw. Organizacja zabaw w klasie i na boisku szkolnym oraz w innych miejscach poza szkołą (lesie, parku, miejscach do aktywności ruchowej itp. Gry i zabawy dla uczniów w młodszym wieku szkolnym. Dostosowywanie zabaw do indywidualnych cech i potrzeb uczniów, w tym uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi, organizacja zabaw indywidualnych i grupowych.</p>		

**PODSTAWY INTEGROWANIA TREŚCI, METOD I ORGANIZACJI KSZTAŁCENIA
WE WCZESNEJ EDUKACJI. PROGRAMY I PODRĘCZNIKI**

EFEKTY UCZENIA SIĘ

Lp.	Odniesienie do efektów kierunkowych (symbol efektu)	Wiedza
------------	--	---------------

	C. W.4.	Student /studentka zna i rozumie kryteria i sposoby krytycznej oceny oraz doboru programów i podręczników szkolnych; teoretyczno-metodyczne założenia konstruowania programu pracy wychowawczo-dydaktycznej w przedszkolu i klasach I–III; ukryty program przedszkola lub szkoły, programy i podręczniki w edukacji przedszkolnej i wczesnoszkolnej.
		Umiejętności
	C. U.2.	Student /studentka potrafi w sposób krytyczny oceniać i dobierać programy i podręczniki, konstruować programy pracy wychowawczo-dydaktycznej w przedszkolu i klasach I–III, dobierać i modyfikować treści nauczania, środki oraz strategie działania edukacyjnego.
	C. U.4.	Student /studentka potrafi planować, realizować i oceniać efekty spersonalizowanych strategii i programów kształcenia i wychowania z nastawieniem na integralny rozwój dziecka lub ucznia.
	C. U.7.	Student /studentka potrafi organizować działania edukacyjne nastawione na konstruowanie wiedzy w przedszkolu i klasach I–III, integrowanie różnych sposobów uczenia się, w tym różnych treści oraz wiedzy osobistej dziecka i wiedzy nowej oraz ich rekonstrukcji.
		Kompetencje społeczne
	C. K.1.	Student /studentka jest gotowy/gotowa do kierowania się otwartością, krytycyzmem oraz przyjęcia odpowiedzialności za integralny rozwój dzieci lub uczniów i podejmowane działania pedagogiczne adekwatnie integrując treści i metody kształcenia we wczesnej edukacji.
TREŚCI PROGRAMOWE		
Kryteria i sposoby krytycznej oceny oraz doboru programów i podręczników szkolnych. Teoretyczno-metodyczne założenia konstruowania programu pracy wychowawczo-dydaktycznej w przedszkolu i klasach I–III; ukryty program przedszkola lub szkoły, programy i podręczniki w edukacji przedszkolnej i wczesnoszkolnej. Rodzaje integracji treści metod i organizacji kształcenia. Sposoby integrowania wiedzy i umiejętności dzieci w przedszkolu i uczniów w klasach I-III. Cele, formy i sposoby realizacji kształcenia zintegrowanego.		

METODY WSPOMAGANIA ROZWOJU DZIECKA

EFEKTY UCZENIA SIĘ

Lp.	Odniesienie do efektów kierunkowych (symbol efektu)	Wiedza
	C. W.1.	Student /studentka zna metody stymulowania aktywności poznawczej dzieci lub uczniów; zasady wykorzystywania zabawy do stymulowania rozwoju dziecka; rolę inicjacji: czytelniczej, teatralnej, muzycznej, plastycznej, technicznej.
		Umiejętności
	C. U.1.	Student /studentka potrafi kształtować bezpieczne i przyjazne edukacyjne środowisko wspierania rozwoju dzieci, z uwzględnieniem indywidualnych potrzeb, możliwości i uzdolnień dziecka lub ucznia, z nastawieniem na osobowy i podmiotowy rozwój.
	C. U.3.	Student /studentka potrafi wykorzystywać w codziennej praktyce edukacyjnej różnorodne metody wspierania rozwoju dziecka – w sali, poza placówką oświatową i w środowisku lokalnym, dostarczać dzieciom różnych źródeł, w tym za pomocą technologii informacyjno-komunikacyjnej, gromadzenia doświadczeń i okazji do zaangażowanego uczenia się.
		Kompetencje społeczne
	C. K.1.	Student /studentka jest gotowy/gotowa do kierowania się wrażliwością etyczną, empatią, otwartością, krytycyzmem oraz przyjęcia odpowiedzialności za integralny rozwój dzieci lub uczniów i podejmowane działania pedagogiczne z wykorzystaniem odpowiednich metod wspomaganie

	rozwoju.
TREŚCI PROGRAMOWE	
<p>Wspomaganie rozwoju – definicja, cele, klasyfikacje metod wspomagających rozwój dziecka. Najczęściej wykorzystywane w edukacji metody wspomagania rozwoju dzieci, ich podstawy naukowe i zasady stosowania w praktyce. Dostosowywanie metod wspomagania rozwoju do aktualnych potrzeb dzieci i uczniów w tym do uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi. Metody aktywizujące – cele, rodzaje, porównanie, przykłady zastosowania w czasie zajęć studenckich.</p>	

KONSTRUOWANIE PROGRAMÓW WSPIERANIA ROZWOJU DZIECI W PRZEDSZKOLU		
EFEKTY UCZENIA SIĘ		
Lp.	Odniesienie do efektów kierunkowych (symbol efektu)	Wiedza
	C. W.3.	Student /studentka zna i rozumie zasady projektowania spersonalizowanych strategii edukacyjnych w przedszkolu konstruowania programów wspierania rozwoju dziecka w przedszkolu; rozpoznawania potrzeb, możliwości i uzdolnień dziecka, a także planowania, realizacji i oceny spersonalizowanych programów kształcenia i wychowania.
		Umiejętności
	C. U.1.	Student /studentka potrafi budować programy wspomagania rozwoju dziecka w wieku przedszkolnym, kształtować bezpieczne i przyjazne edukacyjne środowisko rozwoju dzieci, z uwzględnieniem indywidualnych potrzeb, możliwości i uzdolnień dziecka, z nastawieniem na osobowy i podmiotowy rozwój.

	C. U.2.	Student potrafi konstruować programy wspomaganie rozwoju dziecka w wieku przedszkolnym, dobierać i modyfikować treści nauczania, środki oraz strategie działania edukacyjnego.
	C. U.4.	Student /studentka potrafi planować, realizować i oceniać efekty spersonalizowanych strategii i programów wspomaganie rozwoju nastawieniem na integralny rozwój dziecka.
		Kompetencje społeczne
	C. K.1.	Student /studentka jest gotowy/gotowa do kierowania się wrażliwością etyczną, empatią, otwartością, krytycyzmem oraz przyjęcia odpowiedzialności za integralny rozwój dzieci i podejmowane działania pedagogiczne konstruując programy wspomaganie rozwoju dzieci w wieku przedszkolnym.
	C. K.3.	Student /studentka jest gotowy/gotowa do budowania relacji wzajemnego zaufania między wszystkimi podmiotami procesu wychowania i kształcenia, w tym rodzicami lub opiekunami dziecka oraz włączania ich w działania sprzyjające efektywności edukacji.

TREŚCI PROGRAMOWE

Kształtowanie bezpiecznego i przyjaznego środowiska edukacyjnego w przedszkolu. Projektowanie spersonalizowanych strategii edukacyjnych w przedszkolu. Projektowanie i prowadzenie działań pedagogicznych, rozpoznawanie potrzeb, możliwości i uzdolnień każdego dziecka, a także planowanie, realizacja i ocena spersonalizowanych programów kształcenia i wychowania dzieci w wieku przedszkolnym.

KONSTRUOWANIE PROGRAMÓW WSPIERANIA ROZWOJU DZIECI W KLASACH I-III

EFEKTY UCZENIA SIĘ

Lp.	Odniesienie do efektów kierunkowych (symbol efektu)	Wiedza
	C. W.3.	Student /studentka zna i rozumie zasady projektowania spersonalizowanych strategii edukacyjnych w szkole podstawowej (klasach I-III); konstruowania programów wspierania rozwoju ucznia w młodszym wieku szkolnym; rozpoznawania potrzeb, możliwości i uzdolnień uczniów, a także planowania, realizacji i oceny spersonalizowanych programów kształcenia i wychowania na etapie edukacji wczesnoszkolnej.
		Umiejętności
	C. U.1.	Student /studentka potrafi budować programy wspomaganie rozwoju dziecka w wieku wczesnoszkolnym, kształtować bezpieczne i przyjazne edukacyjne środowisko rozwoju dzieci, z uwzględnieniem indywidualnych potrzeb, możliwości i uzdolnień ucznia, z nastawieniem na osobowy i podmiotowy rozwój.
	C. U.2.	Student /studentka potrafi konstruować programy wspomaganie rozwoju dziecka w wieku wczesnoszkolnym, dobierać i modyfikować treści nauczania, środki oraz strategie działania edukacyjnego.
	C. U.4.	Student /studentka potrafi planować, realizować i oceniać efekty spersonalizowanych strategii i programów wspomaganie rozwoju nastawieniem na integralny rozwój ucznia w klasach I-III.
	C. U.5.	Student /studentka potrafi organizować zabawy i zajęcia stymulujące aktywność poznawczą uczniów, wspólnotowe i kooperacyjne uczenie się, angażujące emocjonalnie, motywacyjnie i poznawczo wszystkie dzieci; wspierać ich adaptację do uczenia się we wspólnocie; identyfikować spontaniczne zachowania uczniów jako sytuacje wychowawczo-dydaktyczne i wykorzystywać je w procesie edukacji.
		Kompetencje społeczne
	C. K.3.	Student /studentka jest gotowy/gotowa do budowania relacji wzajemnego zaufania między wszystkimi podmiotami

	procesu wychowania i kształcenia, w tym rodzicami lub opiekunami ucznia klas I-III oraz włączania ich w działania sprzyjające efektywności edukacji.
TREŚCI PROGRAMOWE	
Kształtowanie bezpiecznego i przyjaznego środowiska edukacyjnego w szkole (klasach I-III). Projektowanie spersonalizowanych strategii edukacyjnych w klasach I-III. Projektowanie i prowadzenie działań pedagogicznych, rozpoznawanie potrzeb, możliwości i uzdolnień każdego ucznia, a także planowanie, realizacja i ocena spersonalizowanych programów kształcenia i wychowania uczniów w młodszym wieku szkolnym.	

MAŁE FORMY TEATRALNE WE WCZESNEJ EDUKACJI		
EFEKTY UCZENIA SIĘ		
Lp.	Odniesienie do efektów kierunkowych (symbol efektu)	Wiedza
	C. W.1.	Student /studentka zna i rozumie strategie stymulowania aktywności poznawczej dzieci lub uczniów poprzez edukację teatralną; zasady wykorzystywania małych form teatralnych do stymulowania rozwoju dziecka; rolę inicjacji teatralnej w rozwoju dziecka lub ucznia.
		Umiejętności
	C. U. 3.	Student /studentka potrafi wykorzystywać w codziennej praktyce edukacyjnej różnorodne formy teatralne, dostarczać dzieciom okazji do zaangażowanego uczenia się poprzez zabawy w teatr.
		Kompetencje społeczne

	C. K.2.	Student /studentka jest gotowy/gotowa do formowania wartościowych indywidualnie i społecznie zachowań i postaw dzieci lub uczniów, w tym wobec kultury i sztuki oraz wyrażania swojej indywidualności w sposób twórczy w postaci małych form teatralnych.
TREŚCI PROGRAMOWE		
Edukacja teatralna dziecka/ucznia jako strategia stymulowania jego rozwoju. Inicjacja teatralna dziecka. Wybrane formy teatralne. Dziecko jako odbiorca i twórca w świecie teatru dla dzieci. Dzieła teatralne dla dzieci, cele edukacji teatralnej i kryteria doboru treści sztuk teatralnych dla dzieci pod względem ich indywidualnych cech rozwoju, w tym specjalnych potrzeb edukacyjnych (np. autyzm, zaburzenia wzroku, słuchu, niepełnosprawność intelektualna itd.).		

LITERATURA DLA DZIECI Z ELEMENTAMI BIBLIOTERAPII		
EFEKTY UCZENIA SIĘ		
Lp.	Odniesienie do efektów kierunkowych (symbol efektu)	Wiedza
	C. W.1.	Student /studentka zna i rozumie strategie stymulowania aktywności poznawczej dzieci lub uczniów poprzez edukację czytelniczną; zasady wykorzystywania literatury dziecięcej do stymulowania rozwoju dziecka oraz biblioterapii; rolę inicjacji czytelnicznej w rozwoju dziecka lub ucznia.
Umiejętności		
	C. U.3.	Student /studentka potrafi wykorzystywać w codziennej praktyce edukacyjnej w przedszkolu i szkole odpowiednio dobraną literaturę.
	C. U.6.	Student /studentka potrafi identyfikować i rozbudzać

		zainteresowania czytelnicze dzieci lub uczniów.
		Kompetencje społeczne
	C. K.2.	Student /studentka jest gotowy/gotowa do formowania wartościowych indywidualnie i społecznie zachowań i postaw dzieci lub uczniów, w tym wobec literatury.
TREŚCI PROGRAMOWE		
<p>Literatura dla dzieci jako forma stymulowania i terapii rozwoju dziecka/ucznia. Inicjacja czytelnicza dziecka. Świat literatury dla dzieci: jej tradycji i najnowszych nurtów, konwencji i tematów ujmowanych w kontekście teorii i praktyki pedagogicznej. Literacka i pedagogiczna oceny tekstu, ilustracji i edycji książek adresowanych do dziecka. Tendencje rozwojowe i przemiany baśni i poezji dla dzieci, portretu dziecka, sposobów zwracania się do dziecka jako czytelnika. Charakterystyka środków stylistycznych. Dziecko jako twórca i odbiorca literatury. Wybrane problemy edytorstwa książek dla dzieci.</p>		

WSPOMAGANIE ROZWOJU MOWY DZIECKA W WIEKU PRZEDSZKOLNYM I WCZESNOSZKOLNYM		
EFEKTY UCZENIA SIĘ		
Lp.	Odniesienie do efektów kierunkowych (symbol efektu)	Wiedza
	C. W.1.	Student /studentka zna i rozumie zadania edukacji przedszkolnej i wczesnoszkolnej w zakresie wspierania rozwoju mowy dziecka lub ucznia.
		Umiejętności
	C. U.7.	Student /studentka potrafi organizować działania edukacyjne nastawione na rozwijanie mowy dzieci w

		przedszkolu i klasach I–III.
		Kompetencje społeczne
	C. K.1.	Student /studentka jest gotowy/gotowa do kierowania się wrażliwością etyczną, empatią, otwartością, krytycyzmem oraz przyjęcia odpowiedzialności za rozwój mowy dzieci lub uczniów.
	C. K.4.	Student /studentka jest gotowy/gotowa do efektywnej współpracy z nauczycielami, pedagogami, specjalistami, w tym psychologiem, logopedą, pedagogiem, lekarzem, rodzicami dzieci lub uczniów i innymi członkami społeczności przedszkolnej, szkolnej i lokalnej na rzecz rozwoju mowy dzieci lub uczniów.
TREŚCI PROGRAMOWE		
Rozwój mowy i języka dziecka w wieku przedszkolnym i wczesnoszkolnym – czynniki, etapy, cechy. Przejawy trudności i zaburzeń rozwoju mowy i języka. Współpraca z logopedą w procesie kształcenia i wychowania dziecka z trudnościami lub zaburzeniami w rozwoju mowy i języka. Ocenianie efektów edukacyjnych dzieci z zaburzeniami mowy i języka. Podstawy pracy z dziećmi i uczniami z trudnościami w komunikacji językowej.		

WSPIERANIE ROZWOJU SPOŁECZNO-EMOCJONALNEGO DZIECKA W WIEKU PRZEDSZKOLNYM I MŁODSZYM SZKOLNYM		
EFEKTY UCZENIA SIĘ		
Lp.	Odniesienie do efektów kierunkowych (symbol efektu)	Wiedza
	C. W.1.	Student /studentka zna i rozumie zadania edukacji przedszkolnej i wczesnoszkolnej w zakresie wspierania

		rozwoju społeczno-emocjonalnego dziecka lub ucznia.
	C. W.3.	Student /studentka zna i rozumie zasady projektowania i prowadzenia działań pedagogicznych w obszarze rozwoju społeczno-emocjonalnego dziecka lub ucznia.
		Umiejętności
	C. U.7.	Student /studentka potrafi organizować działania edukacyjne nastawione na wspieranie rozwoju społeczno-emocjonalnego dziecka w przedszkolu i klasach I–III.
		Kompetencje społeczne
	C. K.1.	Student /studentka są gotowi do kierowania się wrażliwością etyczną, empatią, otwartością, krytycyzmem oraz przyjęcia odpowiedzialności za rozwój społeczno-emocjonalny dzieci lub uczniów.
	C. K.4.	Student /studentka jest gotowy/gotowa do efektywnej współpracy z nauczycielami, pedagogami, specjalistami, w tym psychologiem, logopedą, pedagogiem, lekarzem, rodzicami dzieci lub uczniów i innymi członkami społeczności przedszkolnej, szkolnej i lokalnej na rzecz rozwoju społeczno-emocjonalnego dzieci lub uczniów.
TREŚCI PROGRAMOWE		
<p>Zadania edukacji przedszkolnej i wczesnoszkolnej w zakresie wspierania rozwoju społeczno-emocjonalnego dziecka lub ucznia. Zasady projektowania i prowadzenia działań pedagogicznych w obszarze rozwoju społeczno-emocjonalnego dziecka lub ucznia. Organizowanie działań edukacyjnych nastawione na wspieranie rozwoju społeczno-emocjonalnego dziecka w przedszkolu i klasach I–III. Współpraca z psychologiem w procesie kształcenia i wychowania dziecka z trudnościami lub zaburzeniami w rozwoju społeczno-emocjonalnym.</p>		

ROZPOZNAWANIE POTRZEB DZIECKA W WIEKU PRZEDSZKOLNYM

EFEKTY UCZENIA SIĘ		
Lp.	Odniesienie do efektów kierunkowych (symbol efektu)	Wiedza
	C. W.1.	Student /studentka zna i rozumie potrzeby rozwojowe dziecka w przedszkolu; zadania edukacji przedszkolnej w zakresie wspierania rozwoju dziecka i rozpoznawania jego potrzeb.
	C. W.2.	Student /studentka zna organizację środowiska wychowawczego przy uwzględnieniu specyficznych potrzeb i możliwości rozwojowych poszczególnych dzieci lub grup.
	C. W.3.	Student /studentka zna i rozumie zasady projektowania i prowadzenia działań pedagogicznych, rozpoznawania potrzeb i możliwości dziecka.
		Umiejętności
	C. U.1.	Student /studentka potrafi kształtować bezpieczne i przyjazne edukacyjne środowisko rozwoju dzieci, z uwzględnieniem indywidualnych potrzeb i możliwości dziecka.
		Kompetencje społeczne
	C. K.1.	Student /studentka jest gotowy/gotowa do kierowania się wrażliwością etyczną, empatią, otwartością, krytycyzmem oraz przyjęcia odpowiedzialności za rozpoznawanie potrzeb dziecka i odpowiadania na nie.
	C. K.4.	Student /studentka jest gotowy/gotowa do efektywnej współpracy z nauczycielami, pedagogami, specjalistami, w tym psychologiem, logopedą, pedagogiem, lekarzem, rodzicami dzieci i innymi członkami społeczności przedszkolnej i lokalnej w celu rozpoznawania potrzeb dziecka i adekwatnego odpowiadania na nie.
TREŚCI PROGRAMOWE		

Założenia wychowania przedszkolnego a potrzeby rozwojowe dzieci w wieku przedszkolnym w zakresie rozwoju poznawczego, fizycznego/ruchowego, społeczno-emocjonalnego przygotowania do nauki; zadania wychowania przedszkolnego w zakresie wspierania rozwoju dziecka i rozpoznawania jego potrzeb w poszczególnych obszarach rozwoju. Organizacja środowiska wychowawczego w przedszkolu przy uwzględnieniu indywidualnych potrzeb i możliwości rozwojowych poszczególnych dzieci lub grup. Współpraca z nauczycielami – specjalistami (logopedą, psychologiem, pedagogiem itd.) w procesie monitorowania rozwoju dziecka w wieku przedszkolnym przez nauczycieli.

MONITOROWANIE ROZWOJU DZIECKA W WIEKU WCZESNOSZKOLNYM		
EFEKTY UCZENIA SIĘ		
Lp.	Odniesienie do efektów kierunkowych (symbol efektu)	Wiedza
	C. W.1.	Student /studentka zna i rozumie zadania edukacji wczesnoszkolnej w zakresie monitorowania i wspierania rozwoju ucznia; strategie stymulowania aktywności poznawczej uczniów.
	C. W.2.	Student /studentka zna organizację środowiska wychowawczego przy uwzględnieniu specyficznych potrzeb i możliwości poszczególnych uczniów lub grup; potrzebę wykorzystywania w pracy z uczniem informacji uzyskanych na jego temat od specjalistów, w tym psychologa, logopedy, pedagoga, lekarza, rodziców lub opiekunów.
	C. W.3.	Student /studentka zna i rozumie zasady rozpoznawania potrzeb, możliwości i uzdolnień ucznia, a także planowania, realizacji i oceny spersonalizowanych programów kształcenia i wychowania.
		Umiejętności

	C. U.1.	Student /studentka potrafi monitorować rozwój dzieci, z uwzględnieniem indywidualnych potrzeb, możliwości i uzdolnień ucznia, z nastawieniem na osobowy i podmiotowy rozwój.
		Kompetencje społeczne
	C. K.1.	Student /studentka jest gotowy/gotowa do kierowania się wrażliwością etyczną, empatią, otwartością, krytycyzmem oraz przyjęcia odpowiedzialności za monitorowanie rozwoju uczniów.
	C. K.4.	Student /studentka jest gotowy/gotowa do efektywnej współpracy z nauczycielami, pedagogami, specjalistami, w tym psychologiem, logopedą, pedagogiem, lekarzem, rodzicami uczniów i innymi członkami społeczności szkolnej i lokalnej na rzecz monitorowania rozwoju uczniów.
TREŚCI PROGRAMOWE		
<p>Założenia edukacji wczesnoszkolnej a potrzeby rozwojowe uczniów klas I-III w zakresie rozwoju poznawczego, fizycznego/ruchowego, społeczno-emocjonalnego, umiejętności szkolnych; zadania edukacji wczesnoszkolnej w zakresie wspierania rozwoju dziecka i rozpoznawania jego potrzeb w poszczególnych obszarach rozwoju. Organizacja środowiska wychowawczo-dydaktycznego w szkole (klasach I-III) przy uwzględnieniu indywidualnych potrzeb i możliwości rozwojowych poszczególnych dzieci lub grup. Współpraca z nauczycielami-specjalistami (logopedą, psychologiem, pedagogiem itd.) w procesie monitorowania rozwoju uczniów w młodszym wieku szkolnym przez nauczycieli.</p>		

EWALUACJA I OCENA W WYCHOWANIU PRZEDSZKOLNYM		
EFEKTY UCZENIA SIĘ		
Lp.	Odniesienie do efektów	Wiedza

	kierunkowych (symbol efektu)	
	C. W.5.	Student /studentka zna i rozumie podstawy teoretyczne oceniania i ewaluacji procesu edukacyjnego w przedszkolu, w tym cele, funkcje, rodzaje oceniania, proces i konsekwencje oceniania; uczestnictwo dziecka w kontroli i ocenie jego wiedzy i umiejętności; prawa i błędy w procesie oceniania; system zapewnienia jakości pracy przedszkola; proces ewaluacji w przedszkolu; metody i techniki ewaluacyjne.
		Umiejętności
	C. U.4.	Student /studentka potrafi planować, realizować i oceniać efekty spersonalizowanych strategii i programów kształcenia i wychowania z nastawieniem na integralny rozwój dziecka w przedszkolu.
	C. U.8.	Student /studentka potrafi wykorzystywać proces oceniania pracy dzieci w przedszkolu do stymulowania ich samooceny, umiejętności samoregulacji i pracy nad własnym rozwojem.
		Kompetencje społeczne
	C. K.4.	Student /studentka jest gotowy/gotowa do efektywnej współpracy z nauczycielami, pedagogami, specjalistami, w tym psychologiem, logopedą, pedagogiem, lekarzem, rodzicami dzieci i innymi członkami społeczności przedszkolnej i lokalnej w celu ewaluacji procesu wychowawczego, opiekuńczego i edukacyjnego w przedszkolu.
TREŚCI PROGRAMOWE		
Specyfika oceniania i ewaluacji procesu edukacyjnego w przedszkolu. Cele oceniania i ewaluacji w przedszkolu. Funkcje oceniania i ewaluacji w przedszkolu. Funkcje i rodzaje oceniania i ewaluacji w przedszkolu. Proces i konsekwencje oceniania w przedszkolu. Uczestnictwo dziecka w wieku przedszkolnym w kontroli i ocenie jego wiedzy i umiejętności; prawa i błędy w procesie oceniania w przedszkolu; system zapewnienia jakości pracy przedszkola.		

EWALUACJA I OCENA W EDUKACJI WCZESNOSZKOLNEJ

EFEKTY UCZENIA SIĘ

Lp.	Odniesienie do efektów kierunkowych (symbol efektu)	Wiedza
	C. W.5.	Student /studentka zna i rozumie podstawy teoretyczne oceniania i ewaluacji procesu edukacyjnego w klasach I–III szkoły podstawowej, w tym cele, funkcje, rodzaje oceniania, proces i konsekwencje oceniania; uczestnictwo ucznia w kontroli i ocenie jego wiedzy i umiejętności; prawa i błędy w procesie oceniania; system zapewnienia jakości pracy szkoły; proces ewaluacji w szkole; metody i techniki ewaluacyjne.
		Umiejętności
	C. U.4.	Student /studentka potrafi planować, realizować i oceniać efekty spersonalizowanych strategii i programów kształcenia i wychowania z nastawieniem na integralny rozwój ucznia.
	C. U.8.	Student /studentka potrafi wykorzystywać proces oceniania pracy uczniów do stymulowania ich samooceny, umiejętności samoregulacji i pracy nad własnym rozwojem.
		Kompetencje społeczne
	C. K.4.	Student /studentka jest gotowy/gotowa do efektywnej współpracy z nauczycielami, pedagogami, specjalistami, w tym psychologiem, logopedą, pedagogiem, lekarzem, rodzicami uczniów i innymi członkami społeczności szkolnej i lokalnej na rzecz uczniów w celu ewaluacji procesu wychowawczego, opiekuńczego i edukacyjnego w szkole.

TREŚCI PROGRAMOWE

Specyfika oceniania i ewaluacji procesu edukacyjnego w klasach I-III szkoły podstawowej. Cele oceniania i ewaluacji w klasach I-III szkoły podstawowej. Funkcje oceniania i ewaluacji w klasach I-III szkoły podstawowej. Funkcje i rodzaje oceniania i ewaluacji w przedszkolu. Proces i konsekwencje oceniania w klasach I-III szkoły podstawowej. Uczestnictwo ucznia w młodszy wieku szkolnym w kontroli i ocenie jego wiedzy i umiejętności; prawa i błędy w procesie oceniania w klasach I-III; system zapewnienia jakości pracy szkoły.

MODUŁ 4. PODSTAWY DYDAKTYKI NAUCZANIA ZINTEGROWANEGO W PRZEDSZKOLU I KLASACH I-III

PODSTAWY DYDAKTYKI NAUCZANIA ZINTEGROWANEGO W PRZEDSZKOLU
15 W. 15 ĆW.

PODSTAWY DYDAKTYKI NAUCZANIA ZINTEGROWANEGO W KLASACH I-III
15W. 15 ĆW.

PODSTAWY DYDAKTYKI NAUCZANIA ZINTEGROWANEGO W PRZEDSZKOLU

EFEKTY UCZENIA SIĘ

Lp.	Odniesienie do efektów kierunkowych (symbol efektu)	Wiedza
	D. W.1.	Student /studentka zna i rozumie wartości, modele i zasady krytycznej praktyki; autonomię i odpowiedzialność dydaktyczną nauczyciela; zasady tworzenia autorskich programów wychowania przedszkolnego;
	D. W.2.	Student /studentka zna i rozumie zasady projektowania działań edukacyjnych w przedszkolu; style i techniki pracy z

		dzieckiem łączącej różne obszary wiedzy; rolę diagnozy, kontroli i oceniania w pracy dydaktycznej nauczyciela; modele współczesnego przedszkola, alternatywne systemy edukacyjne.
		Umiejętności
	D. U.1.	Student /studentka potrafi wykorzystać wiedzę filozoficzną, psychologiczną, społeczną i pedagogiczną do projektowania działań edukacyjnych w przedszkolu; wykorzystać paradygmaty obiektywistyczne i interpretatywno-konstruktywistyczne do planowania uczenia się dzieci.
	D. U.2.	Student /studentka potrafi stosować style i techniki pracy z dzieckiem łączące różne obszary wiedzy, stymulować partycypacyjne, proaktywne, refleksyjne, wspólne, kooperatywne uczenie się dzieci; rozwijać kompetencje kluczowe dzieci.
	D. U.3.	Student /studentka potrafi krytycznie ocenić tworzoną praktykę edukacyjną z wykorzystaniem posiadanej wiedzy; dokonywać twórczej interpretacji i projektować nowe rozwiązania edukacyjne.
		Kompetencje społeczne
	D. K.1.	Student /studentka jest gotowy/gotowa w do autonomicznego i odpowiedzialnego organizowania dziecięcego uczenia się; krytycznej refleksji nad tworzoną praktyką edukacyjną, do jej badania i doskonalenia.
	D. K.2.	Student /studentka jest gotowy/gotowa do wykorzystania innowacji pedagogicznych w obszarze wychowania przedszkolnego.
TREŚCI PROGRAMOWE		
<p>Wartości, modele i zasady krytycznej praktyki; autonomia i odpowiedzialność dydaktyczna nauczyciela; zasady tworzenia autorskich programów wychowania przedszkolnego. Zasady projektowania działań edukacyjnych w przedszkolu; style i techniki pracy z dzieckiem łączącej różne obszary wiedzy; rolę diagnozy, kontroli i oceniania w pracy dydaktycznej nauczyciela; modele współczesnego przedszkola, alternatywne systemy edukacyjne. Wykorzystywanie wiedzy filozoficznej, psychologicznej, społecznej i pedagogicznej do projektowania działań edukacyjnych w przedszkolu. Style i techniki pracy z dzieckiem łączące różne obszary wiedzy, stymulowanie partycypacyjnego, proaktywnego,</p>		

refleksyjnego, wspólnego, kooperatywnego uczenia się dzieci; rozwijanie kompetencji kluczowych dzieci. Wykorzystywanie innowacji pedagogicznych w wychowaniu przedszkolnym.

PODSTAWY DYDAKTYKI NAUCZANIA ZINTEGROWANEGO W KLASACH I-III

EFEKTY UCZENIA SIĘ

Lp.	Odniesienie do efektów kierunkowych (symbol efektu)	Wiedza
	D. W.1.	Student/studentka zna i rozumie zasady tworzenia autorskich programów nauczania w klasach I-III; zarządzanie wiedzą w społeczeństwie informacyjnym.
	D. W.2.	Student /studentka zna i rozumie proces nauczania-uczenia się; zasady projektowania działań edukacyjnych; style i techniki pracy z uczniem łączącej różne obszary wiedzy; rolę diagnozy, kontroli i oceniania w pracy dydaktycznej nauczyciela klas I-III; modele współczesnej szkoły, alternatywne systemy edukacyjne.
		Umiejętności
	D. U.1.	Student /studentka potrafi wykorzystać wiedzę filozoficzną, psychologiczną, społeczną i pedagogiczną do projektowania działań edukacyjnych szkole; wykorzystać paradygmaty obiektywistyczne i interpretatywno-konstruktywistyczne do planowania uczenia się dzieci w klasach I-III.
	D. U.2.	Student /studentka potrafi stosować style i techniki pracy z uczniem klas I-III łączące różne obszary wiedzy, stymulować partycypacyjne, proaktywne, refleksyjne, wspólne, kooperatywne uczenie się dzieci; rozwijać kompetencje kluczowe uczniów w edukacji

		wczesnoszkolnej.
	D. U.3.	Student /studentka potrafi krytycznie ocenić tworzoną praktykę edukacyjną z wykorzystaniem posiadanej wiedzy; dokonywać twórczej interpretacji i projektować nowe rozwiązania edukacyjne w edukacji wczesnoszkolnej.
		Kompetencje społeczne
	D. K.1.	Student /studentka jest gotowy/gotowa do autonomicznego i odpowiedzialnego organizowania dziecięcego uczenia się; krytycznej refleksji nad tworzoną praktyką edukacyjną, do jej badania i doskonalenia.
	D. K.2.	Student /studentka jest gotowy/gotowa do tworzenia autorskich programów i wykorzystania innowacji pedagogicznych w obszarze edukacji wczesnoszkolnej.
TREŚCI PROGRAMOWE		
<p>Zasady tworzenia autorskich programów edukacji wczesnoszkolnej. Zarządzanie wiedzą w społeczeństwie informacyjnym. Proces nauczania-uczenia się. Zasady projektowania działań edukacyjnych w klasach I-III; style i techniki pracy z uczniami w młodszym wieku szkolnym łączące różne obszary wiedzy; rolę diagnozy, kontroli i oceniania w pracy dydaktycznej nauczyciela; modele współczesnej szkoły, alternatywne systemy edukacyjne na etapie edukacji wczesnoszkolnej. Wykorzystywanie wiedzy filozoficznej, psychologicznej, społecznej i pedagogicznej do projektowania działań edukacyjnych w klasach I-III. Wykorzystywanie paradygmatów obiektywistycznych i interpretatywno-konstruktywistycznych do planowania uczenia się dzieci. Style i techniki pracy z uczniami w młodszym wieku szkolnym łączące różne obszary wiedzy, stymulowanie partycypacyjnego, proaktywnego, refleksyjnego, wspólnego, kooperatywnego uczenia się dzieci; rozwijanie kompetencji kluczowych dzieci. Projektowanie innowacji pedagogicznych w edukacji wczesnoszkolnej. Krytyczna ocena tworzonej praktyki edukacyjnej z wykorzystaniem posiadanej wiedzy; twórcza interpretacja i projektowanie nowych rozwiązań edukacyjnych.</p>		

**MODUŁ 5. METODYKA POSZCZEGÓLNYCH TYPÓW EDUKACJI
Z UWZGLĘDNIENIEM SPOSOBÓW INTEGROWANIA WIEDZY
I UMIEJĘTNOŚCI DZIECI (UCZNIÓW)**

5.1. METODYKA EDUKACJI POLONISTYCZNEJ

METODYKA EDUKACJI POLONISTYCZNEJ W PRZEDSZKOLU 30 ĆW.

METODYKA EDUKACJI POLONISTYCZNEJ W KLASACH I-III 30 ĆW.

METODYKA EDUKACJI POLONISTYCZNEJ W PRZEDSZKOLU		
EFEKTY UCZENIA SIĘ		
Lp.	Odniesienie do efektów kierunkowych (symbol efektu)	Wiedza
	E.1. W.1.	Student /studentka zna i rozumie sposoby wykorzystywania wiedzy teoretycznej dotyczącej nauki o języku i edukacji kulturowo-literackiej oraz metodycznej do projektowania zajęć w zakresie edukacji polonistycznej w przedszkolu.
	E.1. W.2.	Student /studentka zna i rozumie spersonalizowane strategie edukacyjne ukierunkowane na rozwijanie umiejętności pisania i czytania dzieci w wieku przedszkolnym.
	E.1. W.3.	Student /studentka zna sposoby rozwijania zainteresowań czytelniczych, tzw. inicjacja czytelnicza i wykorzystywania różnych typów tekstów w pracy z dziećmi w wieku przedszkolnym.
Umiejętności		
	E.1.U1.	Student /studentka potrafi skutecznie poprowadzić naukę czytania u dzieci w wieku przedszkolnym.
	E.1. U.2.	Student /studentka potrafi dostosować sposób uczenia pisania i czytania do specyficznych potrzeb dziecka w wieku przedszkolnym.
	E.1. U.3.	Student /studentka potrafi rozbudzić w dzieciach w wieku przedszkolnym zainteresowanie książkami.

		Kompetencje społeczne
	E.1. K.1.	Student /studentka jest gotowy/gotowa do krzewienia zainteresowania i szacunku dla słowa pisanego dzieci w wieku przedszkolnym.
TREŚCI PROGRAMOWE		
Sposoby wykorzystywania wiedzy teoretycznej dotyczącej nauki o języku i edukacji kulturowo-literackiej oraz metodycznej do projektowania zajęć w zakresie edukacji polonistycznej w przedszkolu. Spersonalizowane strategie edukacyjne ukierunkowane na rozwijanie umiejętności mówienia, rozumienia mowy, słuchania, przygotowania do nauki czytania i pisania dzieci w wieku przedszkolnym.		

METODYKA EDUKACJI POLONISTYCZNEJ W KLASACH I-III		
EFEKTY UCZENIA SIĘ		
Lp.	Odniesienie do efektów kierunkowych (symbol efektu)	Wiedza
	E.1.W1.	Student /studentka zna i rozumie sposoby wykorzystywania wiedzy teoretycznej dotyczącej nauki o języku i edukacji kulturowo-literackiej oraz metodycznej do projektowania zajęć w zakresie edukacji polonistycznej w klasach I–III szkoły podstawowej.
	E.1.W2.	Student /studentka zna i rozumie spersonalizowane strategie edukacyjne ukierunkowane na rozwijanie umiejętności pisania i czytania u uczniów klas I-III.
	E.1.W3.	Student /studentka zna i rozumie sposoby rozwijania zainteresowań czytelniczych, tzw. inicjacja czytelnicza i wykorzystywania różnych typów tekstów w pracy z

		uczniami w wieku wczesnoszkolnym.
		Umiejętności
	E.1.U1.	Student /studentka potrafi skutecznie poprowadzić naukę czytania z uczniami w wieku wczesnoszkolnym.
	E.1.U2.	Student /studentka potrafi dostosować sposób uczenia pisania i czytania do specyficznych potrzeb dziecka uczącego się w klasach I-III.
	E.1.U3	Student /studentka potrafi rozbudzić w uczniach klas I-III pasję czytelnictwa.
		Kompetencje społeczne
	E.1.K1.	Student /studentka jest gotowy/gotowa do krzewienia zainteresowania i szacunku dla słowa pisanego u uczniów klas I-III.
TREŚCI PROGRAMOWE		
Sposoby wykorzystywania wiedzy teoretycznej dotyczącej nauki o języku i edukacji kulturowo-literackiej oraz metodycznej do projektowania zajęć w zakresie edukacji polonistycznej w klasach I-III szkoły podstawowej. Spersonalizowane strategie edukacyjne ukierunkowane na rozwijanie umiejętności mówienia, rozumienia mowy, słuchania, czytania i pisania dzieci w młodszym wieku szkolnym.		

5.2. METODYKA NAUCZANIA JĘZYKA OBCEGO

METODYKA NAUCZANIA JĘZYKA OBCEGO W PRZEDSZKOLU 30 ĆW.

METODYKA NAUCZANIA JĘZYKA OBCEGO W KLASACH I-III 30 ĆW.

METODYKA NAUCZANIA JĘZYKA OBCEGO W PRZEDSZKOLU

EFEKTY UCZENIA SIĘ		
Lp.	Odniesienie do efektów kierunkowych (symbol efektu)	Wiedza
	E.2. W.1.	Student /studentka zna i rozumie metody nauczania języka obcego dzieci w przedszkolu, w tym Total Physical Response (TPRJ). J. Ashera, The Silent Way C. Gattegno.
	E.2. W.2.	Student /studentka zna i rozumie podstawę programową dla przedszkoli w zakresie języka obcego.
	E.2. W.3.	Student /studentka zna i rozumie metody projektowania zajęć z języka obcego w przedszkolu, dobór i opracowanie środków dydaktycznych; strategie tworzenia warunków do nauczania-uczenia się sytuacyjnego w codziennej aktywności dzieci w wieku przedszkolnym z uwzględnieniem ich indywidualnych predyspozycji; uczenie się we wspólnym działaniu, w różnych rodzajach zabaw, w tym tematycznych, konstrukcyjnych, ruchowych, muzycznych, dydaktycznych, twórczych, w naturalnych sytuacjach i w kontekstach społecznych.
	E.2. W.4.	Student /studentka zna i rozumie znaczenie gier i zabaw, teatru i dramy, storytelling, piosenki i ruchu w nauczaniu języka obcego dzieci; zna techniki multimedialne w nauczaniu języka obcego dzieci w wieku przedszkolnym.
	E.2. W.5.	Student /studentka zna i rozumie zasady oceniania umiejętności językowych dzieci w wieku przedszkolnym.
		Umiejętności
	E.2. U.1.	Student /studentka potrafi zaprojektować zajęcia z dziećmi w wieku przedszkolnym z wykorzystaniem nauczania sytuacyjnego.
	E.2. U.2.	Student /studentka potrafi wykorzystać gry, zabawy, piosenkę i ruch w nauczaniu języka obcego dzieci w wieku przedszkolnym.
	E.2. U.3.	Student /studentka potrafi efektywnie wykorzystać multimedia w nauczaniu języka obcego dzieci w wieku przedszkolnym.

		Kompetencje społeczne
	E.2. K.1.	Student /studentka jest gotowy/gotowa do pozytywnego motywowania, aktywnego zaangażowania się w naukę języka obcego dzieci w wieku przedszkolnym.
TREŚCI PROGRAMOWE		
<p>Metody nauczania języka obcego dzieci w przedszkolu (np. Total Physical Response (TPRJ). J. Ashera, Metoda The Silent Way C. Gattegno). Podstawa programowa dla przedszkoli w zakresie języka obcego. Projektowanie zajęć, dobór i opracowanie środków dydaktycznych. Strategie tworzenia warunków do nauczania-uczenia się sytuacyjnego w codziennej aktywności dzieci (uczniów) z uwzględnieniem ich indywidualnych predyspozycji. Uczenie się we wspólnym działaniu, w różnych rodzajach zabaw (tematycznych, konstrukcyjnych, ruchowych, muzycznych, dydaktycznych, twórczych), w naturalnych sytuacjach i w kontekstach społecznych. Gry i zabawy, teatr i drama, storytelling, piosenka i ruch w nauczaniu języka obcego dzieci. Techniki multimedialne w nauczaniu języka obcego. Ocenianie umiejętności językowych dzieci.</p>		

METODYKA NAUCZANIA JĘZYKA OBCEGO W KLASACH I-III		
EFEKTY UCZENIA SIĘ		
Lp.	Odniesienie do efektów kierunkowych (symbol efektu)	Wiedza
	E.2. W.1.	Student /studentka zna i rozumie metody nauczania języka obcego dzieci w klasach I–III szkoły podstawowej, w tym Total Physical Response (TPRJ). J. Ashera, The Silent Way C. Gattegno.
	E.2. W.2.	Student /studentka zna i rozumie podstawę programową dla I etapu edukacyjnego w zakresie języka obcego.

E.2. W.3.	Student /studentka zna i rozumie metody projektowania zajęć z języka obcego, dobór i opracowanie środków dydaktycznych; strategie tworzenia warunków do nauczania-uczenia się sytuacyjnego w codziennej aktywności uczniów z uwzględnieniem ich indywidualnych predyspozycji; uczenie się we wspólnym działaniu, w różnych rodzajach zabaw, w tym tematycznych, konstrukcyjnych, ruchowych, muzycznych, dydaktycznych, twórczych, w naturalnych sytuacjach i w kontekstach społecznych.
E.2. W.4.	Student /studentka zna i rozumie znaczenie gier i zabaw, teatru i dramy, storytelling, piosenki i ruchu w nauczaniu języka obcego uczniów klas I-III; techniki multimedialne w nauczaniu języka obcego.
E.2. W.5.	Student /studentka zna i rozumie zasady oceniania umiejętności językowych uczniów klas I-III.
	Umiejętności
E.2. U.1.	Student /studentka potrafi zaprojektować zajęcia z wykorzystaniem nauczania sytuacyjnego z uczniami klas I-III.
E.2. U.2.	Student /studentka potrafi wykorzystać gry, zabawy, piosenkę i ruch w nauczaniu języka obcego uczniów klas I-III.
E.2. U.3.	Student /studentka potrafi efektywnie wykorzystać multimedia w nauczaniu języka obcego uczniów klas I-III.
	Kompetencje społeczne
E.2. K.1.	Student /studentka jest gotowy/gotowa do pozytywnego motywowania uczniów do aktywnego zaangażowania się w naukę języka obcego.
TREŚCI PROGRAMOWE	

Metody nauczania języka obcego dzieci w klasach I-III (np. Total Physical Response (TPRJ). J. Ashera, Metoda The Silent Way C. Gattegno). Podstawa programowa dla I etapu edukacyjnego w zakresie języka obcego. Projektowanie zajęć, dobór i opracowanie środków dydaktycznych. Strategie tworzenia warunków do nauczania-uczenia się sytuacyjnego w codziennej aktywności dzieci (uczniów) z uwzględnieniem ich indywidualnych predyspozycji. Uczenie się we wspólnym działaniu, w różnych rodzajach zabaw (tematycznych, konstrukcyjnych, ruchowych, muzycznych, dydaktycznych, twórczych), w naturalnych sytuacjach i w kontekstach społecznych. Gry i zabawy, teatr i drama, storytelling, piosenka i ruch w nauczaniu języka obcego dzieci. Techniki multimedialne w nauczaniu języka obcego. Ocenianie umiejętności językowych dzieci.

5.3. METODYKA EDUKACJI MATEMATYCZNEJ

METODYKA EDUKACJI MATEMATYCZNEJ W PRZEDSZKOLU 30 ĆW.

METODYKA EDUKACJI MATEMATYCZNEJ W KLASACH I-III 30 ĆW.

METODYKA EDUKACJI MATEMATYCZNEJ W PRZEDSZKOLU		
EFEKTY UCZENIA SIĘ		
Lp.	Odniesienie do efektów kierunkowych (symbol efektu)	Wiedza
	E.3. W.1.	Student /studentka zna i rozumie stadia rozwoju umysłowego dziecka w kontekście zakresu i metod edukacji matematycznej; poziom rozumowań przedoperacyjnych i operacyjnych.
	E.3. W.2.	Student /studentka zna i rozumie zagadnienia edukacji matematycznej w przedszkolu: podstawa programowa i program edukacji matematycznej, rozwijanie intuicji dotyczących liczb i liczenia –kardynalny, porządkowy i

		miarowy aspekt liczby, porównywanie liczebności zbiorów, stymulowanie rozwoju operacyjnego rozumowania – odwracalność operacji, rozwijanie rozumowania przyczynowo-skutkowego, rozwijanie orientacji przestrzennej, w tym na kartce papieru, dodawanie i odejmowanie na palcach i innych zbiorach zastępczych, rozdawanie i rozdzielanie po kilka, rozwijanie intuicji geometrycznych, gry i zabawy z wątkiem matematycznym, proste gry strategiczne.
	E.3. W.5.	Student /studentka zna formy aktywności dzieci: manipulacje, eksperymenty, budowanie modeli płaskich i przestrzennych z zastosowaniem różnych materiałów, w tym gotowych elementów, samodzielne odkrywanie praw matematycznych, prowadzenie prostych rozumowań np. z wykorzystaniem łamigłówek.
	E.3. W.8.	Student /studentka zna i rozumie znaczenie kształtowania umiejętności logicznego i krytycznego myślenia, stawiania i weryfikowania hipotez, dostrzegania i wykorzystywania regularności i analogii, używania argumentacji i kontrprzykładów, w tym w rozwiązywaniu łamigłówek, abstrahowania, uogólniania, klasyfikowania, definiowania i algorytmizowania.
	E.3. W.10.	Student /studentka zna środki dydaktyczne w edukacji matematycznej dzieci: pakiety edukacyjne, karty pracy, elementy do manipulacji i klasyfikacji, liczydła, liczmany, klocki logiczne Dienes’a, klocki Cuisenaire’a, kostki do gry, domina, karty, mozaiki, konstrukcyjne klocki geometryczne różnych typów, łamigłówki logiczne, proste gry strategiczne.
	E.3. W.11.	Student /studentka zna i rozumie znaczenie wykorzystania gier i zabaw matematycznych do realizacji celów dydaktycznych, w tym zastosowanie w pracy z dzieckiem z trudnościami w uczeniu się oraz z dzieckiem zdolnym; zasady konstruowania gier przez uczniów, zespołowe formy uczenia się i utrwalania wiadomości.
		Umiejętności
	E.3. U.1.	Student /studentka potrafi kształtować u dzieci pojęcie liczby.

	E.3. U.2.	Student /studentka potrafi rozwijać u dzieci wyobraźnię i orientację przestrzenną.
	E.3. U.3.	Student /studentka potrafi wdrażać dzieci w zasady logicznego myślenia.
	E.3. U.4.	Student /studentka potrafi budować sytuacje edukacyjne, skłaniające dzieci do budowania hipotez i ich weryfikacji.
	E.3. U.5.	Student /studentka potrafi stosować gry i inne pomoce naukowe w nauczaniu matematyki dzieci w wieku przedszkolnym.
	E.3. U.6	Student /studentka potrafi analizować błędy popełniane przez dzieci i wyciągać z nich wnioski.
	E.3. U.7.	Student potrafi pracować z dziećmi o szczególnych uzdolnieniach matematycznych.
		Kompetencje społeczne
	E.3. K.1.	Student /studentka jest gotowy/gotowa do rozbudzania zainteresowania dzieci myśleniem matematycznym.
	E.3. K.2.	Student /studentka jest gotowy/gotowa do wskazywania dzieciom w przedszkolu korzyści z uczenia się matematyki.
TREŚCI PROGRAMOWE		
<p>Stadia rozwoju umysłowego, a zakres i metody edukacji matematycznej. Edukacja matematyczna na poziomie rozumowań przedoperacyjnych, operacyjnych i formalnych. Edukacja matematyczna w przedszkolu: podstawa programowa i program edukacji matematycznej. Rozwijanie intuicji dotyczących liczb i liczenia (kardynalny, porządkowy i miarowy aspekt liczby). Porównywanie liczebności zbiorów. Stymulowanie rozwoju operacyjnego rozumowania (odwracalność operacji). Rozwijanie rozumowania przyczynowo-skutkowego. Rozwijanie orientacji przestrzennej (w tym orientacja na kartce papieru). Dodawanie i odejmowanie (na palcach i innych zbiorach zastępczych). Rozdawanie i rozdzielanie po kilka. Rozwijanie intuicji geometrycznych. Gry i zabawy z wątkiem matematycznym. Proste gry strategiczne.</p>		

METODYKA EDUKACJI MATEMATYCZNEJ W KLASACH I-III

EFEKTY UCZENIA SIĘ

Lp.	Odniesienie do efektów kierunkowych (symbol efektu)	Wiedza
	E.3. W.1.	Student /studentka zna i rozumie stadia rozwoju umysłowego w kontekście zakresu i metod edukacji matematycznej; poziom rozumowań przedoperacyjnych, operacyjnych i formalnych.
	E.3. W.2.	Student /studentka zna i rozumie zagadnienia edukacji matematycznej w szkole: podstawa programowa i program edukacji matematycznej, rozwijanie intuicji dotyczących liczb i liczenia –kardynalny, porządkowy i miarowy aspekt liczby, porównywanie liczebności zbiorów, stymulowanie rozwoju operacyjnego rozumowania – odwracalność operacji, rozwijanie rozumowania przyczynowo-skutkowego, rozwijanie orientacji przestrzennej, w tym na kartce papieru, dodawanie i odejmowanie na palcach i innych zbiorach zastępczych, rozdawanie i rozdzielanie po kilka, rozwijanie intuicji geometrycznych, gry i zabawy z wążkiem matematycznym, proste gry strategiczne.
	E.3. W.3.	Student /studentka zna i rozumie zagadnienia edukacji matematycznej w klasach I–III szkoły podstawowej: podstawa programowa, projektowanie aktywności matematycznej przy kształtowaniu pojęć liczbowych i sprawności rachunkowych, wprowadzaniu symboliki i zapisu matematycznego, rozwijanie orientacji przestrzennej i wyobraźni geometrycznej, kształtowanie umiejętności matematycznych potrzebnych w sytuacjach życiowych.
	E.3. W.4.	Student /studentka zna i rozumie rolę pracy domowej ucznia i zasady konstruowania sprawdzianów i oceniania.

E.3. W.5.	Student /studentka zna formy aktywności uczniów: manipulacje, eksperymenty, budowanie modeli płaskich i przestrzennych z zastosowaniem różnych materiałów, w tym gotowych elementów, samodzielne odkrywanie praw matematycznych, prowadzenie prostych rozumowań np. z wykorzystaniem łamigłówek.
E.3. W.6.	Student /studentka zna i rozumie znaczenie obliczeń pamięciowych, trudności w opanowaniu rachunków pamięciowych, techniki kształcenia biegłości rachunkowej, strategie sprytnych rachunków.
E.3. W.7.	Student /studentka zna i rozumie metody pracy z zadaniami tekstowymi, metody stosowania reprezentacji graficznych w ćwiczeniach rachunkowych i rozwiązywaniu zadań tekstowych.
E.3. W.8.	Student /studentka zna i rozumie znaczenie kształtowania umiejętności logicznego i krytycznego myślenia, stawiania i weryfikowania hipotez, dostrzegania i wykorzystywania regularności i analogii, używania argumentacji i kontrprzykładów, w tym w rozwiązywaniu łamigłówek, abstrahowania, uogólniania, klasyfikowania, definiowania i algorytmizowania.
E.3. W.9.	Student /studentka zna i rozumie rodzaje i źródła typowych błędów uczniowskich, ich rolę i sposoby wykorzystania w procesie dydaktycznym.
E.3. W.10.	Student /studentka zna środki dydaktyczne w edukacji matematycznej dzieci: pakiety edukacyjne, karty pracy, elementy do manipulacji i klasyfikacji, liczydła, liczmany, klocki logiczne Dienes'a, klocki Cuisenaire'a, kostki do gry, domina, karty, mozaiki, konstrukcyjne klocki geometryczne różnych typów, łamigłówki logiczne, proste gry strategiczne.
E.3. W.11.	Student /studentka zna i rozumie znaczenie wykorzystania gier i zabaw matematycznych do realizacji celów dydaktycznych, w tym zastosowanie w pracy z uczniem z trudnościami w uczeniu się oraz z uczniem zdolnym; zasady konstruowania gier przez uczniów, zespołowe formy uczenia się i utrwalania wiadomości.
E.3. W.12.	Student /studentka zna i rozumie rolę konkursów matematycznych dla uczniów klas I–III: rodzaje, zasady

		rozgrywania, charakter zadań, walory kształcące; sposoby przygotowania uczniów do udziału w konkursach.
		Umiejętności
	E.3. U.1.	Student /studentka potrafi kształtować u uczniów pojęcie liczby.
	E.3. U.2.	Student /studentka potrafi rozwijać u uczniów wyobraźnię i orientację przestrzenną.
	E.3.U3	Student /studentka potrafi wdrażać uczniów w zasady logicznego myślenia.
	E.3. U.4.	Student /studentka potrafi budować sytuacje edukacyjne, skłaniające uczniów do budowania hipotez i ich weryfikacji.
	E.3. U.5.	Student /studentka potrafi stosować gry i inne pomoce naukowe w nauczaniu matematyki w klasach I-III.
	E.3. U.6.	Student /studentka potrafi analizować błędy popełniane przez uczniów i wyciągać z nich wnioski.
	E.3. U.7.	Student /studentka potrafi pracować z uczniami o szczególnych uzdolnieniach matematycznych.
		Kompetencje społeczne
	E.3. K.1.	Student /studentka jest gotowy/gotowa do rozbudzania zainteresowania uczniów klas I-III myśleniem matematycznym.
	E.3. K.2.	Student /studentka jest gotowy/gotowa do wskazywania uczniom klas I-III korzyści z uczenia się matematyki.
TREŚCI PROGRAMOWE		

Stadia rozwoju umysłowego, a zakres i metody edukacji matematycznej. Edukacja matematyczna w klasach I-III: podstawa programowa. Projektowanie aktywności matematycznej przy kształtowaniu pojęć liczbowych i sprawności rachunkowych, wprowadzaniu symboliki i zapisu matematycznego. Rozwijanie orientacji przestrzennej i wyobraźni geometrycznej. Kształtowanie umiejętności matematycznych potrzebnych w sytuacjach życiowych. Praca domowa ucznia. Konstruowanie sprawdzianów, ocenianie. Formy aktywności uczniów: manipulacje, eksperymenty, budowanie modeli płaskich i przestrzennych z zastosowaniem różnych materiałów, w tym gotowych elementów, samodzielne odkrywanie praw matematycznych, prowadzenie prostych rozumowań np. z wykorzystaniem łamigłówek. Obliczenia pamięciowe, zakres rachunków. Techniki kształcenia biegłości rachunkowej, strategie sprytnych rachunków. Trudności w opanowaniu rachunków pamięciowych. Praca z zadaniami tekstowymi. Metodyka stosowania reprezentacji graficznych w ćwiczeniach rachunkowych i rozwiązywaniu zadań tekstowych. Kształtowanie umiejętności logicznego i krytycznego myślenia, stawianie i weryfikowanie hipotez, dostrzeganie i wykorzystywanie regularności i analogii, używanie argumentacji i kontrprzykładów (np. w rozwiązywaniu łamigłówek), abstrahowanie, uogólnianie, klasyfikowanie, definiowanie i algorytmizowanie. Rodzaje i źródła typowych błędów uczniowskich, ich rola i sposoby wykorzystania w procesie dydaktycznym. Wykorzystanie gier i zabaw matematycznych do realizacji celów dydaktycznych (w tym zastosowanie w pracy z uczniem z trudnościami w uczeniu się oraz z uczniem zdolnym). Konstruowanie gier przez uczniów. Zespołowe formy uczenia się i utrwalania wiadomości. Konkursy matematyczne dla uczniów klas I-III: rodzaje, zasady rozgrywania, charakter zadań, walory kształcące. Przygotowanie uczniów do udziału w konkursach.

5.4. METODYKA EDUKACJI SPOŁECZNO-PRZYRODNICZEJ

METODYKA EDUKACJI SPOŁECZNO-PRZYRODNICZEJ W PRZEDSZKOLU I KLASACH I-III 45 ĆW.

METODYKA EDUKACJI SPOŁECZNO-PRZYRODNICZEJ W PRZEDSZKOLU I KLASACH I-III		
EFEKTY UCZENIA SIĘ		
Lp.	Odniesienie do efektów kierunkowych	Wiedza

	(symbol efektu)	
	E.4. W.1.	Student /studentka zna i rozumie sposoby wykorzystywania wiedzy teoretycznej o środowisku przyrodniczym i środowisku społecznym oraz wiedzy metodycznej do projektowania zajęć dydaktycznych w zakresie edukacji środowiskowej w przedszkolu i klasach I–III szkoły podstawowej.
	E.4. W.2.	Student /studentka zna i rozumie znaczenie stwarzania warunków do zajęć badawczych i eksperymentów, organizowania sytuacji edukacyjnych umożliwiających dzieciom i uczniom samodzielną eksplorację.
	E.4. W.3.	Student /studentka zna i rozumie sposoby kształtowania przedsiębiorczości u dzieci lub uczniów klas I-III.
		Umiejętności
	E.4. U.1.	Student /studentka potrafi zaprojektować eksperyment z zakresu wiedzy przyrodniczej na poziomie przedszkola lub klas I-III.
	E.4. U.2.	Student /studentka potrafi dostrzec i skomentować podstawowe prawa fizyki zachodzące w otoczeniu dziecka lub ucznia.
	E.4. U.3.	Student /studentka potrafi wykonać proste doświadczenie za pomocą przedmiotów codziennego użytku i przeanalizować jego przebieg z dziećmi w przedszkolu lub uczniami klas I-III.
		Kompetencje społeczne
	E.4. K.1.	Student /studentka jest gotowy/gotowa do rozbudzania szacunku dla myślenia naukowego u dzieci w przedszkolu i uczniów klas I-III.
	E.4. K.2.	Student /studentka jest gotowy/gotowa do budzenia i podtrzymywania w dzieciach i uczniach ciekawości odkrywcy.
TREŚCI PROGRAMOWE		

Wykorzystywanie wiedzy teoretycznej o środowisku przyrodniczym i środowisku społecznym oraz wiedzy metodycznej do projektowania zajęć dydaktycznych w zakresie edukacji środowiskowej w przedszkolu i w klasach I-III szkoły podstawowej. Stwarzanie warunków do zajęć badawczych, organizowanie sytuacji edukacyjnych umożliwiających dzieciom samodzielną eksplorację. Projektowanie eksperymentów z zakresu wiedzy przyrodniczej na poziomie przedszkola lub klas I-III i analizowanie ich przebiegu. Dostrzeganie i komentowanie podstawowych praw fizyki zachodzących w otoczeniu dziecka lub ucznia. Sposoby kształtowania przedsiębiorczości u dzieci (uczniów).

5.5. METODYKA EDUKACJI INFORMATYCZNEJ I POSŁUGIWANIA SIĘ TECHNOLOGIĄ INFORMACYJNO-KOMUNIKACYJNĄ

METODYKA EDUKACJI INFORMATYCZNEJ W PRZEDSZKOLU I KLASACH I-III 45
 ĆW.

METODYKA EDUKACJI INFORMATYCZNEJ W PRZEDSZKOLU I KLASACH I-III		
EFEKTY UCZENIA SIĘ		
Lp.	Odniesienie do efektów kierunkowych (symbol efektu)	Wiedza
	E.5. W.1.	Student /studentka zna i rozumie znaczenie celowego i właściwego posługiwania się przez uczniów klas I-III typowymi aplikacjami komputerowymi do komponowania ilustracji graficznych, pracy nad tekstem, wykonywania obliczeń, korzystania z usług w sieciach komputerowych oraz pozyskiwania, gromadzenia i przetwarzania informacji.
	E.5. W.2.	Student /studentka zna i rozumie znaczenie stwarzania sytuacji problemowych w otoczeniu uczniów oraz z zakresu innych edukacji, które uczniowie modelują i rozwiązują, tworząc algorytm, odtwarzają go poza komputerem oraz realizują w wersji komputerowej.

	E.5. W.3	Student /studentka zna i rozumie rolę rozwijania u uczniów umiejętności programowania w środowisku blokowo-wizualnego języka programowania.
	E.5. W.4.	Student /studentka zna i rozumie rolę integrowania zajęć edukacji informatycznej z elementami innych edukacji oraz aktywnościami wizualnymi, słuchowymi i kinestetycznymi w przedszkolu i klasach I-III.
	E.5. W.5.	Student /studentka zna i rozumie znaczenie promowania i kształtowania u dzieci i uczniów postawy obywatelskiej i prospołecznej oraz odpowiedzialności w świecie mediów cyfrowych.
		Umiejętności
	E.5. U.1.	Student /studentka potrafi zapoznać uczniów klas I-III z typowymi aplikacjami komputerowymi do komponowania ilustracji graficznych, pracy nad tekstem, wykonywania obliczeń, korzystania z usług w sieciach komputerowych oraz pozyskiwania, gromadzenia i przetwarzania informacji.
	E.5. U.2.	Student /studentka potrafi stworzyć sytuację problemową, w której uczniowie klas I-III modelują i rozwiązują zadanie, tworząc algorytm, odtwarzając go poza komputerem oraz realizując w wersji komputerowej.
	E.5. U.3.	Student /studentka potrafi integrować zajęcia informatyczne z innymi zajęciami w szkole.
		Kompetencje społeczne
	E.5.K1.	Student /studentka jest gotowy/gotowa do promowania postawy odpowiedzialnego zachowania dzieci i uczniów w świecie mediów cyfrowych.
	E.5. K.2.	Student /studentka jest gotowy/gotowa do inspirowania dzieci i uczniów do kreatywności i rozwoju myślenia komputacyjnego.
TREŚCI PROGRAMOWE		

Kształtowanie celowego i właściwego posługiwania się przez uczniów typowymi aplikacjami komputerowymi do komponowania ilustracji graficznych, pracy nad tekstem, wykonywania obliczeń, korzystania z usług w sieciach komputerowych, oraz pozyskiwania, gromadzenia i przetwarzania informacji. Stwarzanie sytuacji problemowych w otoczeniu uczniów oraz z zakresu innych edukacji, które uczniowie modelują i rozwiązują tworząc algorytm, odtwarzają go poza komputerem, jak również realizują w wersji komputerowej. Rozwijanie u uczniów umiejętności programowania w środowisku blokowo-wizualnego języka programowania. Inspirowanie i angażowanie uczniów do kreatywności i rozwoju myślenia komputacyjnego. Integrowanie zajęć edukacji informatycznej z elementami innych edukacji, jak i z aktywnościami wizualnymi, słuchowymi i kinestetycznymi. Promowanie i kształtowanie u uczniów postawy obywatelskiej i prospołecznej oraz odpowiedzialności w świecie mediów cyfrowych.

5.6. METODYKA EDUKACJI PLASTYCZNEJ

METODYKA EDUKACJI PLASTYCZNEJ W PRZEDSZKOLU I KLASACH I-III 45 ĆW.

METODYKA EDUKACJI PLASTYCZNEJ W PRZEDSZKOLU I KLASACH I-III		
EFEKTY UCZENIA SIĘ		
Lp.	Odniesienie do efektów kierunkowych (symbol efektu)	Wiedza
	E.6. W.1.	Student /studentka zna i rozumie etapy, metody i formy projektowania działań plastycznych dziecka w przedszkolu lub ucznia klas I-III.
	E.6. W.2.	Student /studentka zna i rozumie sposoby rozwijania twórczej aktywności dziecka w przedszkolu lub ucznia klas I-III.
	E.6. W.3.	Student /studentka zna i rozumie zasady projektowania zajęć plastycznych w przedszkolu i klasach I–III szkoły podstawowej.

	E.6. W.4.	Student /studentka zna i rozumie metody i techniki diagnozowania dziecka lub ucznia w zakresie jego zdolności plastycznych i monitorowania jego rozwoju w tym obszarze.
		Umiejętności
	E.6. U.1.	Student /studentka potrafi zachęcić dziecko lub ucznia klas I-III do twórczej aktywności w obszarze działań plastycznych.
	E.6. U.2.	Student /studentka potrafi zaprojektować zajęcia inspirujące dzieci lub uczniów edukacji wczesnoszkolnej do działań twórczych.
	E.6. U.3.	Student /studentka potrafi zachęcić dzieci lub uczniów klas I-III do zainteresowania się dziełem plastycznym.
	E.6. U.4.	Student /studentka potrafi diagnozować poziom zdolności plastycznych dziecka lub ucznia klas I-III.
		Kompetencje społeczne
	E.6. K.1.	Student /studentka jest gotowy/gotowa do działania na rzecz upowszechnienia sztuk pięknych wśród dzieci w przedszkolu i uczniów klas I-III.
TREŚCI PROGRAMOWE		
<p>Inicjacja plastyczna dziecka. Etapy, metody i formy projektowania działań plastycznych dziecka (ucznia). Sposoby rozwijania twórczej aktywności dziecka (ucznia). Projektowanie zajęć plastycznych w przedszkolu i w klasach I-III szkoły podstawowej. Metody i techniki diagnozowania dziecka (ucznia) w zakresie jego zdolności plastycznych i monitorowania jego rozwoju w tym obszarze. Działania na rzecz upowszechniania sztuk pięknych.</p>		

5.7. METODYKA EDUKACJI MUZYCZNEJ

METODYKA EDUKACJI MUZYCZNEJ W PRZEDSZKOLU I KLASACH I-III 45 ĆW.

METODYKA EDUKACJI MUZYCZNEJ W PRZEDSZKOLU I KLASACH I-III

EFEKTY UCZENIA SIĘ

Lp.	Odniesienie do efektów kierunkowych (symbol efektu)	Wiedza
	E.7. W.1.	Student /studentka zna i rozumie zasady projektowania zabaw rytmiczno-umozyczniających dla dzieci w przedszkolu i klasach I–III szkoły podstawowej.
	E.7. W.2.	Student /studentka zna i rozumie znaczenie wykonywania utworów muzycznych przez dzieci w przedszkolu i klasach I–III szkoły podstawowej.
	E.7. W.3.	Student /studentka zna i rozumie zasady projektowania zajęć umozyczniających zorientowanych na przyjemność działań podejmowanych przez dzieci lub uczniów klas I–III, a nie sam efekt.
	E.7. W.4.	Student /studentka zna i rozumie sposoby rozwijania twórczej aktywności dziecka lub ucznia edukacji wczesnoszkolnej.
	E.7. W.5.	Student /studentka zna i rozumie metody i techniki diagnozowania dziecka lub ucznia klas I–III w zakresie jego zdolności muzycznych i monitorowania jego rozwoju muzycznego.
		Umiejętności
	E.7. U.1.	Student /studentka potrafi zachęcić dziecko lub ucznia do udziału w zabawach rytmiczno-umozyczniających w przedszkolu lub szkole.
	E.7. U.2.	Student /studentka potrafi doprowadzić do wykonania utworu muzycznego przez dzieci lub uczniów.
	E.7. U.3.	Student /studentka potrafi zachęcić dzieci lub uczniów do zainteresowania się dziełem muzycznym.
	E.7. U.4.	Student /studentka potrafi diagnozować poziom zdolności

		muzycznych dziecka lub ucznia.
		Kompetencje społeczne
	E.7. K.1.	Student /studentka jest gotowy/gotowa prowadzić działania na rzecz upowszechnienia sztuk pięknych w przedszkolu lub klasach I-III.
TREŚCI PROGRAMOWE		
<p>Inicjacja muzyczna dziecka. Projektowanie zabaw rytmiczno-umykalniających dla dzieci w przedszkolu i w klasach I-III szkoły podstawowej. Wykonywanie utworów muzycznych przez dzieci w przedszkolu i w klasach I-III szkoły podstawowej. Projektowanie zajęć umykalniających zorientowanych na przyjemność działań podejmowanych przez dzieci (uczniów), a nie sam efekt. Sposoby rozwijania twórczej aktywności dziecka (ucznia). Metody i techniki diagnozowania dziecka (ucznia) w zakresie jego zdolności muzycznych i monitorowania jego rozwoju muzycznego.</p>		

5.8. METODYKA EDUKACJI TECHNICZNEJ

METODYKA EDUKACJI TECHNICZNEJ W PRZEDSZKOLU I KLASACH I-III 30 ĆW.

METODYKA EDUKACJI TECHNICZNEJ W PRZEDSZKOLU I KLASACH I-III		
EFEKTY UCZENIA SIĘ		
Lp.	Odniesienie do efektów kierunkowych (symbol efektu)	Wiedza
	E.8. W.1.	Student /studentka zna i rozumie etapy, metody i formy projektowania działań technicznych dziecka lub ucznia

		klas I-III.
	E.8. W.2.	Student /studentka zna i rozumie ideę inicjacji technicznej dziecka lub ucznia edukacji wczesnoszkolnej.
	E.8. W.3.	Student /studentka zna zabawy manipulacyjne i konstrukcyjne oraz zadania wytwórcze; metody projektowania zajęć technicznych w przedszkolu i szkole.
	E.8. W.4.	Student /studentka zna i rozumie potrzebę kształtowania umiejętności technicznych dzieci lub uczniów w nawiązaniu do techniki, kultury i sztuki ludowej.
		Umiejętności
	E.8. U.1.	Student /studentka potrafi zaprojektować sekwencję działań technicznych dziecka lub ucznia.
	E.8. U.2.	Student /studentka potrafi uwzględnić różnice indywidualne w projektowaniu działań dzieci i uczniów.
	E.8. U.3.	Student /studentka potrafi dobrać zabawy manipulacyjne i konstrukcyjne do możliwości dzieci lub uczniów.
	E.8. U.4.	Student /studentka potrafi zachęcić dzieci i uczniów do analizowania prostych rozwiązań technicznych.
		Kompetencje społeczne
	E.8. K.1.	Student /studentka jest gotowy/gotowa do działania na rzecz rozwoju zainteresowań technicznych dzieci lub uczniów.
	E.8. K.2.	Student /studentka jest gotowy/gotowa do walki ze stereotypami dotyczącymi płci i umiejętności technicznych dzieci w przedszkolu i uczniów klas I-III.
TREŚCI PROGRAMOWE		

Inicjacja techniczna dziecka. Etapy, metody i formy projektowania działań technicznych dziecka (ucznia). Zabawy manipulacyjne i konstrukcyjne oraz zadania wytwórcze. Kształtowanie umiejętności technicznych dzieci (uczniów) w nawiązaniu do techniki, kultury i sztuki ludowej. Uwzględnianie różnic indywidualnych w projektowaniu działań z zakresu edukacji technicznej dla dzieci i uczniów. Dobieranie zabaw i zajęć manipulacyjnych i konstrukcyjnych do potrzeb i możliwości dzieci/uczniów. Motywowanie dzieci/uczniów do wykonywania zadań z zakresu edukacji technicznej.

5.9. METODYKA WYCHOWANIA FIZYCZNEGO

METODYKA WYCHOWANIA FIZYCZNEGO W PRZEDSZKOLU I KLASACH I-III

30 ĆW.

METODYKA WYCHOWANIA FIZYCZNEGO W PRZEDSZKOLU I KLASACH I-III		
EFEKTY UCZENIA SIĘ		
Lp.	Odniesienie do efektów kierunkowych (symbol efektu)	Wiedza
	E.9. W.1.	Student /studentka zna i rozumie znaczenie i zasady demonstrowania ćwiczeń ruchowych na zajęciach ruchowych w przedszkolu i klasach I-III.
	E.9. W.2.	Student /studentka zna i rozumie zasady planowania, organizowania i realizowania aktywności fizycznej dzieci lub uczniów, w tym spontanicznej aktywności fizycznej oraz ćwiczeń fizycznych, zabaw i gier ruchowych w sali sportowej, na boisku szkolnym i w terenie, z zachowaniem zasad bezpieczeństwa.
	E.9. W.3.	Student /studentka zna i rozumie metody diagnozowania ogólnej sprawności fizycznej, w szczególności zdolności motorycznych powiązanych ze zdrowiem oraz oceny

		wysiłku i osiągnięć dzieci lub uczniów.
	E.9. W.4.	Student /studentka zna i rozumie strategie realizacji zajęć uwzględniających potrzeby i możliwości dzieci lub uczniów ze specjalnymi potrzebami rozwojowymi i edukacyjnymi.
		Umiejętności
	E.9. U.1.	Student /studentka potrafi poprawnie zademonstrować ćwiczenie ruchowe dzieciom w przedszkolu i uczniom klas I-III.
	E.9. U.2.	Student /studentka potrafi zaplanować atrakcyjną aktywność fizyczną dzieci lub uczniów.
	E.9. U.3.	Student /studentka potrafi czuwać nad bezpieczeństwem dzieci i uczniów podczas ćwiczeń.
	E.9. U.4.	Student /studentka potrafi diagnozować zdolności motoryczne dzieci i uczniów.
	E.9. U.5.	Student /studentka potrafi dostosować zadania ruchowe do indywidualnych potrzeb i możliwości dzieci i uczniów.
		Kompetencje społeczne
	E.9. K.1.	Student /studentka jest gotowy/gotowa do krzewienia postawy dbałości o aktywność fizyczną wśród dzieci w przedszkolu i uczniów klas I-III.
TREŚCI PROGRAMOWE		
<p>Demonstrowanie ćwiczeń ruchowych. Zasady planowania, organizowania i realizowania aktywności fizycznej dzieci (uczniów), w tym spontanicznej aktywności fizycznej oraz ćwiczeń fizycznych, zabaw i gier ruchowych w sali sportowej, na boisku szkolnym i w terenie z zachowaniem zasad bezpieczeństwa. Metody diagnozowania ogólnej sprawności fizycznej, w szczególności zdolności motorycznych powiązanych ze zdrowiem oraz oceny wysiłku i osiągnięć dzieci (uczniów). Strategie realizacji zajęć uwzględniających potrzeby i możliwości dzieci (uczniów) ze specjalnymi potrzebami rozwojowymi i edukacyjnymi.</p>		

5.10. METODYKA EDUKACJI ZDROWOTNEJ

METODYKA EDUKACJI ZDROWOTNEJ W PRZEDSZKOLU I KLASACH I-III		
EFEKTY UCZENIA SIĘ		
Lp.	Odniesienie do efektów kierunkowych (symbol efektu)	Wiedza
	E.10. W.1.	Student /studentka zna i rozumie metody projektowania różnych form aktywności w celu rozwijania kultury zdrowotnej u dzieci lub uczniów, w tym planowanie, realizowanie i ocena procesu w przedszkolu i szkole.
	E.10. W.2.	Student /studentka zna i rozumie sposoby rozwijania postawy prozdrowotnej wśród dzieci lub uczniów.
	E.10. W.3.	Student /studentka zna i rozumie modele, uwarunkowania i zagrożenia zdrowia dzieci w wieku przedszkolnym i młodszym wieku szkolnym.
Umiejętności		
	E.10. U.1.	Student /studentka potrafi zaplanować działania mające na celu rozwój kultury zdrowotnej dzieci w wieku przedszkolnym i młodszym wieku szkolnym.
	E.10. U.2.	Student /studentka potrafi skutecznie rozwijać postawy prozdrowotne wśród dzieci lub uczniów.
Kompetencje społeczne		
	E.10. K.1.	Student /studentka jest gotowy/gotowa do krzewienia postawy dbałości o zdrowie wśród dzieci w wieku przedszkolnym i młodszym wieku szkolnym oraz ochronę środowiska.

TREŚCI PROGRAMOWE

Metody projektowania różnych form aktywności w celu rozwijania kultury zdrowotnej u dzieci lub uczniów, w tym planowanie, realizowanie i ocena procesu w przedszkolu i szkole. Sposoby rozwijania postawy prozdrowotnej wśród dzieci lub uczniów. Modele, uwarunkowania i zagrożenia zdrowia dzieci w wieku przedszkolnym i młodszym wieku szkolnym. Planowanie działań mających na celu rozwój kultury zdrowotnej dzieci w wieku przedszkolnym i młodszym wieku szkolnym. Rozwijanie postawy prozdrowotnej wśród dzieci lub uczniów.

MODUŁ 6. DZIECKO (UCZEŃ) ZE SPECJALNYMI POTRZEBAMI EDUKACYJNYMI

**SPECJALNE POTRZEBY EDUKACYJNE – METODYKA PROJEKTOWANIA
DZIAŁAŃ 30 ĆW.**

**TRUDNOŚCI W NABYWANIU UMIEJĘTNOŚCI MATEMATYCZNYCH PRZEZ
DZIECI W WIEKU PRZEDSZKOLNYM (PRZYCZYNY I OBJAWY) 15 ĆW.**

**TRUDNOŚCI W NABYWANIU UMIEJĘTNOŚCI MATEMATYCZNYCH PRZEZ
UCZNIÓW KLAS I-III 15 ĆW.**

**TRUDNOŚCI W NABYWANIU UMIEJĘTNOŚCI JĘZYKOWYCH PRZEZ DZIECI W
WIEKU PRZEDSZKOLNYM (PRZYCZYNY I OBJAWY) 30 ĆW.**

**TRUDNOŚCI W NABYWANIU UMIEJĘTNOŚCI JĘZYKOWYCH PRZEZ DZIECI W
WIEKU WCZESNOSZKOLNYM (PRZYCZYNY I OBJAWY) 30 ĆW.**

**SPECJALNE POTRZEBY EDUKACYJNE – METODYKA PROJEKTOWANIA
DZIAŁAŃ**

EFEKTY UCZENIA SIĘ

Lp.	Odniesienie do efektów	Wiedza
------------	-------------------------------	---------------

	kierunkowych (symbol efektu)	
	F. W.1.	Student /studentka zna i rozumie teorie, koncepcje i modele specjalnych lub indywidualnych potrzeb rozwojowych i edukacyjnych dzieci w wieku przedszkolnym i młodszym wieku szkolnym – medyczne, społeczne, biopsychospołeczne, w tym ADHD, ryzyka dysleksji, trudności związanych z nabywaniem umiejętności arytmetycznych, autystycznego spektrum zaburzeń, niepełnosprawności intelektualnej, mózgowego porażenia dziecięcego i innych zaburzeń ruchowych, zaburzeń o podłożu genowym, chorób przewlekłych i odmienności somatycznych.
	F. W.2.	Student /studentka zna i rozumie rodzaje specjalnych potrzeb rozwojowych i edukacyjnych dzieci w wieku przedszkolnym i uczniów w młodszym wieku szkolnym wynikających z niepełnosprawności lub innych przyczyn biopsychospołecznych, a przejawiających się w obszarze rozwoju fizyczno-ruchowego, poznawczego i emocjonalno-społecznego.
	F. W.3.	Student /studentka zna i rozumie założenia, zasady i klasyfikacje, w tym ICF, ICD, DSM, oraz narzędzia oceny funkcjonalnej dzieci w wieku przedszkolnym i uczniów w młodszym wieku szkolnym.
	F. W.5.	Student /studentka zna i rozumie teoretyczne podstawy, cele, formy i podstawy prawno-organizacyjne edukacji włączającej.
	F. W.6.	Student /studentka zna i rozumie cele, zasady i formy współpracy przedszkola i szkoły z rodzicami lub opiekunami dzieci lub uczniów ze specjalnymi potrzebami rozwojowymi i edukacyjnymi oraz z dziećmi w wieku przedszkolnym i uczniami w młodszym wieku szkolnym, w procesie wychowania i kształcenia.
		Umiejętności
	F. U.1.	Student /studentka potrafi dokonać oceny funkcjonalnej składników zdrowia i niektórych powiązanych z nim warunków dobrostanu i środowiska dziecka w wieku

		przedszkolnym i ucznia w młodszym wieku, w tym dziecka z niepełnosprawnością, wykorzystując obowiązujące klasyfikacje i narzędzia diagnostyczne, w tym ICF, ICD, DSM.
	F. U.2.	Student /studentka potrafi rozpoznać specjalne potrzeby rozwojowe i edukacyjne dziecka w wieku przedszkolnym i ucznia w młodszym wieku szkolnym oraz określić optymalne sposoby organizowania środowiska edukacyjnego oraz wspomaganie dziecka lub ucznia i jego rodziców lub opiekunów w procesie wychowania i kształcenia.
	F. U.3.	Student /studentka potrafi ocenić skuteczność procesu wykrywania, identyfikowania i zaspakajania specjalnych lub indywidualnych potrzeb rozwojowych i edukacyjnych dziecka w wieku przedszkolnym i ucznia w młodszym wieku szkolnym.
	F. U.5.	Student /studentka potrafi współpracować z rodzicami lub opiekunami uczniów ze specjalnymi potrzebami rozwojowymi i edukacyjnymi oraz z dziećmi w wieku przedszkolnym i uczniami w młodszym wieku szkolnym w procesie wychowania i kształcenia.
		Kompetencje społeczne
	F. K.1.	Student /studentka jest gotowy/gotowa do przestrzegania zasad etycznego postępowania w procesie wychowania i kształcenia dzieci lub uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi.
	F. K.2.	Student /studentka jest gotowy/gotowa do przyjęcia współodpowiedzialności za sposób planowania i realizacji oraz rezultaty procesu wychowania i kształcenia dzieci lub uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi.
TREŚCI PROGRAMOWE		

Teorie, koncepcje, modele i rodzaje specjalnych lub indywidualnych potrzeb rozwojowych i edukacyjnych dzieci w wieku przedszkolnym i młodszym wieku szkolnym – medyczne, społeczne, biopsychospołeczne, w tym ADHD, ryzyka dysleksji, trudności związanych z nabywaniem umiejętności arytmetycznych, autystycznego spektrum zaburzeń, niepełnosprawności, zaburzeń o podłożu genowym, chorób przewlekłych i odmienności somatycznych, itd. Założenia, zasady i klasyfikacje, w tym ICF, ICD, DSM, oraz narzędzia oceny funkcjonalnej dzieci w wieku przedszkolnym i uczniów w młodszym wieku szkolnym. Teoretyczne podstawy, cele, formy i podstawy prawno-organizacyjne edukacji włączającej. Cele, zasady i formy współpracy przedszkola i szkoły z rodzicami lub opiekunami dzieci lub uczniów ze specjalnymi potrzebami rozwojowymi i edukacyjnymi oraz z dziećmi w wieku przedszkolnym i uczniami w młodszym wieku szkolnym, w procesie wychowania i kształcenia

**TRUDNOŚCI W NABYWANIU UMIEJĘTNOŚCI MATEMATYCZNYCH PRZEZ
DZIECI W WIEKU PRZEDSZKOLNYM**

EFEKTY UCZENIA SIĘ

Lp.	Odniesienie do efektów kierunkowych (symbol efektu)	Wiedza
	F. W.2.	Student /studentka zna i rozumie rodzaje specjalnych potrzeb rozwojowych i edukacyjnych dzieci w wieku przedszkolnym wynikających z niepełnosprawności lub innych przyczyn biopsychospołecznych, a przejawiających się w obszarze rozwoju fizyczno-ruchowego, poznawczego i emocjonalno-społecznego; ze szczególnym uwzględnieniem trudności w nabywaniu umiejętności matematycznych.
	F. W.6.	Student /studentka zna i rozumie cele, zasady i formy współpracy szkoły z rodzicami lub opiekunami dzieci ze specjalnymi potrzebami rozwojowymi i edukacyjnymi oraz z dzieckiem borykającym się z trudnościami w

		nabywaniu umiejętności matematycznych.
		Umiejętności
	F. U.2.	Student /studentka potrafi rozpoznać specjalne potrzeby rozwojowe i edukacyjne dziecka w wieku przedszkolnym oraz określić optymalne sposoby organizowania środowiska edukacyjnego oraz wspomagania dziecka i jego rodziców lub opiekunów w procesie wychowania i kształcenia dziecka ze specjalnymi trudnościami w nabywaniu umiejętności matematycznych.
	F. U.3.	Student /studentka potrafi ocenić skuteczność procesu wykrywania, identyfikowania i zaspakajania specjalnych lub indywidualnych potrzeb rozwojowych i edukacyjnych dziecka w wieku przedszkolnym, ze szczególnym uwzględnieniem specjalnych trudności w nabywaniu umiejętności matematycznych.
	F. U.4.	Student /studentka potrafi współpracować z rodziną i otoczeniem społecznym przedszkola w procesie planowania wychowania i kształcenia dzieci ze specjalnymi trudnościami w nabywaniu umiejętności matematycznych.
		Kompetencje społeczne
	F. K.1.	Student /studentka jest gotowy/gotowa do przestrzegania zasad etycznego postępowania w procesie wychowania i kształcenia dzieci ze specjalnymi trudnościami w nabywaniu umiejętności matematycznych.
	F. K.2.	Student /studentka jest gotowy/gotowa do przyjęcia współodpowiedzialności za sposób planowania i realizacji oraz rezultaty procesu wychowania i kształcenia dzieci ze specjalnymi trudnościami w nabywaniu umiejętności matematycznych.
TREŚCI PROGRAMOWE		
Specjalne potrzeby rozwojowe i edukacyjne dzieci w wieku przedszkolnym wynikające z niepełnosprawności lub innych przyczyn biopsychospołecznych, a przejawiających się w trudnościach w nabywaniu umiejętności matematycznych. Przyczyny i przejawy trudności w rozwoju i uczeniu się dzieci w wieku przedszkolnym z zakresu kształtowania się umiejętności matematycznych. Strategie wspomagania dzieci w wieku przedszkolnym w		

zakresie rozwoju umysłowego i kształtowania umiejętności matematycznych. Organizacja współpracy z rodziną dziecka ocenianego jako mające trudności w uczeniu się matematyki i ocena ich skuteczności.

TRUDNOŚCI W NABYWANIU UMIEJĘTNOŚCI MATEMATYCZNYCH PRZEZ UCZNIÓW KLAS I-III		
EFEKTY UCZENIA SIĘ		
Lp.	Odniesienie do efektów kierunkowych (symbol efektu)	Wiedza
	F. W.2.	Student /studentka zna i rozumie rodzaje specjalnych potrzeb rozwojowych i edukacyjnych uczniów w młodszym wieku szkolnym wynikających z niepełnosprawności lub innych przyczyn biopsychospołecznych, a przejawiających się w obszarze rozwoju fizyczno-ruchowego, poznawczego i emocjonalno-społecznego; ze szczególnym uwzględnieniem trudności w nabywaniu umiejętności matematycznych.
	F. W.6.	Student /studentka zna i rozumie cele, zasady i formy współpracy szkoły z rodzicami lub opiekunami uczniów ze specjalnymi potrzebami rozwojowymi i edukacyjnymi oraz uczniami w młodszym wieku szkolnym borykającym się z trudnościami w nabywaniu umiejętności matematycznych.
Umiejętności		
	F. U.2.	Student /studentka potrafi rozpoznać specjalne potrzeby rozwojowe i edukacyjne ucznia w młodszym wieku szkolnym oraz określić optymalne sposoby organizowania środowiska edukacyjnego oraz wspomagania ucznia i jego rodziców lub opiekunów w procesie wychowania i

		kształcenia ucznia ze specjalnymi trudnościami w nabywaniu umiejętności matematycznych.
	F. U.3.	Student /studentka potrafi ocenić skuteczność procesu wykrywania, identyfikowania i zaspakajania specjalnych lub indywidualnych potrzeb rozwojowych i edukacyjnych ucznia w młodszym wieku szkolnym borykającego się ze specjalnymi trudnościami w nabywaniu umiejętności matematycznych.
	F. U.4.	Student /studentka potrafi współpracować z rodziną i otoczeniem społecznym szkoły w procesie planowania wychowania i kształcenia uczniów ze specjalnymi trudnościami w nabywaniu umiejętności matematycznych.
		Kompetencje społeczne
	F. K.1.	Student /studentka jest gotowy/gotowa do przestrzegania zasad etycznego postępowania w procesie wychowania i kształcenia uczniów ze specjalnymi trudnościami w nabywaniu umiejętności matematycznych.
	F. K.2.	Student /studentka jest gotowy/gotowa do przyjęcia współodpowiedzialności za sposób planowania i realizacji oraz rezultaty procesu wychowania i kształcenia uczniów ze specjalnymi trudnościami w nabywaniu umiejętności matematycznych.

TREŚCI PROGRAMOWE

Specjalne potrzeby rozwojowe i edukacyjne dzieci w młodszym wieku szkolnym wynikające z niepełnosprawności lub innych przyczyn biopsychospołecznych, a przejawiających się w trudnościach w nabywaniu umiejętności matematycznych. Przejawy trudności w rozwoju i uczeniu się dzieci w młodszym wieku szkolnym z zakresu kształtowania się umiejętności matematycznych. Strategie wspomagania uczniów klas I-III w osiąganiu oczekiwanych umiejętności matematycznych. Organizacja współpracy z rodziną ucznia ocenianego jako mającego trudności w uczeniu się matematyki i ocena ich skuteczności.

**TRUDNOŚCI W NABYWANIU UMIEJĘTNOŚCI JĘZYKOWYCH PRZEZ DZIECI
W WIEKU PRZEDSZKOLNYM**

EFEKTY UCZENIA SIĘ		
Lp.	Odniesienie do efektów kierunkowych (symbol efektu)	Wiedza
	F. W.2.	Student /studentka zna i rozumie rodzaje specjalnych potrzeb rozwojowych i edukacyjnych dzieci w wieku przedszkolnym wynikających z niepełnosprawności lub innych przyczyn biopsychospołecznych, a przejawiających się w obszarze rozwoju fizyczno-ruchowego, poznawczego i emocjonalno-społecznego, ze szczególnym uwzględnieniem trudności w nabywaniu umiejętności językowych.
	F. W.6.	Student /studentka zna i rozumie cele, zasady i formy współpracy przedszkola z rodzicami lub opiekunami dzieci ze specjalnymi potrzebami rozwojowymi i edukacyjnymi oraz z dziećmi w wieku przedszkolnym, w procesie wychowania i kształcenia, borykających się z trudnościami w nabywaniu umiejętności językowych.
		Umiejętności
	F. U.2.	Student /studentka potrafi rozpoznać specjalne potrzeby rozwojowe i edukacyjne dziecka w wieku przedszkolnym oraz określić optymalne sposoby organizowania środowiska edukacyjnego oraz wspomagania dziecka i jego rodziców lub opiekunów w procesie wychowania i kształcenia dziecka ze specjalnymi trudnościami w nabywaniu umiejętności językowych.
	F. U.3.	Student /studentka potrafi ocenić skuteczność procesu wykrywania, identyfikowania i zaspakajania specjalnych lub indywidualnych potrzeb rozwojowych i edukacyjnych dziecka w wieku przedszkolnym borykającego się ze specjalnymi trudnościami w nabywaniu umiejętności językowych.
	F. U.4.	Student /studentka potrafi współpracować z rodziną i otoczeniem społecznym przedszkola w procesie planowania wychowania i kształcenia dzieci ze

		specjalnymi trudnościami w nabywaniu umiejętności językowych.
		Kompetencje społeczne
	F. K.1.	Student /studentka jest gotowy/gotowa do przestrzegania zasad etycznego postępowania w procesie wychowania i kształcenia dzieci ze specjalnymi trudnościami w nabywaniu umiejętności językowych.
	F. K.2.	Student /studentka jest gotowy/gotowa do przyjęcia współodpowiedzialności za sposób planowania i realizacji oraz rezultaty procesu wychowania i kształcenia dzieci ze specjalnymi trudnościami w nabywaniu umiejętności językowych.
TREŚCI PROGRAMOWE		
<p>Specjalne potrzeby rozwojowe i edukacyjne dzieci w wieku przedszkolnym wynikające z niepełnosprawności lub innych przyczyn biopsychospołecznych, a przejawiających się w trudnościach w nabywaniu umiejętności językowych. Przyczyny i przejawy trudności w rozwoju i uczeniu się dzieci w wieku przedszkolnym z zakresu kształtowania się umiejętności językowych. Strategie wspomagania dzieci w wieku przedszkolnym w zakresie rozwoju umysłowego i kształtowania umiejętności językowych. Organizacja współpracy z rodziną dziecka ocenianego jako mające trudności w nabywaniu umiejętności językowych i ocena ich skuteczności.</p>		

TRUDNOŚCI W NABYWANIU UMIEJĘTNOŚCI JĘZYKOWYCH PRZEZ DZIECI W WIEKU WCZESNOSZKOLNYM		
EFEKTY UCZENIA SIĘ		
Lp.	Odniesienie do efektów kierunkowych (symbol efektu)	Wiedza
	F. W.2.	Student /studentka zna i rozumie rodzaje specjalnych

		potrzeb rozwojowych i edukacyjnych uczniów w młodszym wieku szkolnym wynikających z niepełnosprawności lub innych przyczyn biopsychospołecznych, a przejawiających się w obszarze rozwoju fizyczno-ruchowego, poznawczego i emocjonalno-społecznego, ze szczególnym uwzględnieniem trudności w nabywaniu umiejętności językowych.
	F. W.6.	Student /studentka zna i rozumie cele, zasady i formy współpracy przedszkola i szkoły z rodzicami lub opiekunami uczniów ze specjalnymi potrzebami rozwojowymi i edukacyjnymi oraz uczniami w młodszym wieku szkolnym w procesie wychowania i kształcenia ucznia ze specjalnymi trudnościami w nabywaniu umiejętności językowych.
		Umiejętności
	F. U.2.	Student /studentka potrafi rozpoznać specjalne potrzeby rozwojowe i edukacyjne ucznia w młodszym wieku szkolnym oraz określić optymalne sposoby organizowania środowiska edukacyjnego oraz wspomagania ucznia i jego rodziców lub opiekunów w procesie wychowania i kształcenia ucznia ze specjalnymi trudnościami w nabywaniu umiejętności językowych.
	F. U.3.	Student /studentka potrafi ocenić skuteczność procesu wykrywania, identyfikowania i zaspakajania specjalnych lub indywidualnych potrzeb rozwojowych i edukacyjnych ucznia w młodszym wieku szkolnym borykającego się ze specjalnymi trudnościami w nabywaniu umiejętności językowych.
	F. U.4.	Student /studentka potrafi współpracować z rodziną i otoczeniem społecznym szkoły w procesie planowania wychowania i kształcenia uczniów ze specjalnymi trudnościami w nabywaniu umiejętności językowych.
		Kompetencje społeczne
	F. K.1.	Student /studentka jest gotowy/gotowa do przestrzegania zasad etycznego postępowania w procesie wychowania i kształcenia uczniów ze specjalnymi trudnościami w nabywaniu umiejętności językowych.

	F. K.2.	Student /studentka jest gotowy/ gotowa do przyjęcia współodpowiedzialności za sposób planowania i realizacji oraz rezultaty procesu wychowania i kształcenia uczniów ze specjalnymi trudnościami w nabywaniu umiejętności językowych.
TREŚCI PROGRAMOWE		
<p>Specjalne potrzeby rozwojowe i edukacyjne uczniów w młodszym wieku szkolnym wynikające z niepełnosprawności lub innych przyczyn biopsychospołecznych, a przejawiających się w trudnościach w nabywaniu umiejętności językowych. Przyczyny i przejawy trudności w rozwoju i uczeniu się uczniów w młodszym wieku szkolnym z zakresu kształtowania się umiejętności językowych. Strategie wspomagania uczniów w młodszym wieku szkolnym w zakresie rozwoju umysłowego i kształtowania umiejętności językowych. Organizacja współpracy z rodziną ucznia w młodszym wieku szkolnym ocenianego jako mającego trudności w nabywaniu umiejętności językowych i ocena ich skuteczności.</p>		

**MODUŁ 7. ORGANIZACJA PRACY PRZEDSZKOLA (SZKOŁY)
Z ELEMENTAMI PRAWA OŚWIATOWEGO**

PRAWNO-ORGANIZACYJNE ASPEKTY PRACY PRZEDSZKOLA 30 WAR.

PRAWNO-ORGANIZACYJNE ASPEKTY PRACY SZKOŁY 30 WAR.

PRAWNO-ORGANIZACYJNE ASPEKTY PRACY PRZEDSZKOLA		
EFEKTY UCZENIA SIĘ		
Lp.	Odniesienie do efektów kierunkowych (symbol efektu)	Wiedza

	G. W.1.	Student /studentka zna i rozumie funkcjonowanie przedszkola jako organizacji.
	G. W.2.	Student /studentka zna podstawy prawa oświatowego dotyczącego przedszkoli i alternatywnych form wychowania przedszkolnego.
	G. W.3.	Student /studentka zna nauczycielską pragmatykę zawodową, w tym prawa i obowiązki nauczycieli wychowania przedszkolnego.
	G. W.4.	Student /studentka zna zasady prawa wewnątrzprzedszkolnego.
	G. W.5.	Student /studentka zna prawa dziecka.
	G. W.6.	Student /studentka zna zasady bezpieczeństwa uczniów w przedszkolu i poza nim, zasady udzielania pierwszej pomocy przedmedycznej; zasady bezpieczeństwa i higieny pracy w instytucjach edukacyjnych, wychowawczych i opiekuńczych, ze szczególnym uwzględnieniem przedszkola.
		Umiejętności
	G. U.1.	Student /studentka potrafi rozpoznawać sytuację zagrożeń w przedszkolu.
	G. U.2.	Student /studentka potrafi udzielić pierwszej pomocy przedmedycznej dziecku w przedszkolu.
	G. U.3.	Student /studentka potrafi rozwijać u dzieci w przedszkolu postawy wzajemnej troski, tolerancji, umiejętności negocjacyjnego rozwiązywania konfliktów i otwartości poznawczej.
	G. U.4.	Student /studentka potrafi zaprojektować działania zmierzające do rozwoju przedszkola oraz stymulowania poprawy jakości działania tej instytucji.
		Kompetencje społeczne
	G. K.1.	Student /studentka jest gotowy/gotowa do okazywania empatii dzieciom w przedszkolu potrzebującym wsparcia i pomocy.
	G. K.2.	Student /studentka jest gotowy/gotowa do rozwijania w dzieciach tolerancji, szacunku do praw człowieka i

		podstawowych swobód.
	G. K.3.	Student /studentka jest gotowy/gotowa do współpracy z innymi nauczycielami wychowania przedszkolnego w celu rozwoju swojej profesjonalnej wiedzy.
TREŚCI PROGRAMOWE		
<p>Funkcjonowanie przedszkola jako organizacji. Podstawy prawa oświatowego dotyczącego przedszkoli i alternatywnych form wychowania przedszkolnego. Prawa dziecka i zasady prawa wewnątrzprzedszkolnego. Zasady bezpieczeństwa uczniów w przedszkolu i poza nim, zasady udzielania pierwszej pomocy przedmedycznej; zasady bezpieczeństwa i higieny pracy w instytucjach edukacyjnych, wychowawczych i opiekuńczych, ze szczególnym uwzględnieniem przedszkola. Nauczycielska pragmatyka zawodowa, w tym prawa i obowiązki nauczycieli wychowania przedszkolnego. Rozwijanie w dzieciach tolerancji, szacunku do praw człowieka i podstawowych swobód oraz współpracy z innymi nauczycielami wychowania przedszkolnego w celu rozwoju swojej profesjonalnej wiedzy.</p>		

PRAWNO-ORGANIZACYJNE ASPEKTY PRACY SZKOŁY		
EFEKTY UCZENIA SIĘ		
Lp.	Odniesienie do efektów kierunkowych (symbol efektu)	Wiedza
	G. W.1.	Student /studentka zna i rozumie funkcjonowanie szkoły jako organizacji.
	G. W.2.	Student /studentka zna i rozumie podstawy prawa oświatowego w zakresie funkcjonowania szkoły.
	G. W.3.	Student /studentka zna i rozumie nauczycielską pragmatykę zawodową, w tym prawa i obowiązki nauczycieli edukacji wczesnoszkolnej.

	G. W.4.	Student /studentka zna i rozumie zasady prawa wewnątrzszkolnego.
	G. W.5.	Student /studentka zna i rozumie prawa ucznia.
	G. W.6.	Student /studentka zna i rozumie zasady bezpieczeństwa uczniów lub szkole i poza nią, zasady udzielania pierwszej pomocy przedmedycznej; zasady bezpieczeństwa i higieny pracy w instytucjach edukacyjnych, wychowawczych i opiekuńczych, ze szczególnym uwzględnieniem szkoły podstawowej.
		Umiejętności
	G. U.1.	Student /studentka potrafi rozpoznawać sytuację zagrożeń w szkole.
	G. U.2.	Student /studentka potrafi udzielić pierwszej pomocy przedmedycznej uczniowi w szkole.
	G. U.3.	Student /studentka potrafi rozwijać u uczniów postawy wzajemnej troski, tolerancji, umiejętności negocjacyjnego rozwiązywania konfliktów i otwartości poznawczej.
	G. U.4.	Student /studentka potrafi zaprojektować działania zmierzające do rozwoju szkoły oraz stymulowania poprawy jakości działania tych instytucji.
		Kompetencje społeczne
	G. K.1.	Student /studentka jest gotowy/gotowa do okazywania empatii uczniom potrzebującym wsparcia i pomocy.
	G. K.2.	Student /studentka jest gotowy/gotowa do rozwijania w uczniach tolerancji, szacunku do praw człowieka i podstawowych swobód.
	G. K.3.	Student /studentka jest gotowy/gotowa do współpracy z nauczycielami szkoły w celu rozwoju swojej profesjonalnej wiedzy.
TREŚCI PROGRAMOWE		

Funkcjonowanie szkoły jako organizacji. Podstawy prawa oświatowego dotyczącego szkoły i alternatywnych form edukacji wczesnoszkolnej. Prawa ucznia i zasady prawa wewnątrzszkolnego. Zasady bezpieczeństwa uczniów w szkole i poza nią, zasady bezpieczeństwa i higieny pracy w szkole. Nauczycielska pragmatyka zawodowa, w tym prawa i obowiązki nauczycieli edukacji wczesnoszkolnej. Projektowanie działań zmierzających do rozwoju szkoły oraz stymulowania poprawy jakości działania tych instytucji. Rozwijanie u uczniów empatii, postawy wzajemnej troski, tolerancji, umiejętności negocjacyjnego rozwiązywania konfliktów i otwartości poznawczej. Współpracy z innymi nauczycielami wychowania przedszkolnego w celu rozwoju swojej profesjonalnej wiedzy.

MODUŁ 8. PODSTAWY DIAGNOSTYKI EDUKACYJNEJ DLA NAUCZYCIELI

PODSTAWY DIAGNOSTYKI EDUKACYJNEJ W PRZEDSZKOLU 30 ĆW

PODSTAWY DIAGNOSTYKI EDUKACYJNEJ W KLASACH I-III 30 ĆW

PODSTAWY DIAGNOSTYKI EDUKACYJNEJ W PRZEDSZKOLU		
EFEKTY UCZENIA SIĘ		
Lp.	Odniesienie do efektów kierunkowych (symbol efektu)	Wiedza
	H. W.1.	Student /studentka zna i rozumie teorie, koncepcje i modele rozpoznawania cech rozwoju i funkcjonowania dziecka w wieku przedszkolnym jako podstawy diagnozy rozwoju dziecka na etapie wczesnej edukacji.
	H. W.2.	Student /studentka zna i rozumie podstawy prawne, cele, funkcje i rodzaje oceniania jako diagnozy rozwoju dziecka w wieku przedszkolnym oraz zasad konstruowania narzędzi oceny pedagogicznej.

	H. W.3.	Student /studentka zna i rozumie dominujące rodzaje zainteresowań dzieci w wieku przedszkolnym oraz sposoby i metody rozwijania zainteresowań u dzieci
	H. W.4.	Student /studentka zna i rozumie zagadnienia związane z oceną jakości pracy nauczyciela i jakości pracy przedszkola, w tym podstawy prawne, teorie, cele, metody i formy.
	H. W.5.	Student /studentka zna i rozumie zagadnienia ewaluacji edukacyjnej i edukacyjnej wartości dodanej, w tym ich zasady i formy w przedszkolu.
		Umiejętności
	H. U.1.	Student /studentka potrafi rozpoznawać indywidualne cechy rozwoju i uczenia się dzieci mających rozpocząć edukację wczesnoszkolną.
	H. U.2.	Student /studentka potrafi konstruować poprawne narzędzia diagnozy pedagogicznej w przedszkolu.
	H. U.3.	Student /studentka potrafi rozpoznać zainteresowania dzieci w wieku przedszkolnym i na tej podstawie zaprojektować działania pedagogiczne.
	H. U.4.	Student /studentka potrafi rozpoznać i scharakteryzować wymierne i niewymierne rezultaty pracy nauczyciela.
	H. U.5.	Student /studentka potrafi projektować ścieżkę własnego rozwoju zawodowego i dokonywać jego autoewaluacji.
		Kompetencje społeczne
	H. K.1.	Student /studentka jest gotowy/gotowa do etycznego postępowania w procesie oceniania rezultatów procesu diagnozowania, zarówno z punktu widzenia osiągnięć dziecka, jak i w równorzędnym stopniu własnej wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych nauczyciela i innych osób znajdujących się w otoczeniu społecznym dziecka.
	H. K.2.	Student/studentka jest gotowy/gotowa do ciągłego podnoszenia poziomu własnej wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych w procesie diagnozowania pedagogicznego, w tym w zakresie kształcenia uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi i

		niepełnosprawnościami.
TREŚCI PROGRAMOWE		
<p>Teorie, koncepcje i modele rozpoznawania cech rozwoju i funkcjonowania dziecka w wieku przedszkolnym jako podstawy diagnozy rozwoju dziecka na etapie wczesnej edukacji. Podstawy prawne, cele, funkcje i rodzaje oceniania jako diagnozy rozwoju dziecka w wieku przedszkolnym oraz zasady konstruowania narzędzi oceny pedagogicznej umiejętności dzieci w wieku przedszkolnym. Dominujące rodzaje zainteresowań dzieci w wieku przedszkolnym oraz sposoby i metody rozwijania ich zainteresowań. Rozpoznawanie wymiernych i niewymiernych rezultatów pracy nauczyciela.</p>		

PODSTAWY DIAGNOSTYKI EDUKACYJNEJ W KLASACH I-III		
EFEKTY UCZENIA SIĘ		
Lp.	Odniesienie do efektów kierunkowych (symbol efektu)	Wiedza
	H. W.1.	Student /studentka zna i rozumie teorie, koncepcje i modele rozpoznawania cech rozwoju i funkcjonowania ucznia w młodszym wieku szkolnym pierwszego etapu edukacji ogólnokształcącej (klasa I szkoły podstawowej) jako podstawy diagnozowania rozwoju dziecka lub ucznia na etapie wczesnej edukacji.
	H. W.2.	Student /studentka zna i rozumie podstawy prawne, cele, funkcje i rodzaje oceniania jako diagnozę rozwoju ucznia w młodszym wieku szkolnym oraz zasad konstruowania narzędzi oceny pedagogicznej.
	H. W.3.	Student /studentka zna i rozumie dominujące rodzaje zainteresowań uczniów w młodszym wieku szkolnym oraz

		sposoby i metody rozwijania zainteresowań u dzieci.
	H. W.4.	Student /studentka zna i rozumie zagadnienia związane z oceną jakości pracy nauczyciela i jakości pracy szkoły, w tym podstawy prawne, teorie, cele, metody i formy diagnozy szkolnej.
	H. W.5.	Student /studentka zna i rozumie zagadnienia ewaluacji edukacyjnej i edukacyjnej wartości dodanej, w tym ich zasady i formy.
		Umiejętności
	H. U.1.	Student /studentka potrafi rozpoznawać indywidualne cechy rozwoju i uczenia się dzieci mających rozpocząć naukę w klasie pierwszej szkoły podstawowej.
	H. U.2.	Student /studentka potrafi konstruować poprawne narzędzia diagnozy pedagogicznej w szkole.
	H. U.3.	Student /studentka potrafi rozpoznać zainteresowania uczniów w młodszym wieku szkolnym i na tej podstawie zaprojektować działania pedagogiczne.
	H. U.4.	Student /studentka potrafi rozpoznać i scharakteryzować wymierne i niewymierne rezultaty pracy nauczyciela w klasach I-III.
	H. U.5.	Student /studentka potrafi projektować ścieżkę własnego rozwoju zawodowego jako nauczyciela edukacji wczesnoszkolnej i dokonywać jego autoewaluacji.
		Kompetencje społeczne
	H. K.1.	Student /studentka jest gotowy/gotowa do etycznego postępowania w procesie diagnozowania procesu wychowania i kształcenia, zarówno z punktu widzenia osiągnięć ucznia, jak i w równorzędnym stopniu własnej wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych nauczyciela i innych osób znajdujących się w otoczeniu społecznym dziecka.
	H. K.2.	Student /studentka jest gotowy/gotowa do ciągłego podnoszenia poziomu własnej wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych w procesie diagnozowania pedagogicznego, w tym w zakresie kształcenia uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi i

		niepełnosprawnościami.
TREŚCI PROGRAMOWE		
<p>Teorie, koncepcje i modele rozpoznawania cech rozwoju i funkcjonowania dziecka w wieku wczesnoszkolnym jako podstawy diagnozy rozwoju dziecka na etapie wczesnej edukacji. Podstawy prawne, cele, funkcje i rodzaje oceniania jako diagnozy rozwoju dziecka w wieku wczesnoszkolnym oraz zasady konstruowania narzędzi oceny pedagogicznej umiejętności uczniów w wieku wczesnoszkolnym. Dominujące rodzaje zainteresowań dzieci w wieku wczesnoszkolnym oraz sposoby i metody rozwijania ich zainteresowań. Projektowanie ścieżki rozwoju nauczyciela.</p>		

MODUŁ 9. KULTURA JĘZYKA

KULTURA JĘZYKA Z ELEMENTAMI PISARSTWA NAUKOWEGO 30 W 30 CW

KULTURA JĘZYKA Z ELEMENTAMI PISARSTWA NAUKOWEGO		
EFEKTY UCZENIA SIĘ		
Lp.	Odniesienie do efektów kierunkowych (symbol efektu)	Wiedza
	I. W.1.	Student /studentka zna i rozumie pojęcie komunikacji werbalnej i pozawerbalnej.
	I. W.2.	Student /studentka zna i rozumie zagadnienia praktyki wystąpień publicznych oraz pisarstwa naukowego.
	I. W.3.	Student /studentka zna i rozumie zasady etyki słowa i etykiety korespondencji tradycyjnej i elektronicznej.

	I. W.4.	Student /studentka zna i rozumie poprawność i sprawność językową.
	I. W.5.	Student /studentka zna i rozumie zasady emisji głosu w pracy w przedszkolu i szkole.
		Umiejętności
	I. U.1.	Student /studentka potrafi sprawnie komunikować się z dziećmi, rodzicami i pracownikami przedszkola i szkoły.
	I. U.2.	Student /studentka potrafi poprawnie używać języka polskiego.
	I. U.3.	Student /studentka potrafi skutecznie stosować zasady emisji głosu podczas pracy w przedszkolu i szkole.
		Kompetencje społeczne
	I. K.1.	Student /studentka jest gotowy/gotowa do dbałości o kulturę wypowiedzi w pracy w przedszkolu i szkole, a także poza nimi.
TREŚCI PROGRAMOWE		
Komunikacja werbalna i pozawerbalna. Zagadnienia praktyki wystąpień publicznych oraz pisarstwa naukowego. Zasady etyki słowa i etykieta korespondencji tradycyjnej i elektronicznej Poprawność i sprawność językowa. Zasady emisji głosu w pracy w przedszkolu i szkole.		

MODUŁ 10. PRAKTYKI PEDAGOGICZNE W PRZEDSZKOLU I W KLASACH I-III

PRAKTYKI ZAWODOWE*:

1) śródroczne

1.1. ogólnopedagogiczne¹

Praktyka asystencka w przedszkolu 30 GODZ.

¹ Praktyki zawodowe ciągle są częścią bloku przedmiotów specjalnościowych do wyboru. Ich opisy są zamieszczone odpowiednio przy każdym z bloków przedmiotów specjalnościowych do wyboru (Pedagogika korekcyjna, lub Pedagogika żłobkowa)

Praktyka asystencka w klasach I-III 30 GODZ.

1.2. wychowawczo-dydaktyczne

Praktyka asystencko-pedagogiczna w przedszkolu 60 GODZ.

Praktyka asystencko-pedagogiczna w klasach I-III 60 GODZ.

PRAKTYKA ASYSTENCKA W PRZEDSZKOLU		
EFEKTY UCZENIA SIĘ		
Lp.	Odniesienie do efektów kierunkowych (symbol efektu)	Wiedza
	J.1.1. W.1.	Student/studentka zna i rozumie sposób funkcjonowania przedszkoli, organizację ich pracy, uczestników procesów pedagogicznych oraz sposób prowadzenia dokumentacji.
	J.1.1. W.2.	Student/studentka zna i rozumie realizowane zadania opiekuńczo-wychowawcze, dydaktyczne, diagnostyczne, terapeutyczne charakterystyczne dla przedszkola oraz środowisko w jakim one działają.
	J.1.1. W.3.	Student/studentka zna i rozumie zasady organizacji przedszkoli, w tym podstawowe zadania, obszary działalności, procedury organizacyjne, podział kompetencji, planowanie pracy i system kontroli.
	J.1.1. W.4.	Student/studentka zna i rozumie specyficzne dla przedszkola codzienne działania zawodowe nauczyciela oraz jego warsztat pracy.
Umiejętności		
	J.1.1. U.1.	Student /studentka potrafi wyciągać wnioski z obserwacji pracy grupy przedszkolnej, zachowań i aktywności dzieci w czasie zajęć, z uwzględnieniem dzieci ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi.

	J.1.1. U.2.	Student/studentka potrafi analizować, przy pomocy opiekuna praktyk zawodowych oraz nauczycieli akademickich zdarzenia wychowawczo-opiekuńcze i edukacyjne zaobserwowane albo doświadczone w czasie praktyk asystenckich w przedszkolu.
		Kompetencje społeczne
	J.1.1. K.1.	Student /studentka jest gotowy/gotowa do współdziałania z opiekunem praktyk zawodowych oraz z nauczycielami w celu poszerzania swojej wiedzy z zakresu wychowania nauczania dzieci w wieku przedszkolnym.
	J.1.1. K.2.	Student/studentka jest gotowy/gotowa do praktycznego stosowania zasad bezpieczeństwa dzieci lub uczniów w placówce oświatowej.
TREŚCI PROGRAMOWE		
Organizacja pracy przedszkola, warsztat pracy nauczyciela, formy i metody nauczania i wychowania, obserwacja zdarzeń pedagogicznych, weryfikacja własnych predyspozycji do wykonywania zawodu nauczyciela.		

PRAKTYKA ASYSTENCKA W KLASACH I-III		
EFEKTY UCZENIA SIĘ		
Lp.	Odniesienie do efektów kierunkowych (symbol efektu)	Wiedza
	J.1.1. W.1.	Student/studentka zna i rozumie sposób funkcjonowania szkół, organizację ich pracy, uczestników procesów pedagogicznych oraz sposób prowadzenia dokumentacji.
	J.1.1. W.2.	Student/studentka zna i rozumie realizowane zadania

		opiekuńczo-wychowawcze, dydaktyczne, diagnostyczne, terapeutyczne charakterystyczne dla szkoły podstawowej oraz środowisko w jakim one działają.
	J.1.1. W.3.	Student/studentka zna i rozumie zasady organizacji szkoły podstawowej w tym podstawowe zadania, obszary działalności, procedury organizacyjne, podział kompetencji, planowanie pracy i system kontroli.
	J.1.1. W.4.	Student/studentka zna i rozumie specyficzne dla szkoły codzienne działania zawodowe nauczyciela oraz jego warsztat pracy.
		Umiejętności
	J.1.1. U.1.	Student /studentka potrafi wyciągać wnioski z obserwacji pracy klasy szkolnej, zachowań i aktywności uczniów w czasie zajęć, z uwzględnieniem uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi.
	J.1.1. U.2.	Student/studentka potrafi analizować, przy pomocy opiekuna praktyk zawodowych oraz nauczycieli akademickich zdarzenia wychowawczo-opiekuńcze i edukacyjne zaobserwowane albo doświadczane w czasie praktyk asystenckich w klasach I-III szkoły podstawowej.
		Kompetencje społeczne
	J.1.1. K.1.	Student /studentka jest gotowy/gotowa do współdziałania z opiekunem praktyk zawodowych oraz z nauczycielami w celu poszerzania swojej wiedzy z zakresu wychowania nauczania dzieci w wieku wczesnoszkolnym.
	J.1.1. K.2.	Student/studentka jest gotowy/gotowa do praktycznego stosowania zasad bezpieczeństwa dzieci lub uczniów w placówce oświatowej.
TREŚCI PROGRAMOWE		
Organizacja pracy szkoły podstawowej, warsztat pracy nauczyciela, formy i metody nauczania i wychowania, obserwacja zdarzeń pedagogicznych, weryfikacja własnych predyspozycji do wykonywania zawodu nauczyciela.		

PRAKTYKA ASYSTENCKO-PEDAGOGICZNA W PRZEDSZKOLU

EFEKTY UCZENIA SIĘ

Lp.	Odniesienie do efektów kierunkowych (symbol efektu)	Wiedza
	J.1.2. W.1.	Student z /studentka zna i rozumie codzienną rolę nauczyciela w organizowaniu środowiska wychowania i uczenia się dzieci w wieku przedszkolnym oraz jego warsztat pracy.
	J.1.2. W.2.	Student/studentka zna i rozumie kontekstowość, otwartość i zmienność codziennych działań wychowawczych i dydaktycznych nauczyciela wychowania przedszkolnego.
		Umiejętności
	J.1.2. U.1.	Student /studentka potrafi wykorzystać wiedzę pedagogiczną i przedmiotową do samodzielnego planowania i realizowania pracy opiekuńczo-wychowawczo-dydaktycznej w przedszkolu (w skali rocznej, tygodniowej i dziennej).
	J.1.2. U.2.	Student/studentka potrafi poddać refleksji i ocenić skuteczność swoich działań edukacyjnych pod kątem realizacji celów wychowania i kształcenia oraz stosowanych metod i środków dydaktycznych, oceny efektów prowadzonych działań wychowawczych, stosować różne strategie pracy z dziećmi w wieku przedszkolnym.
		Kompetencje społeczne
	J.2. K.1.	Student /studentka jest gotowy/gotowa do rozwijania swojego przygotowania profesjonalnego we współpracy z

	nauczycielami i specjalistami w przedszkolu.
TREŚCI PROGRAMOWE	
Kształtowanie i rozwój umiejętności dydaktyczno-wychowawczych przyszłego nauczyciela w bezpośrednim kontakcie z dziećmi w wieku przedszkolnym, nauczycielami, nauczycielami-specjalistami i innymi osobami pracującymi w przedszkolu. Organizowanie warsztatu pracy nauczyciela. Planowanie i prowadzenie zajęć opiekuńczo-wychowawczo-dydaktycznych w przedszkolu. Weryfikacja własnych predyspozycji do wykonywania zawodu nauczyciela.	

PRAKTYKA ASYSTENCKO-PEDAGOGICZNA W KLASACH I-III		
EFEKTY UCZENIA SIĘ		
Lp.	Odniesienie do efektów kierunkowych (symbol efektu)	Wiedza
	J.1.2. W.1.	Student z /studentka na i rozumie codzienną rolę nauczyciela w organizowaniu środowiska wychowania i uczenia się uczniów klas I-III oraz jego warsztat pracy.
	J.1.2. W.2.	Student/studentka zna i rozumie kontekstowość, otwartość i zmienność codziennych działań wychowawczych i dydaktycznych nauczyciela edukacji wczesnoszkolnej.
		Umiejętności
	J.1.2. U.1.	Student /studentka potrafi wykorzystać wiedzę pedagogiczną i przedmiotową do samodzielnego planowania i realizowania pracy wychowawczo-dydaktycznej w klasach I-III (w skali rocznej, tygodniowej i dziennej);

	J.1.2. U.2.	Student/studentka potrafi poddać refleksji i ocenić skuteczność swoich działań edukacyjnych pod kątem realizacji celów wychowania i kształcenia oraz stosowanych metod i środków dydaktycznych, oceny efektów prowadzonych działań wychowawczych, stosować różne strategie pracy z uczniami w młodszym wieku szkolnym.
		Kompetencje społeczne
	J.2. K.1.	Student /studentka jest gotowy/gotowa do rozwijania swojego przygotowania profesjonalnego we współpracy z nauczycielami i specjalistami w klasach I-III.
TREŚCI PROGRAMOWE		
Kształtowanie i rozwój umiejętności dydaktyczno-wychowawczych przyszłego nauczyciela w bezpośrednim kontakcie z uczniami klas I-III, nauczycielami, nauczycielami-specjalistami i innymi osobami pracującymi w szkole. Organizowanie warsztatu pracy nauczyciela. Planowanie i prowadzenie zajęć wychowawczo-dydaktycznych w klasach I-III. Weryfikacja własnych predyspozycji do wykonywania zawodu nauczyciela.		

MODUŁ 11. PRZYGOTOWANIE PRACY DYPLOMOWEJ

11.1. METODOLOGIA BADAŃ PEDAGOGICZNYCH

METODOLOGIA BADAŃ PEDAGOGICZNYCH I ANALIZA TEKSTU NAUKOWEGO
30 ĆW.

<p>METODOLOGIA BADAŃ PEDAGOGICZNYCH I ANALIZA TEKSTU NAUKOWEGO</p>
<p>EFEKTY UCZENIA SIĘ</p>

Lp.	Odniesienie do efektów kierunkowych (symbol efektu)	Wiedza
	K.1. W.1.	Student /studentka zna i rozumie filozoficzne, metodologiczne i kulturowe podstawy badań społecznych i edukacyjnych; koncepcje wiedzy, pojęcie nauki i status wiedzy naukowej, społeczno-kulturowe uwarunkowania badań naukowych, nurty filozoficzne, paradygmaty badawcze i strategie badań, znaczenie i sposoby budowania teorii w badaniach naukowych; potrafi dokonać analizy tekstu naukowego.
	K.1. W.5.	Student /studentka zna i rozumie rolę jakości i rzetelności badań naukowych, różne kryteria jakości badań naukowych, w tym reprezentatywność, trafność, rzetelność, wiarygodność, transparentność, autentyczność, triangulacja perspektyw teoretycznych, metod badawczych i źródeł danych, możliwość uogólnienia i transferu rezultatów badawczych.
	K.1. W.8.	Student /studentka zna i rozumie cechy, styl i redagowanie tekstów naukowych, cel i strukturę pracy dyplomowej; wybór pola badawczego w kontekście wiedzy osobistej i naukowej, technikę pracy naukowej, dobór i selekcję literatury, formy analizy materiałów źródłowych, formy prezentacji wyników badań i doniesień naukowych z literatury, ocenę i krytykę dostępnych źródeł teoretycznych, umiejętność wywodu i siłę argumentacji, problemy etyczne w pisaniu pracy magisterskiej.
	K.1. W.9.	Student /studentka zna i rozumie metodologię prowadzenia badań naukowych; zastosowanie wiedzy i umiejętności metodologicznych we własnym projekcie badawczym, w tym wybór strategii badawczej, sformułowanie celu i przedmiotu badań, opracowanie metod i techniki badań, sformułowanie problematyki badań, przygotowanie narzędzi badawczych, dobór próby badawczej, teren i przebieg badań; zasady prowadzenia badań empirycznych; sposoby analizy wyników badań; sposoby prezentacji wyników badań oraz proces wnioskowania.
		Umiejętności

	K.1. U.1.	Student /studentka potrafi zaprojektować proces badań; umiejętnie dobrać narzędzia badawcze.
	K.1. U.5.	Student /studentka potrafi krytycznie przeanalizować raport z badań.
	K.1.U6.	Student /studentka potrafi dobrać literaturę i materiały źródłowe adekwatne do problemu pracy dyplomowej.
		Kompetencje społeczne
	K.1. K.1.	Student /studentka jest gotowy/gotowa do rzetelnego sprawozdania wyników swoich badań.
	K.1. K.2.	Student /studentka jest gotowy/gotowa do przestrzegania zasad rzetelności intelektualnej i reguł własności intelektualnej.
TREŚCI PROGRAMOWE		
<p>Specyfika badań w pedagogice przedszkolnej i wczesnoszkolnej. Metody, techniki i narzędzia badawcze (konstruowanie kwestionariuszy, skal pomiarowych i testów pedagogicznych, arkuszy obserwacji, narzędzi socjometrycznych do badań na etapie wczesnej edukacji. Sposoby prezentacji wyników badań, zasady przygotowania i opracowania różnych rodzajów tekstów naukowych. Podstawowe zasady przeprowadzania badań, dylematy i wybory etyczne na różnych etapach procesu badawczego we wczesnej edukacji.</p>		

11.2. SEMINARIUM DYPLOMOWE

SEMINARIUM DYPLOMOWE 1, 2, 3, 4 120 ĆW.

SEMINARIUM DYPLOMOWE 1,2,3,4

EFEKTY UCZENIA SIĘ

Lp.	Odniesienie do efektów kierunkowych (symbol efektu)	Wiedza
	K.1. W.2.	<p>Student /studentka zna i rozumie strukturę procesu badawczego w kontekście przyjętej strategii badań (strategie ilościowe, jakościowe i mieszane); pojęcie projektu badawczego i etapów badań, kryteria wyboru strategii badawczej, cele badań, problemy i hipotezy badawcze, zmienne i związki między zmiennymi, konceptualizacja, operacjonalizacja zmiennych, zasady tworzenia ram pojęciowych badania, strategie i techniki doboru próby badawczej, definiowanie przypadku badawczego, specyfikę badań w pedagogice przedszkolnej i wczesnoszkolnej, rodzaje i typy badań: opisowe, diagnostyczne, wyjaśniające, weryfikacyjne, projektujące, porównawcze, eksperymentalne i quasi-eksperymentalne, sondażowe, metody indeksacji, pomiar i rodzaje skal pomiarowych, oraz badania: ewaluacyjne, panelowe, socjometryczne, porównawcze, terenowe, etnograficzne, performatywne, biograficzne; netnografia, metody gromadzenia i analizy danych (rodzaje i sposoby wykorzystania obserwacji, typy wywiadów badawczych, analiza: dokumentów, treści, tekstowa, konwersacyjna, dyskursu i audiowizualna); narzędzia badawcze – konstruowanie kwestionariuszy, skal pomiarowych i testów pedagogicznych, arkuszy obserwacji, narzędzi socjometrycznych; zasady tworzenia scenariuszy badawczych i dyspozycji do badań jakościowych.</p>
	K.1. W.3.	<p>Student /studentka zna i rozumie zasady przetwarzania i krytycznej analizy danych w kontekście przyjętej strategii badań i rodzaju danych; weryfikację i selekcję danych, kodowanie, klasyfikację, kwantyfikację i kategoryzację danych; podstawy analizy statystycznej (statystyka opisowa, rozkłady częstości, miary tendencji centralnej i rozproszenia, analiza jedno i dwuczynnikowa, korelacje między zmiennymi, wnioskowanie statystyczne</p>

		i testowanie hipotez, analizy porównawcze); selekcję i kodowanie danych jakościowych, wylanianie kategorii analizy i analiza relacji między nimi, tworzenie winiet, sieci, matryc i map pojęciowych; programy komputerowe wspierające analizę danych ilościowych i jakościowych.
	K.1. W.4.	Student /studentka zna i rozumie zasady opracowywania wyników i raportu z badań; sposoby prezentacji wyników badań, zasady przygotowania i opracowania różnych rodzajów tekstów naukowych; warsztat pisarski, style i gatunki, język i sposób narracji.
	K.1. W.6.	Student /studentka zna i rozumie sposoby wykorzystania wyników badań naukowych w praktyce społecznej i pedagogicznej, cele badawcze i typy badań w kontekście możliwości ich praktycznego zastosowania, sposoby praktycznego wykorzystania badań (analiza i diagnoza sytuacji, analiza problemów społecznych i pedagogicznych, określanie potrzeb i planowanie działań interwencyjnych, ewaluacja osiągnięć); krytyczno-emancypacyjny i transformacyjny potencjał badań naukowych.
	K.1. W.7.	Student /studentka zna i rozumie etyczne aspekty prowadzenia i wykorzystywania badań naukowych w dziedzinie nauk społecznych; podstawowe zasady przeprowadzania badań, dylematy i wybory etyczne na różnych etapach procesu badawczego, zaangażowanie uczestników badań, społeczno-polityczny kontekst badań społecznych, sposoby prezentacji wyników badań w przestrzeni publicznej; pojęcie plagiatu w pracy badawczej.
		Umiejętności
	K.1. U.2.	Student /studentka potrafi zebrać dane adekwatne dla postawionego problemu badawczego.
	K.1. U.3.	Student /studentka potrafi przeprowadzić poprawnie analizę danych.
	K.1. U.4.	Student /studentka potrafi opracować raport z wyników badań.
		Kompetencje społeczne

	K.1. K.1.	Student /studentka jest gotowy/gotowa do rzetelnego sprawozdania wyników swoich badań.
	K.1. K.2.	Student /studentka jest gotowy/gotowa do przestrzegania zasad rzetelności intelektualnej i reguł własności intelektualnej.
	K.1. K.3.	Student /studentka jest gotowy/gotowa do rzetelnego sprawozdania wyników badań zawartych w pracy dyplomowej.
	K.1. K.4.	Student /studentka jest gotowy/gotowa do przestrzegania zasad rzetelności intelektualnej i reguł własności intelektualnej.

TREŚCI PROGRAMOWE

Pojęcie projektu badawczego i etapy badań, kryteria wyboru strategii badawczej, cele badań, problemy i hipotezy badawcze, zmienne i związki między zmiennymi. Rodzaje i typy badań. Rama pojęciowa badania, strategie i techniki doboru próby badawczej, definiowanie przypadku badawczego, pomiar i rodzaje skal pomiarowych. Metody gromadzenia i analizy danych. Narzędzia badawcze – konstruowanie kwestionariuszy, skal pomiarowych i testów pedagogicznych, arkuszy obserwacji, narzędzi socjometrycznych; zasady tworzenia scenariuszy badawczych i dyspozycji do badań jakościowych. Specyfika badań w pedagogice przedszkolnej i wczesnoszkolnej.

Etyczne aspekty prowadzenia i wykorzystywania badań społecznych. Podstawowe zasady przeprowadzania badań, dylematy i wybory etyczne na różnych etapach procesu badawczego, zaangażowanie uczestników badań, społeczno-polityczny kontekst badań społecznych, prezentacja wyników badań w przestrzeni publicznej. Pojęcie plagiatu w pracy badawczej.

Opracowanie wyników i raport z badań. Sposoby prezentacji wyników badań, zasady przygotowania i opracowania różnych rodzajów tekstów naukowych. Warsztat pisarski, style i gatunki, język i sposób narracji. Odbiory badań.

BLOK PRZEDMIOTÓW SPECJALNOŚCIOWYCH DO WYBORU:

PEDAGOGIKA KOREKCYJNA

PODSTAWY PEDAGOGIKI KOREKCYJNEJ 15 W. 15 ĆW.

PSYCHOLOGIA KLINICZNA DZIECKA W WIEKU PRZEDSZKOLNYM I MŁODSZYM SZKOLNYM 30 ĆW.

WSPIERANIE NABYWANIA UMIEJĘTNOŚCI JEZYKOWYCH U DZIECI Z TRUDNOŚCIAMI W UCZENIU SIĘ 15 W. 45 ĆW.

WSPIERANIE UMIEJĘTNOŚCI MATEMATYCZNYCH U DZIECI Z TRUDNOŚCIAMI W UCZENIU SIĘ 15 W. 45 ĆW.

INDYWIDUALIZACJA KSZTAŁCENIA UCZNIÓW 30 ĆW.

KLASYCZNE I NOWOCZESNE METODY TERAPII PEDAGOGICZNEJ 30 W. 30 ĆW.

APLIKACJE KOMPUTEROWE W TERAPII PEDAGOGICZNEJ 30 ĆW.

WSPÓŁPRACA MIĘDZYINSTYTUCJONALNA W PROCESIE TERAPII DZIECKA 15 ĆW.

PRAKTYKA ASYSTENCKA W PORADNIACH PSYCHOLOGICZNO-PEDAGOGICZNYCH LUB SZKOŁACH PODSTAWOWYCH (ZAJĘCIA KOREKCYJNO-KOMPENSACYJNE) 20 GODZ.

PRAKTYKA ASYSTENCKO-PEDAGOGICZNA W PORADNIACH PSYCHOLOGICZNO-PEDAGOGICZNYCH LUB SZKOŁACH PODSTAWOWYCH (ZAJĘCIA KOREKCYJNO-KOMPENSACYJNE) 40 GODZ.

PODSTAWY PEDAGOGIKI KOREKCYJNEJ		
EFEKTY UCZENIA SIĘ		
Lp.	Odniesienie do	Wiedza

	efektów kierunkowych (symbol efektu)	
	A.1. W.1.	Student /studentka zna i rozumie genezę pedagogiki korekcyjnej jako nauki i jej powiązania z innymi dyscyplinami; antropologiczne, kulturowe, aksjologiczne i socjologiczne podstawy pedagogiki korekcyjnej; sposoby opisywania trudności w rozwoju i uczeniu się w świetle teorii pedagogicznych (modele, metody terapii pedagogicznej), kulturowych, antropologicznych, aksjologicznych i socjologicznych; fundamentalne dylematy współczesnej terapii pedagogicznej; funkcje pedagogiki korekcyjnej w życiu społeczeństw i egzystencji jednostek; blokady i możliwości kształcenia się jednostek z trudnościami rozwojowymi i edukacyjnymi.
		Umiejętności
	A.1. U.2.	Student /studentka potrafi interpretować działalność nauczycieli w kontekstach jej prowadzenia z wykorzystaniem posiadanej wiedzy z zakresu pedagogiki korekcyjnej i dyscyplin współpracujących, charakteryzować swoistość działania pedagogicznego pedagoga korekcyjnego, prezentować własne pomysły, wątpliwości i sugestie z zakresu pedagogiki korekcyjnej poparte rozbudowaną argumentacją teoretyczną.
		Kompetencje społeczne
	A.1. K.3.	Student /studentka jest gotowy/gotowa do podejmowania wyzwań zawodowych i osobistych oraz indywidualnych i zespołowych działań profesjonalnych z zakresu pedagogiki korekcyjnej.
TREŚCI PROGRAMOWE		

Pedagogika korekcyjna jako dziedzina pedagogiki, przedmiot i zadania pedagogiki korekcyjnej. Sylwetka i przygotowanie zawodowe pedagoga korekcyjnego. Metody i techniki badań pedagogicznych w pedagogice korekcyjnej. Rodzaje trudności w rozwoju i uczeniu się – przyczyny i objawy zaburzeń emocjonalnych i w zachowaniu, zaburzeń komunikacji językowej, zaburzeń ze spektrum autyzmu, zaburzeń sensorycznych, motorycznych, niepełnosprawności intelektualnej, zaburzeń związanych z przewlekłą chorobą somatyczną, sprzężonych niepełnosprawności, zaburzeń neurodynamiki itp. Różne typy zaburzeń a proces nauczania-uczenia się.

**PSYCHOLOGIA KLINICZNA DZIECKA W WIEKU PRZEDSZKOLNYM
I MŁODSZYM SZKOLNYM**

EFEKTY UCZENIA SIĘ

Lp.	Odniesienie do efektów kierunkowych (symbol efektu)	Wiedza
	A.3. W.3.	Student /studentka zna i rozumie psychologiczne podstawy zakłóceń procesu rozwoju, uczenia się i społecznego funkcjonowania dzieci lub uczniów; trudności w uczeniu się i strategie ich przezwyciężania, metody i techniki identyfikacji oraz wspomaganie rozwoju uzdolnień i zainteresowań.
		Umiejętności
	A.3. U.1.	Student /studentka potrafi obserwować procesy uczenia się dzieci lub uczniów z punktu widzenia wybranych teorii z zakresu psychologii klinicznej.
		Kompetencje społeczne
	A3. K.2.	Student /studentka jest gotowy/gotowa do wykorzystania zdobytej wiedzy z zakresu psychologii klinicznej do analizy zdarzeń pedagogicznych.

TREŚCI PROGRAMOWE

Psychologia kliniczna dziecka - podstawowe pojęcia, modele i teorie. Zdrowie i zaburzenia zdrowia psychicznego dziecka. Specyfika psychologicznej diagnozy klinicznej dziecka. Dziecko z zaburzeniami rozwoju w rodzinie, szkole i środowisku rówieśniczym. Stres u dzieci. Znaczenie oddziaływań profilaktycznych i metody pomocy psychologicznej dla dzieci w wieku przedszkolnym i młodszym wieku szkolnym. Współpraca psychologa (klinicznego) z nauczycielem i rodzicami ucznia – obowiązki prawne i uwarunkowania etyczne.

WSPIERANIE NABYWANIA UMIEJĘTNOŚCI JĘZYKOWYCH U DZIECI Z TRUDNOSCAMI W UCZENIU SIĘ

EFEKTY UCZENIA SIĘ

Lp.	Odniesienie do efektów kierunkowych (symbol efektu)	Wiedza
	C. W.1.	Student /studentka zna i rozumie zróżnicowanie modeli ujmowania procesu wspierania rozwoju dziecka lub ucznia z trudnościami w uczeniu się wynikających z niedostatków opanowania umiejętności językowych; zadania edukacji przedszkolnej i wczesnoszkolnej w zakresie wspierania rozwoju języka i mowy dziecka lub ucznia; zasady wykorzystywania zabawy do stymulowania rozwoju językowego dziecka; rolę inicjacji artystycznej, zwłaszcza literackiej i teatralnej.
		Umiejętności
	C. U.4.	Student /studentka potrafi planować, realizować i oceniać efekty spersonalizowanych strategii i programów kształcenia i wychowania z nastawieniem na integralny rozwój dziecka lub ucznia z trudnościami w uczeniu się wynikającymi z niedostatków opanowania umiejętności językowych.

		Kompetencje społeczne
	C. K.4.	Student /studentka jest gotowy/gotowa do efektywnej współpracy z nauczycielami, pedagogami, specjalistami, w tym psychologiem, logopedą, pedagogiem, lekarzem, rodzicami dzieci lub uczniów z trudnościami w nabywaniu umiejętności językowych i innymi członkami społeczności przedszkolnej, szkolnej i lokalnej na rzecz dzieci lub uczniów z trudnościami w uczeniu się i zapewnienia jakości pracy przedszkola lub szkoły.
TREŚCI PROGRAMOWE		
<p>Rozwój językowy dziecka w wieku wczesnoszkolnym – czynniki determinujące rozwój, przyczyny i objawy zaburzeń w rozwoju umiejętności i sprawności językowych. Sposoby i narzędzia diagnozowania umiejętności językowych – przegląd narzędzi diagnostycznych. Trudności w czytaniu i pisaniu (specyficzne i niespecyficzne) – przyczyny i objawy. Przykłady ćwiczeń w czytaniu i pisaniu. Metody wspomagania rozwoju umiejętności językowych dzieci w wieku przedszkolnym i wczesnoszkolnym, konstruowanie językowych gier dydaktycznych.</p>		

WSPIERANIE UMIEJĘTNOŚCI MATEMATYCZNYCH U DZIECI Z TRUDNOŚCIAMI W UCZENIU SIĘ		
EFEKTY UCZENIA SIĘ		
Lp.	Odniesienie do efektów kierunkowych (symbol efektu)	Wiedza

	C. W.1.	Student /studentka zna i rozumie zróżnicowanie modeli ujmowania procesu wspierania rozwoju dziecka lub ucznia z trudnościami w uczeniu się wynikających z niedostatków opanowania umiejętności matematycznych; zadania edukacji przedszkolnej i wczesnoszkolnej w zakresie wspierania rozwoju umiejętności matematycznych dziecka lub ucznia; zasady wykorzystywania zabawy do stymulowania rozwoju rozumowania matematycznego dziecka.
		Umiejętności
	C. U.4.	Student /studentka potrafi planować, realizować i oceniać efekty spersonalizowanych strategii i programów kształcenia i wychowania z nastawieniem na integralny rozwój dziecka lub ucznia z trudnościami w uczeniu się wynikającymi z niedostatków opanowania umiejętności matematycznych.
		Kompetencje społeczne
	C. K.4.	Student /studentka są gotowi do efektywnej współpracy z nauczycielami, pedagogami, specjalistami i rodzicami dzieci lub uczniów z trudnościami w nabywaniu umiejętności matematycznych i innymi członkami społeczności przedszkolnej, szkolnej i lokalnej na rzecz dzieci lub uczniów z trudnościami w uczeniu się i zapewnienia jakości pracy przedszkola lub szkoły.
TREŚCI PROGRAMOWE		
Rozwój umiejętności matematycznych u dzieci: uwarunkowanie i prawidłowości. Dojrzałość do nauki matematyki. Wspieranie, wspomaganie a zajęcia korekcyjno-kompensacyjne. Rodzaje i przykłady ćwiczeń kształtujących umiejętności matematyczne dzieci –warsztat pracy nauczyciela. Współpraca osób dorosłych (rodziców, specjalistów, nauczycieli) w procesie wspierania rozwoju dziecka lub ucznia z trudnościami w rozwijaniu umiejętności matematycznych.		

INDYWIDUALIZACJA KSZTAŁCENIA UCZNIÓW

EFEKTY UCZENIA SIĘ

Lp.	Odniesienie do efektów kierunkowych (symbol efektu)	Wiedza
	C. W.1.	Student /studentka zna i rozumie zróżnicowanie modeli ujmowania procesu indywidualizowania procesu rozwoju, wychowania i kształcenia ucznia, w tym behawioralnego, konstruktywistycznego, emancypacyjnego; zadania edukacji wczesnoszkolnej w zakresie zindywidualizowanego wspierania rozwoju ucznia; indywidualizacja procesu adaptacji ucznia w szkole; zindywidualizowane strategie stymulowania aktywności poznawczej uczniów; zasady wykorzystywania zabawy do stymulowania rozwoju indywidualnego ucznia; rolę inicjacji: czytelniczej, teatralnej, muzycznej, plastycznej, technicznej w indywidualizacji rozwoju, wychowania i kształcenia uczniów w młodszym wieku szkolnym.
	C. W.3.	Student /studentka zna i rozumie zasady projektowania spersonalizowanych strategii edukacyjnych w klasach I–III szkoły podstawowej, konstruowania w zindywidualizowany sposób wiedzy w klasach I–III szkoły podstawowej; sposoby indywidualizowania integrowania wiedzy i umiejętności uczniów w klasach I–III; zasady uniwersalnego projektowania i prowadzenia działań pedagogicznych, rozpoznawania potrzeb, możliwości i uzdolnień indywidualnego ucznia, a także planowania, realizacji i oceny spersonalizowanych programów kształcenia i wychowania.
		Umiejętności
	C. U.1.	Student /studentka potrafi kształtować bezpieczne i przyjazne edukacyjne środowisko rozwoju uczniów, z uwzględnieniem indywidualnych potrzeb, możliwości i uzdolnień uczniów, z nastawieniem na osobowy i

		podmiotowy ich indywidualny rozwój.
		Kompetencje społeczne
	C. K.1.	Student /studentka jest gotowy/gotowa do kierowania się wrażliwością etyczną, empatią, otwartością, krytycyzmem oraz przyjęcia odpowiedzialności za integralny rozwój ucznia i podejmowane oddziaływania pedagogiczne w celu indywidualizowania procesu jego wychowania i kształcenia.
TREŚCI PROGRAMOWE		
Planowanie i prowadzenie zindywidualizowanego procesu rozwoju, wychowania i kształcenia ucznia. Organizowanie zindywidualizowanego środowiska edukacyjnego. Uniwersalne projektowanie w edukacji (UDL) na etapie edukacji wczesnoszkolnej. Indywidualizacja procesu rozpoznawania potrzeb ucznia, planowania działań wychowawczych i dydaktycznych oraz oceniania i ewaluacji osiągniętych rezultatów.		

KLASYCZNE I NOWOCZESNE METODY TERAPII PEDAGOGICZNEJ		
EFEKTY UCZENIA SIĘ		
Lp.	Odniesienie do efektów kierunkowych (symbol efektu)	Wiedza
	C. W.2.	Student /studentka zna i rozumie organizację optymalnego środowiska edukacyjnego w klasach I–III szkoły podstawowej; możliwości wykorzystania w codziennej praktyce edukacyjnej różnorodnych metod organizowania środowiska uczenia się i nauczania i wspierania procesu edukacyjnego oraz przewyciężania przez uczniów ewentualnych trudności w uczeniu się; organizację środowiska wychowawczego przy uwzględnieniu

		specyficznych potrzeb i możliwości poszczególnych dzieci, uczniów lub grup; potrzebę wykorzystywania w pracy z dzieckiem lub uczniem informacji uzyskanych na jego temat od specjalistów, w tym psychologa, logopedy, pedagoga, lekarza, rodziców lub opiekunów.
		Umiejętności
	C. U.3.	Student /studentka potrafi wykorzystywać w codziennej praktyce edukacyjnej różnorodne metody wspierania rozwoju i uczenia się, przezwycięzania trudności w uczeniu się oraz organizowania środowiska uczenia się – w sali lub klasie, poza placówką oświatową i w środowisku lokalnym, tak aby dostarczać dzieciom różnych źródeł, w tym za pomocą technologii informacyjno-komunikacyjnej, gromadzenia doświadczeń i okazji do zaangażowanego uczenia się;
		Kompetencje społeczne
	C. K.4.	Student /studentka jest gotowy/gotowa do efektywnej współpracy z nauczycielami, pedagogami, specjalistami, w tym psychologiem, logopedą, pedagogiem, lekarzem, rodzicami uczniów i innymi członkami społeczności szkolnej i lokalnej na rzecz dostępności i poprawnego doboru różnych metod wspierania procesu przezwycięzania trudności w uczeniu się.
TREŚCI PROGRAMOWE		
Metody terapii pedagogicznej (wspierania indywidualnego rozwoju uczniów) - definicje metod terapii, klasyfikacje, cechy. Możliwość zastosowania określonej metody w odniesieniu do indywidualnych potrzeb poszczególnych uczniów. Przykłady klasycznych i nowoczesnych metod terapii pedagogicznej. Próby stosowania elementów poszczególnych metod terapii pedagogicznej w czasie zajęć studenckich i w czasie zajęć prowadzonych w ramach praktyk pedagogicznych.		

EFEKTY UCZENIA SIĘ		
Lp.	Odniesienie do efektów kierunkowych (symbol efektu)	Wiedza
	B.5. W.6.	Student /studentka zna i rozumie uwarunkowania profesjonalnego rozwoju nauczyciela z wykorzystaniem technologii informacyjno-komunikacyjnych i informatyki w procesie wspierania rozwoju uczniów i przezwycięzania ewentualnych trudności w uczeniu się; komputerowe programy edukacyjne przeznaczone dla najmłodszych uczniów możliwe do wykorzystania w procesie przezwycięzania trudności w uczeniu się.
		Umiejętności
	B.5. U.3.	Student /studentka potrafi ocenić walory użytkowe komputerowego programu edukacyjnego możliwego do wykorzystania w procesie przezwycięzania trudności w uczeniu się młodszych uczniów.
	B.5. U.4.	Student /studentka potrafi zorganizować bezpieczne środowisko pracy ucznia z komputerem.
		Kompetencje społeczne
	B.5. K.1.	Student /studentka jest gotowy/gotowa do ciągłej aktualizacji swojej wiedzy z zakresu zastosowań komputerów i aplikacji komputerowych w przezwycięzaniu trudności w uczeniu się młodszych uczniów.
TREŚCI PROGRAMOWE		

Aplikacje komputerowe – pojęcia i rodzaje. Typologia edukacyjnych aplikacji komputerowych, cechy edukacyjnych programów komputerowych dla dzieci oraz Ogólnoeuropejskiego Systemu Klasyfikacji Gier Komputerowych (PEGI – Pan European Game Information). Aplikacje komputerowe ułatwiające kształtowanie wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych młodszych uczniów. Ocena przykładowych aplikacji i nauczanie się posługiwania nimi i wykorzystywania na zajęciach z uczniami klas I-III szkoły podstawowej w celu przezwyciężania trudności językowych, matematycznych, stymulowania funkcji poznawczych, koordynacji wzrokowo-ruchowej, sprawności grafomotorycznej itp.

WSPÓŁPRACA MIĘDZYINSTYTUCJONALNA W PROCESIE TERAPII DZIECKA

EFEKTY UCZENIA SIĘ

Lp.	Odniesienie do efektów kierunkowych (symbol efektu)	Wiedza
	A.2. W.5.	Student /studentka zna i rozumie typy, cele i zasady funkcjonowania instytucji edukacyjnych przeznaczonych dla dzieci w wieku przedszkolnym i młodszym wieku szkolnym; cele i zasady współpracy przedszkola lub szkoły z podmiotami zewnętrznymi w sytuacji trudności w uczeniu się dzieci lub uczniów; modele, funkcje, szanse, zagrożenia międzyinstytucjonalnej współpracy w procesie terapii dziecka; sposoby radzenia sobie z trudnościami w uczeniu się i/lub problemami wychowawczymi dzieci lub uczniów i rozwiązywania ich we współpracy z rodziną i otoczeniem dziecka lub ucznia, a także sposoby budowania swojego autorytetu w relacjach zawodowych i we współpracy z zespołem nauczycieli oraz z innymi podmiotami procesu wychowania i kształcenia.
		Umiejętności
	A.2. U.4.	Student /studentka potrafi organizować wartościowe rozwojowo i społecznie międzyinstytucjonalne środowisko

		wychowawcze i/lub wspierające dzieci i uczniów w procesie indywidualnego rozwoju, wyrażania swojej indywidualności i twórczości i/lub przezwycięzania napotykanymi trudnościami rozwojowymi i/lub edukacyjnymi.
		Kompetencje społeczne
	A.2. K.2.	Student /studentka jest gotowy/gotowa do podejmowania wyzwań zawodowych oraz indywidualnych i zespołowych, w tym międzyinstytucjonalnych działań profesjonalnych w zakresie wczesnej edukacji.
TREŚCI PROGRAMOWE		
<p>Prawno-organizacyjne podstawy międzyinstytucjonalnej współpracy szkoły i innych instytucji działających na rzecz dziecka i rodziny, w tym poradni psychologiczno-pedagogicznych, lokalnych centrów pomocy rodzinie itp., ale także sądów rodzinnych czy policji. Analiza podstawowych dokumentów prawnych określających współpracę tych instytucji z rodzicami dzieci i uczniów. Organizacja opieki psychologiczno-pedagogicznej, przykładowe rozwiązania metodyczne z zakresu współpracy z rodzicami w procesie wspierania rozwoju i uczenia się dziecka w ramach międzyinstytucjonalnej współpracy różnych podmiotów. Prawa i obowiązki szkoły w zakresie przeciwdziałania przemocy wobec dzieci oraz udzielania dzieciom i uczniom pomocy psychologiczno-pedagogicznej</p>		

PRAKTYKI ZAWODOWE DO BLOKU PRZEDMIOTÓW SPECJALNOŚCIOWYCH: PEDAGOGIKA KOREKCYJNA

1) śródroczna

1.1. ogólnopedagogiczna

Praktyka asystencka w poradniach psychologiczno-pedagogicznych lub szkołach podstawowych (zajęcia korekcyjno-kompensacyjne) 20 GODZ.

2) ciągła

Praktyka asystencko-pedagogiczna w poradniach psychologiczno-pedagogicznych lub szkołach podstawowych (zajęcia korekcyjno-kompensacyjne) 40 GODZ.

**PRAKTYKA ASYSTENCKA W PORADNIACH PSYCHOLOGICZNO-
PEDAGOGICZNYCH LUB SZKOŁACH PODSTAWOWYCH (ZAJĘCIA
KOREKCYJNO-KOMPENSACYJNE)**

EFEKTY UCZENIA SIĘ

Lp.	Odniesienie do efektów kierunkowych (symbol efektu)	Wiedza
	J.1.1. W.1.	Student/studentka zna i rozumie sposób funkcjonowania gabinetu terapii pedagogicznej w poradni psychologiczno-pedagogicznej lub szkole podstawowej, organizację ich pracy, uczestników procesów pedagogicznych oraz sposób prowadzenia dokumentacji.
	J.1.1. W.2.	Student/studentka zna i rozumie realizowane zadania opiekuńczo-wychowawcze, dydaktyczne, diagnostyczne, terapeutyczne charakterystyczne dla funkcjonowania gabinetu terapii pedagogicznej w poradni psychologiczno-pedagogicznej lub szkole podstawowej oraz środowisko w jakim one działają.
	J.1.1. W.3.	Student/studentka zna i rozumie zasady organizacji gabinetu terapii pedagogicznej w poradni psychologiczno-pedagogicznej lub w szkole podstawowej, w tym podstawowe zadania, obszary działalności, procedury organizacyjne, podział kompetencji, planowanie pracy i system kontroli.
	J.1.1. W.4.	Student/studentka zna i rozumie specyficzne dla pracy gabinetu terapii pedagogicznej w poradni psychologiczno-pedagogicznej lub w szkole codzienne działania zawodowe nauczyciela-specjalisty oraz jego warsztat pracy.
		Umiejętności
	J.1.1. U.1.	Student /studentka potrafi wyciągać wnioski z obserwacji pracy uczniów klas I-III biorących udział w zajęciach terapii pedagogicznej, zachowań i aktywności uczniów w czasie zajęć, z uwzględnieniem uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi.

	J.1.1. U.2.	Student/studentka potrafi analizować, przy pomocy opiekuna praktyk zawodowych oraz nauczycieli akademickich zdarzenia wychowawczo-opiekuńcze i edukacyjne zaobserwowane albo doświadczone w czasie praktyk asystenckich w gabinecie terapii pedagogicznej w poradni psychologiczno-pedagogicznej lub w szkole podstawowej.
		Kompetencje społeczne
	J.1.1. K.1.	Student /studentka jest gotowy/gotowa do współdziałania z opiekunem praktyk zawodowych oraz z nauczycielami w celu poszerzania swojej wiedzy z zakresu zajęć specjalistycznych z zakresu terapii pedagogicznej.
	J.1.1.K2.	Student/studentka jest gotowy/gotowa do praktycznego stosowania zasad bezpieczeństwa dzieci lub uczniów w placówce oświatowej.
TREŚCI PROGRAMOWE		
Organizacja pracy gabinetu terapii pedagogicznej w poradni psychologiczno-pedagogicznej lub szkole podstawowej, warsztat pracy nauczyciela-specjalisty z zakresu terapii pedagogicznej, formy i metody pracy nauczyciela-specjalisty terapeuty pedagogicznego, obserwacja zdarzeń pedagogicznych, weryfikacja własnych predyspozycji do wykonywania zawodu nauczyciela.		

PRAKTYKA ASYSTENCKO-PEDAGOGICZNA W PORADNIACH PSYCHOLOGICZNO-PEDAGOGICZNYCH LUB SZKOŁACH PODSTAWOWYCH (ZAJECIA KOREKCYJNO-KOMPENSACYJNE)		
EFEKTY UCZENIA SIĘ		
Lp.	Odniesienie do efektów kierunkowych	Wiedza

	(symbol efektu)	
	J.2. W.1.	Student /studentka zna i rozumie praktyczne zasady samodzielnego planowania i realizowania zadań z zakresu wspomagania rozwoju i uczenia się uczniów klas I-III realizowane w gabinecie terapii pedagogicznej w poradni psychologiczno-pedagogicznej lub w szkole podstawowej.
		Umiejętności
	J.2. U.1.	Student/studentka potrafi stosować posiadaną wiedzę teoretyczną i przedmiotową do realizacji podjętych zadań opiekuńczo-wychowawczych i edukacyjnych w czasie praktyki; planować i realizować działania wychowawczo-dydaktyczne w przedszkolu lub klasach I–III szkoły podstawowej, pod kierunkiem nauczyciela z odpowiednim doświadczeniem zawodowym.
	J.2. U.2.	Student /studentka potrafi poddawać refleksji i identyfikować spontaniczne zachowania uczniów jako sytuacje wychowawczo- dydaktyczne i wykorzystywać je w czasie prowadzonych zajęć.
		Kompetencje społeczne
	J.2. K.1.	Student /studentka jest gotowy/gotowa do rozwijania swojego przygotowania profesjonalnego we współpracy z nauczycielami-specjalistami i nauczycielami.
TREŚCI PROGRAMOWE		
<p>Obserwacja (hospitowanie) i dokumentowanie przebiegu zajęć korekcyjno-kompensacyjnych. Projektowanie i prowadzenie zajęć korekcyjno-kompensacyjnych zgodnie z samodzielnie opracowanym projektem lub konspektem/scenariuszem oraz ich udokumentowanie. Współdziałanie z opiekunem praktyk. Autorefleksja pedagogiczna.</p>		

BLOK PRZEDMIOTÓW SPECJALNOŚCIOWYCH DO WYBORU:

PEDAGOGIKA ŻŁOBKOWA

PLANOWANIE I DOKUMENTOWANIE ROZOWJU DZIECKA W CODZIENNYCH SYTUACJACH (POWITANIE, POŻEGNANIE, POSIŁKI, CZYNNOSCI HIGIENICZNE, ODPOCZYNEK, ZABAWA) 30 ĆW.

OPIEKA PIELĘGNACYJNA I ZDORWOTNA NAD DZIECKIEM PRAWIDŁOWO I NIEPRAWIDŁOWO ROZWIJAJĄCYM SIĘ 30W. 15 ĆW.

ZABAWA JAKO FORMA PROCESU UCZENIA SIĘ DZIECI W WIEKU NIEMOWLĘCYM I PONIEMOWLĘCYM 15W. 45 ĆW.

FORMY OPIEKI NAD DZIECKIEM DO LAT 3 30W.

ROZWÓJ DZIECKA W WIEKU NIEMOWLĘCYM I PONIEMOWLĘCYM 30 W.

ADAPTACJA DZIECKA DO ŻŁOBKA I KLUBU DZIECIĘCEGO 15W. 15 ĆW.

ROZPOZNAWANIE SYMPTOMÓW ZABURZEŃ ROZWOJOWYCH U DZECI W WIEKU NIEMOWLĘCYM I PONIEMOWLĘCYM Z ELEMENTAMI PSYCHOLOGII KLINICZNEJ 15W. 15 ĆW.

ZAJĘCIA ARTYSTYCZNE W ŻŁOBKU I KLUBIE DZIECIĘCYM 45 ĆW.

ZAJĘCIA RUCHOWE W ŻŁOBKU I KLUBIE DZIECIĘCYM 15 ĆW.

PRAKTYKA ASYSTENCKA W ŻŁOBKACH LUB KLUBACH DZIECIĘCYCH

PRAKTYKA ASYSTENCKO-PEDAGOGICZNA W ŻŁOBKACH LUB KLUBACH DZIECIĘCYCH

PLANOWANIE I DOKUMENTOWANIE ROZOWJU DZIECKA W CODZIENNYCH SYTUACJACH (POWITANIE, POŻEGNANIE, POSIŁKI, CZYNNOSCI HIGIENICZNE, ODPOCZYNEK, ZABAWA)		
EFEKTY UCZENIA SIĘ		
Lp.	Odniesienie do efektów kierunkowych (symbol efektu)	Wiedza

C. W.2.	Student /studentka w pogłębionym stopniu zna i rozumie zasady planowania i organizacji optymalnego środowiska rozwojowego dla dziecka w żłobku lub klubie dziecięcym; możliwości wykorzystania w codziennej praktyce różnorodnych sposobów organizowania środowiska uczenia się małego dziecka elementarnych czynności związanych z samodzielnością (powitanie, pożegnanie, spożywanie posiłków, wykonywanie czynności samoobsługowych, odpoczynek, zabawa); organizację środowiska wychowawczego przy uwzględnieniu indywidualnych potrzeb i możliwości poszczególnych dzieci w wieku niemowlęcym i poniemowlęcym; potrzebę wykorzystywania w pracy z dzieckiem lub uczniem informacji uzyskanych na jego temat od specjalistów, w tym psychologa, logopedy, pedagoga, lekarza, rodziców lub opiekunów.
C. W.3.	Student /studentka w pogłębionym stopniu zna i rozumie zasady projektowania procesu uczenia dziecka do lat 3; zasady projektowania i prowadzenia działań opiekuńczych, wychowawczych i edukacyjnych w żłobku lub klubie dziecięcym.
	Umiejętności
C. U.1.	Student /studentka potrafi kształtować bezpieczne i przyjazne środowisko rozwoju dzieci do lat 3, z uwzględnieniem indywidualnych potrzeb i możliwości rozwojowych szczególnie w obszarze samodzielności elementarnej.
C. U.3.	Student /studentka potrafi wykorzystywać w codziennej praktyce opiekuńczo-wychowawczo-edukacyjnej różnorodne sposoby organizowania środowiska uczenia się samodzielności elementarnej dzieci w żłobku lub klubie dziecięcym.
	Kompetencje społeczne
C. K.1.	Student/studentka jest gotowy/gotowa są do kierowania się wrażliwością etyczną, empatią, otwartością, krytycyzmem oraz przyjęcia odpowiedzialności za integralny rozwój dzieci do lat 3 i podejmowane działania opiekuńczo-wychowawczo-edukacyjne.

C. K.3.	Student/studentka jest gotowy/gotowa do budowania relacji wzajemnego zaufania między wszystkimi podmiotami procesu wychowania i opieki nad dzieckiem do lat 3 w żłobku lub klubie dziecięcym;
TREŚCI PROGRAMOWE	
Planowanie i dokumentowanie pracy z dzieckiem do lat 3. Zasady żywienia dzieci do lat 3. Zasady przestrzegania higieny. Wprowadzanie dzieci do przestrzegania podstawowych zasad bezpieczeństwa i współżycia społecznego. Organizowanie środowiska uczenia się przyjaznego dzieciom do lat 3 z uwzględnieniem ich indywidualnych potrzeb. Trening samodzielności elementarnej (społecznej i samoobsługowej).	

OPIEKA PIELĘGNACYJNA I ZDROWOTNA NAD DZIECKIEM PRAWIDŁOWO I NIEPRAWIDŁWO ROZWIJAJĄCYM SIĘ		
EFEKTY UCZENIA SIĘ		
Lp.	Odniesienie do efektów kierunkowych (symbol efektu)	Wiedza
	B.10. W.1.	Student/studentka zna i rozumie zasady opieki pielęgnacyjnej i zdrowotnej nad dzieckiem do lat 3 (którego rozwój przebiega bez zakłóceń lub tego, którego rozwój jest zaburzony) w żłobku i klubie dziecięcym oraz orientuje się w sytuacjach zagrożenia zdrowia.
	B.10. W.2.	Student/studentka zna i rozumie istotę umiejętności życiowych (<i>life skills</i>) i zachowań prozdrowotnych w przypadku dzieci do lat 3 w żłobku i klubie dziecięcym.
	B.10. W.3.	Student/studentka zna i rozumie podstawowe zagadnienia rozwoju biologicznego dziecka do lat 3.

	B.10. W.4.	Student/studentka zna i rozumie sposoby wspomagania dziecka w wieku niemowlęcym i poniemowlęcym w żłobku i klubie dziecięcym w działaniach na rzecz zdrowia i niwelowania stanów zagrażających zdrowiu.
		Umiejętności
	B.10. U.1.	Student/studentka potrafi rozpoznać sytuację zagrożenia dla zdrowia dziecka w wieku niemowlęcym i poniemowlęcym w żłobku i klubie dziecięcym i odpowiednio zareagować.
	B.10. U.2.	Student/studentka potrafi skutecznie promować zachowania prozdrowotne u dzieci w wieku niemowlęcym i poniemowlęcym w żłobku i klubie dziecięcym.
		Kompetencje społeczne
	B.10. K.1.	Student/studentka jest gotowy/gotowa do krzewienia postawy dbałości o zdrowie w żłobku i klubie dziecięcym.
TREŚCI PROGRAMOWE		
Znajomość zasad pielęgnacji i sprawowania opieki nad dzieckiem w wieku niemowlęcym i poniemowlęcym (kąpiel, przewijanie, usypianie, wychodzenie na spacer). Zasady bezpieczeństwa podczas sprawowania opieki nad dzieckiem do lat 3. Profilaktyka prozdrowotna. Rozpoznawanie symptomów wybranych chorób wieku dziecięcego. Profilaktyka prozdrowotna.		

ZABAWA JAKO FORMA PROCESU UCZENIA SIĘ DZIECI W WIEKU NIEMOWLĘCYM I PONIEMOWLĘCYM
EFEKTY UCZENIA SIĘ

Lp.	Odniesienie do efektów kierunkowych (symbol efektu)	Wiedza
	C. W.1.	Student/studentka zna i rozumie zadania wychowania żłobkowego w zakresie wspierania rozwoju dziecka do lat 3; strategie stymulowania aktywności poznawczej dzieci w wieku niemowlęcym i poniemowlęcym; zasady wykorzystywania zabawy do stymulowania rozwoju małego dziecka.
	C. W.2.	Student/studentka zna i rozumie organizację optymalnego środowiska wychowawczo-opiekuńczo-edukacyjnego w żłobkach i klubach dziecięcych; organizację środowiska wychowawczego przy uwzględnieniu specyficznych potrzeb i możliwości poszczególnych dzieci do lat 3.
		Umiejętności
	C. U.5.	Student/studentka potrafi organizować zabawy i zajęcia stymulujące aktywność poznawczą dzieci w żłobkach i klubach dziecięcych, angażujące emocjonalnie, motywacyjnie i poznawczo wszystkie dzieci; wspierać ich adaptację do zabawy we wspólnocie.
	C. U.6.	Student/studentka potrafi identyfikować i rozbudzać zainteresowania i zdolności dzieci w żłobku lub klubie dziecięcym, dostosowywać sposoby uczenia do ich zasobów; rozwijać u małych dzieci ciekawość, aktywność i samodzielność poznawczą oraz kreatywne podejście do zadań.
		Kompetencje społeczne
	C. K.1.	Student/studentka jest gotowy/gotowa do kierowania się wrażliwością etyczną, empatią, otwartością, krytycyzmem oraz przyjęcia odpowiedzialności za integralny rozwój małych dzieci w żłobku lub klubie dziecięcym.
TREŚCI PROGRAMOWE		

Kształcąca, wychowawcza, terapeutyczna i projekcyjna funkcja zabawy. Rozwój dziecka w zabawie – atmosfera zaufania, akceptacji, tolerancji różnic, wyzwianie aktywności twórczej, ułatwianie kontaktów społecznych i samopoznanie dziecka. Psychologiczne podstawy pedagogiki zabawy (psychologia Gestalt) i jej zasady (dobrowolność, wielopoziomowość komunikacji, unikanie rywalizacji, współpracy i współdziałania, różnorodności środków wyrazu). Metody pedagogiki zabawy (ułatwiający wejście w grupę, rozluźniający, ułatwiający wprowadzenie określonego tematu, gry dydaktyczne, wymiany myśli i gry dyskusyjne, ułatwiający przekaz informacji, dramowe, umożliwiające samoocenę, integrujące duże grupy). Wykorzystanie zabawy do stymulowania rozwoju dziecka mając na uwadze indywidualny profil rozwojowy dziecka, ze szczególnym uwzględnieniem dziecka ze specjalnymi potrzebami rozwojowymi oraz grupowe zalety uczenia się. Gry i zabawy z chustą animacyjną.

FORMY OPIEKI NAD DZIECKIEM DO LAT 3

EFEKTY UCZENIA SIĘ

Lp.	Odniesienie do efektów kierunkowych (symbol efektu)	Wiedza
	A.2. W.5.	Student/studentka zna i rozumie typy, cele i zasady funkcjonowania instytucji przeznaczonych dla dzieci w wieku niemowlęcym i poniemowlęcym; cele i zasady współpracy niani, opiekuna dziennego, żłobka lub klubu dziecięcego z podmiotami zewnętrznymi; modele, funkcje, szanse, zagrożenia współpracy; sposoby radzenia sobie z problemami wychowawczymi małych dzieci i rozwiązywania ich we współpracy z rodziną i otoczeniem dziecka, a także sposoby budowania swojego autorytetu w relacjach zawodowych i we współpracy z zespołem opiekunów oraz z innymi podmiotami procesu opieki, wychowania i edukacji dzieci do lat 3.

	A.2. W.3.	Student/studentka zna i rozumie rolę niani, opiekuna dziennego, opiekuna w żłobku lub klubie dziecięcym we wspieraniu rozwoju dzieci do lat 3.
		Umiejętności
	A.2. U.5.	Student/studentka jest gotów wybrać i zastosować właściwy dla danej placówki sprawującej opiekę nad dzieckiem do lat 3 sposób postępowania oraz dobrać środki i metody pracy w celu efektywnego wykonania pojawiających się zadań zawodowych;
		Kompetencje społeczne
	A.2. K.2.	Student/studentka jest gotowy/gotowa do podejmowania wyzwań zawodowych oraz indywidualnych i zespołowych działań profesjonalnych w zakresie opieki, wychowania i edukacji dzieci do lat 3.
TREŚCI PROGRAMOWE		
Aktualne formy opieki nad dzieckiem dla lat 3: niania, opiekun dzienny, opiekun w żłobku lub klubie dziecięcym. Podstawy prawne organizacji opieki i wychowania oraz edukacji dzieci w wieku niemowlęcym i poniemowlęcym. Kompetencje niani, opiekuna dziennego, opiekuna w żłobku i klubie dziecięcym. Procedura rejestracji żłobka. Zalecenia przeciwpożarowe i sanitarne dla placówek zajmujących się sprawowaniem opieki nad dziećmi do lat 3.		

ROZWÓJ DZIECKA W WIEKU NIEMOWLĘCYM I PONIEMOWLĘCYM		
EFEKTY UCZENIA SIĘ		
Lp.	Odniesienie do efektów	Wiedza

	 kierunkowych (symbol efektu)	
	H.W1.	Student/studentka zna i rozumie teorie, koncepcje i modele rozpoznawania cech rozwoju i funkcjonowania dziecka w wieku niemowlęcym i poniemowlęcym jako podstawy wspomagania rozwoju dziecka w żłobku lub klubie dziecięcym.
		Umiejętności
	H.U1.	Student/studentka potrafi rozpoznawać indywidualne cechy rozwoju dzieci w wieku niemowlęcym i poniemowlęcym mających rozpocząć wychowanie żłobkowe.
	H.U2.	Student/studentka potrafi konstruować i wykorzystywać poprawne narzędzia diagnozy pedagogicznej w żłobku lub klubie dziecięcym.
		Kompetencje społeczne
	H.K2.	Student/studentka jest gotowy/gotowa do ciągłego podnoszenia poziomu własnej wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych w procesie diagnozowania pedagogicznego, w tym w zakresie opieki, wychowania i edukacji dzieci do lat 3.
TREŚCI PROGRAMOWE		
Charakterystyka rozwoju prawidłowego dziecka w pierwszych trzech latach życia. Kamienie milowe dziecięcego rozwoju, indywidualne tempo rozwojowe, a możliwość występowania zaburzeń. Narzędzia do oceny rozwoju dziecka do lat 3.		

ADAPTACJA DZIECKA DO ŻŁOBKA I KLUBU DZIECIĘCEGO

EFEKTY UCZENIA SIĘ

Lp.	Odniesienie do efektów kierunkowych (symbol efektu)	Wiedza
	C. W.1.	Student/studentka zna i rozumie proces adaptacji dziecka w żłobku lub klubie dziecięcym.
		Umiejętności
	C. U.1.	Student/studentka potrafi kształtować bezpieczne i przyjazne środowisko opiekuńczo-wychowawczo-edukacyjne dzieci, z uwzględnieniem indywidualnych potrzeb i możliwości dziecka do lat 3.
		Kompetencje społeczne
	C. K.1.	Student/studentka jest gotowy/gotowa do kierowania się wrażliwością etyczną, empatią, otwartością, krytycyzmem oraz przyjęcia odpowiedzialności za proces adaptacji dziecka do żłobka lub klubu dziecięcego.
TREŚCI PROGRAMOWE		
<p>Charakterystyka procesów adaptacyjnych, które mogą wystąpić u dziecka do lat 3 – pożądany i niepożądany przebieg procesu adaptacji. Organizacja pracy żłobka i klubu dziecięcego mająca na celu zniwelowanie trudności adaptacyjnych u dzieci. Współpraca z rodzicami dzieci, które rozpoczynają wychowanie żłobkowe lub proces adaptacji przebiega w ich przypadku niepomyślnie. Determinanty przebiegu procesu adaptacji. Rodzice w procesie adaptacji dziecka – ich wiedza, oczekiwania, trudności i sposoby radzenia sobie z trudnościami dziecka i własnymi w procesie adaptacji dziecka. Zapobieganie trudnościom w procesie adaptacji</p>		

**ROZPOZNAWANIE SYMPTOMÓW ZABURZEŃ ROZWOJOWYCH U DZIECI
W WIEKU NIEMOWLĘCYM I PONIEMOWLĘCYM Z ELEMENTAMI
PSYCHOLOGII KLINICZNEJ**

EFEKTY UCZENIA SIĘ

Lp.	Odniesienie do efektów kierunkowych (symbol efektu)	Wiedza
	F. W.2.	Student/studentka zna rodzaje specjalnych potrzeb rozwojowych dzieci w wieku niemowlęcym i poniemowlęcym wynikających z niepełnosprawności lub innych przyczyn biopsychospołecznych, a przejawiających się w obszarze rozwoju fizyczno-ruchowego, poznawczego i emocjonalno-społecznego.
	F. W.3.	Student/studentka zna założenia, zasady i klasyfikacje, w tym ICF, ICD, DSM oraz narzędzia oceny funkcjonalnej dzieci w wieku do lat 3.
	F. W.4.	Student/studentka zna teorie, klasyfikacje, przyczyny i przejawy trudności w rozwoju u dzieci do lat 3.
		Umiejętności
	F. U.2.	Student/studentka potrafi rozpoznać specjalne potrzeby rozwojowe dziecka w wieku niemowlęcym i poniemowlęcym oraz określić optymalne sposoby organizowania procesu wspomagania jego rozwoju.
	F. U.4.	Student/studentka potrafi współpracować z rodziną i otoczeniem społecznym dziecka do lat 3 w procesie planowania opieki, wychowania i edukacji ze szczególnym uwzględnieniem dzieci, których rozwój przebiega niepomyślnie.
		Kompetencje społeczne
	F. K.2.	Student/studentka jest gotowy/gotowa do przyjęcia współodpowiedzialności za sposób planowania i realizacji oraz rezultaty procesu opieki, wychowania i wspierania

	rozwoju dzieci do lat 3, których rozwój przebiega niepomyślnie.
TREŚCI PROGRAMOWE	
Znajomość prawidłowości rozwojowych u dzieci do lat 3. Charakterystyczne symptomy zaburzeń występujących u dzieci w wieku niemowlęcym i poniemowlęcym (rozwój nieharmonijny, zaburzenia ze spektrum autyzmu). Indywidualizacja pracy z dzieckiem, którego rozwój jest zaburzony. Współpraca z rodzicami i specjalistami.	

ZAJĘCIA ARTYSTYCZNE W ŻŁOBKU I KLUBIE DZIECIĘCYM		
EFEKTY UCZENIA SIĘ		
Lp.	Odniesienie do efektów kierunkowych (symbol efektu)	Wiedza
	E.6. W.1.	Student/studentka zna sposoby organizacji zajęć artystycznych (w tym plastycznych i muzycznych) w żłobku lub klubie dziecięcym.
	E.6. W.2.	Student/studentka zna sposoby rozwijania twórczej aktywności artystycznej dziecka w żłobku lub klubie dziecięcym.
		Umiejętności
	E.6. U.1.	Student/studentka potrafi zachęcić dziecko w żłobku lub klubie dziecięcym do twórczej aktywności w obszarze działań artystycznych (w tym plastycznych i muzycznych).
	E.6. U.2.	Student/studentka potrafi zaprojektować zajęcia inspirujące dzieci w żłobku lub klubie dziecięcym do działań

		twórczych.
	E.6. U.3.	Student/studentka potrafi zachęcić dzieci w żłobku lub klubie dziecięcym do zainteresowania się pracą plastyczną lub zajęciami muzycznymi.
		Kompetencje społeczne
	E.6. K.1.	Student/studentka jest gotowy/gotowa do działania na rzecz upowszechnienia zajęć plastycznych w żłobku lub klubie dziecięcym.
TREŚCI PROGRAMOWE		
Specyfika pracy z dzieckiem do lat 3 w zakresie organizacji zajęć artystycznych (muzycznych i plastycznych). Organizacja zajęć muzycznych i plastycznych w sali i na świeżym powietrzu. Indywidualizacja pracy z dzieckiem do lat 3. Znajomość technik plastycznych oraz utworów muzycznych, które można wykorzystać do pracy z dzieckiem do lat 3.		

ZAJĘCIA RUCHOWE W ŻŁOBKU I KLUBIE DZIECIĘCYM		
EFEKTY UCZENIA SIĘ		
Lp.	Odniesienie do efektów kierunkowych (symbol efektu)	Wiedza
	E.9. W.1.	Student/studentka zna znaczenie i zasady demonstrowania ćwiczeń ruchowych w przypadku pracy z dzieckiem do lat 3 w żłobku i klubie dziecięcym.
	E.9. W.2.	Student/studentka zna zasady planowania, organizowania i realizowania aktywności fizycznej dzieci do lat 3 w żłobku i klubie dziecięcym, w tym spontanicznej aktywności fizycznej oraz ćwiczeń fizycznych, zabaw i gier ruchowych

		w sali i ogrodzie, z zachowaniem zasad bezpieczeństwa.
	E.9. W.3.	Student/studentka zna metody oceny sprawności fizycznej dzieci do lat 3 w żłobku i klubie dziecięcym.
	E.9. W.4.	Student/studentka zna strategie realizacji zajęć uwzględniających potrzeby i możliwości dzieci do lat 3 w żłobku i klubie dziecięcym.
		Umiejętności
	E.9. U.1.	Student/studentka potrafi poprawnie zademonstrować ćwiczenie ruchowe w żłobku lub klubie dziecięcym.
	E.9. U.2.	Student/studentka potrafi zaplanować atrakcyjną aktywność fizyczną dla dzieci do lat 3 w żłobku i klubie dziecięcym.
	E.9.U3.	Student/studentka potrafi czuwać nad bezpieczeństwem dzieci w wieku do lat 3 podczas ćwiczeń.
	E.9. U.4.	Student/studentka potrafi diagnozować zdolności motoryczne dzieci do lat 3.
	E.9. U.5.	Student/studentka potrafi dostosować zadania ruchowe do indywidualnych potrzeb i możliwości dzieci do lat 3.
		Kompetencje społeczne
	E.9. K.1.	Student/studentka jest gotowy/gotowa do krzewienia postawy dbałości o aktywność fizyczną w żłobku lub klubie dziecięcym.
TREŚCI PROGRAMOWE		
<p>Specyfika pracy z dzieckiem do lat 3 w zakresie wspierania rozwoju psychoruchowego. Organizacja zajęć (gier i zabaw) wspierających rozwój motoryczny w sali i na świeżym powietrzu. Planowanie pracy, jej indywidualizacja i zmienna dynamika zajęć. Przestrzeganie zasad bezpieczeństwa w pracy z dziećmi w żłobku lub klubie dziecięcym. Znajomość wybranych narzędzi diagnostycznych służących do oceny rozwoju motorycznego małego dziecka</p>		

PRAKTYKA ZAWODOWA DO BLOKU PRZEDMIOTÓW SPECJALNOŚCIOWYCH DO WYBORU: PEDAGOGIKA ŻŁOBKOWA

1) śródroczna

1.1. ogólnoakademicka

Praktyka asystencka w żłobkach lub klubach dziecięcych 20 GODZ.

2) ciągła

Praktyka asystencko-pedagogiczna w żłobku lub klubie dziecięcym 40 GODZ.

PRAKTYKA ASYSTENCKA W ŻŁOBKACH LUB KLUBACH DZIECIĘCYCH		
EFEKTY UCZENIA SIĘ		
Lp.	Odniesienie do efektów kierunkowych (symbol efektu)	Wiedza
	J.1.1. W.1.	Student/studentka zna i rozumie sposób funkcjonowania żłobka lub klubu dziecięcego, organizację ich pracy, uczestników procesów pedagogicznych oraz sposób prowadzenia dokumentacji.
	J.1.1. W.2.	Student/studentka zna i rozumie realizowane zadania opiekuńczo-wychowawcze, dydaktyczne, diagnostyczne, terapeutyczne charakterystyczne dla funkcjonowania żłobka lub klubu dziecięcego oraz środowisko, w jakim one działają.
	J.1.1. W.3.	Student/studentka zna i rozumie zasady organizacji żłobka lub klubu dziecięcego, w tym podstawowe zadania, obszary działalności, procedury organizacyjne, podział kompetencji, planowanie pracy i system kontroli.
	J.1.1. W.4.	Student/studentka zna i rozumie specyficzne dla pracy żłobka lub klubu dziecięcego codzienne działania zawodowe nauczyciela oraz jego warsztat pracy.
		Umiejętności
	J.1.1. U.1.	Student /studentka potrafi wyciągać wnioski z obserwacji zachowań i aktywności dzieci w wieku niemowlęcym i poniemowlęcym, z uwzględnieniem dzieci ze specjalnymi

		potrzebami rozwojowymi.
	J.1.1. U.2.	Student/studentka potrafi analizować, przy pomocy opiekuna praktyk zawodowych oraz nauczycieli akademickich zdarzenia wychowawczo-opiekuńcze i edukacyjne zaobserwowane albo doświadczone w czasie praktyk asystenckich w żłobku lub klubie dziecięcym.
		Kompetencje społeczne
	J.1.1. K.1.	Student /studentka jest gotowy/gotowa do współdziałania z opiekunem praktyk zawodowych oraz z nauczycielami w celu poszerzania swojej wiedzy z zakresu zajęć pracy z dziećmi w wieku niemowlęcym i poniemowlęcym.
	J.1.1. K.2.	Student/studentka jest gotowy/gotowa do praktycznego stosowania zasad bezpieczeństwa dzieci w żłobku lub klubie dziecięcym.
TREŚCI PROGRAMOWE		
Organizacja pracy żłobka lub klubu dziecięcego, warsztat pracy nauczyciela w żłobku lub klubie dziecięcym, formy i metody pracy nauczyciela w żłobku lub klubie dziecięcym, obserwacja zdarzeń pedagogicznych, weryfikacja własnych predyspozycji do wykonywania zawodu nauczyciela w żłobku lub klubie dziecięcym.		

PRAKTYKA ASYSTENCKO-PEDAGOGICZNA W ŻŁOBKU LUB KLUBIE DZIECIĘCYM		
EFEKTY UCZENIA SIĘ		
Lp.	Odniesienie do efektów kierunkowych (symbol efektu)	Wiedza

	J.2. W.1.	Student /studentka zna i rozumie praktyczne zasady samodzielnego planowania i realizowania zadań z zakresu opieki i wychowania dzieci w żłobku lub klubie dziecięcym.
		Umiejętności
	J.2. U.1.	Student/studentka potrafi stosować posiadaną wiedzę teoretyczną i przedmiotową do realizacji podjętych zadań opiekuńczo-wychowawczych i edukacyjnych w czasie praktyki; planować i realizować działania wychowawczo-dydaktyczne w przedszkolu lub klasach I–III szkoły podstawowej, pod kierunkiem nauczyciela z odpowiednim doświadczeniem zawodowym.
	J.2. U.2.	Student /studentka potrafi poddawać refleksji i identyfikować spontaniczne zachowania dzieci w wieku niemowlęcym i poniemowlęcym jako sytuacje wychowawczo dydaktyczne i wykorzystywać je w czasie prowadzonych zajęć.
		Kompetencje społeczne
	J.2. K.1.	Student /studentka jest gotowy/gotowa do rozwijania swojego przygotowania profesjonalnego we współpracy z nauczycielami-specjalistami i nauczycielami.
TREŚCI PROGRAMOWE		
<p>Obserwacja (hospitowanie) i dokumentowanie przebiegu zajęć w żłobku lub klubie dziecięcym. Projektowanie i prowadzenie zajęć w żłobku lub klubie dziecięcym zgodnie z samodzielnie opracowanym projektem lub konspektem/scenariuszem oraz ich udokumentowanie. Współdziałanie z opiekunem praktyk. Autorefleksja pedagogiczna.</p>		